

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 15 Αὐγούστου 1952

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 217

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

- N. Δ. 2184. Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προτόνων δικαστικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων, τοῦ Κώδικος «περὶ Δικηγόρων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων». 1
- N. Δ. 2185. Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ κτηνοτρόφων. 2
- N. Δ. 2193. Περὶ συστάσεως βαθμοῦ Ὑποσταθμάρχου, Ὑπαρχιοδηγοῦ καὶ Ὑπαρχιτεχνίτου ἐν τῷ Πυροσβεστικῷ Σώματι κλπ. 3

Διατάγματα

- Περὶ ἐγκρίσεως παραχωρήσεως δωρεάν οἰκοπέδου τοῦ Δήμου Λεβαδέων δι' ἀνέγερσιν φυλακῶν. 4
- Περὶ συστάσεως Ἑβραϊκῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ ἐν Νεαπόλει Κρήτης Κέντρου Ὑγείας. 5
- Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Μορφωτικοῦ Συλλόγου Ἑλληνίδων Κυριῶν Πατρῶν πρὸς ὀργάνωσιν Παιδικῆς κατασκευῆς. 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2184.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προσόντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων, τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1952 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35, Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάζει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τοὺς ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνεργηθησομένους διαγωνισμοὺς πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων Ἐμμίσθων Παρέδρων παρὰ Πρωτοδικαίς ἢ Εἰσαγγελίαις γίνονται δεκτοὶ κατὰ πρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων δικηγόροι ἀσκήσαντες ἐπὶ διετίαν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐνώπιον πολυμελοῦς Δικαστηρίου, πιστοποιουμένης τῆς συνεχοῦς ἀσκήσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρέτησαν Δικαστηρίου ἢ Εἰρηνοδίκαι ἔχοντες διετὴ ὑπηρεσίαν Εἰρηνοδίκου ἢ διετὴ τοιαύτην δικηγοροῦ καὶ Εἰρηνοδίκου, ἢ ὑπάλληλοι Γραμματείας πολυμι-

λῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν, ἔχοντες ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν καὶ ὑπερπενταετὴ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ὑπογραμματέως καὶ ἄνω ἢ ὀκταετὴ τοιαύτην, ἐξ ἧς διετὴ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπογραμματέως καὶ ἄνω.

2. Εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται καὶ ἡ μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου ἀσκήσις παρὰ δικηγόρω ἢ πέραν τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαιτουμένη τοιαύτη διὰ τὴν λήψιν ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν, πιστοποιουμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δικηγορικῆ Συλλόγου.

3. Προκειμένου περὶ δικηγόρων ἀναπήρων πολέμου κατὰ τῆς ἀνταρσίας ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διετία μειοῦται εἰς δεκαοκτάμηνον τοιοῦτον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 1802)1951 προθεσμία ἐνὸς ἐτους ἢ λήγουσα τὴν 28 Ἀπριλίου 1951 παρατείνεται διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Εἰρηνοδίκας καὶ ὑπαλλήλους τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

1. Δικαστικοὶ λειτουργοὶ κριθέντες ἤδη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου τρίς κατὰ χρονικὰ διαστήματα ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων ἐξ τοῦλάχιστον μηνῶς ὡς μὴ πρακτικοί, δύνανται νὰ κριθοῦν ἐφ' ἀπαξ ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων, συμπεριλαμβανόμενοι πρὸς τοῦτο εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀποστελλόμενον κατάλογον πρακτικῶν.

2. Ἐμμίσθοι Παρέδροι παρὰ Πρωτοδικαίς κριθέντες ὑπὸ τοῦ Α. Δ. Σ. ὡς μὴ διοριστέοι εἰς θέσιν Πρωτοδίκου καὶ συνεπείᾳ τούτου ἀπολυθέντες, δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν εἰς θέσιν Ἐμμίσθου Παρέδρου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Α. Δ. Σ.

3. Ἡ ἀρχαιότης τῶν ὑπηρετούντων ἤδη Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν τῶν ἐχόντων προὔπηρεσίαν ὡς δικαστῶν ρυθμίζεται κατόπιν κρίσεως καὶ ἀποφάσεως τοῦ Α. Δ. Σ. διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως λαμβανόμενου ὑπ' ἕψιν διὰ τὴν μεταξὺ τῶν προαχθέντων ταυτοχρόνως ἀρχιότητα καὶ τοῦ χρόνου τοῦ διορισμοῦ των ὡς δικαστῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίς ἐμμίσθου Παρέδρου.

4. Εἰς τοὺς Εἰρηνοδίκας πρώτης τάξεως ἢ Πταισματοδίκας τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 15ετὴ ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν Εἰρηνοδίκου ἢ Πταισματοδίκου ἐξ ἧς τετραετὴ τοιαύτη ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Εἰρηνοδίκου α' τάξεως ἢ Πταισματοδίκου, ἀπονέμονται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Α. Δ. Σ. ὁ βαθμὸς καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Πρωτοδίκου.

5. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ Α. Ν. 1055)1946 λέξις «τριετία» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «πενταετία».

6. Ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς εἰς θέσιν Εἰρηνοδίκου τῶν κεκτημένων τὰ νόμιμα προσόντα δικηγόρων μὴκω συμπληρωσάντων τὸ 47ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον ὑπῆρέτησαν ὡς Εἰρηνοδικεῖαι καὶ Πάρεδροι.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 973)1946 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου χορηγούμενη εἰς δικαστικούς λειτουργοὺς ἐκπαιδευτικὴ ἄδεια διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, χορηγεῖται ἐκάστως δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμη τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν δύναται δὲ νὰ χορηγεῖται συγχρονῶς εἰς πλείονας τῶν ἐπὶ Δικαστῶν καὶ δύο Εἰσαγγελεῖς ἢ Ἀντισαγγελεῖς.

2. Εἰς τοὺς λαμβάνοντας ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν δικαστικούς λειτουργοὺς συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον, καταβάλλονται μόνον αἱ ἀποδοχαὶ τῆς ὀργανικῆς θέσεως αὐτῶν καὶ τὰ ὀδοιπορικὰ ἐξόδα μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθέτου ἀμοιβῆς ἢ ἀποζημιώσεως.

3. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἤδη εὐρισκαμένους εἰς ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν.

4. Δικαστικοὶ λειτουργοὶ τυχόντες ὑποτροφίας διὰ τὴν παρακολούθησιν ἀνωτέρων σπουδῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δικαιούνται κληρονομικῆς ἀδείας μετὰ ἢ ἄνευ ἀποδοχῶν τῆς ὀργανικῆς αὐτῶν θέσεως πέραν τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Κωδ. Νόμου 128)1936 προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτω : «2. Εἰς θέσιν Γραμματέως Εἰρηνοδικεῖου Β' τάξεως δύναται νὰ διορισθῇ καὶ πτυχιούχος τῆς Νομικῆς».

2. Τὸ ἄρθρον II παράγρ. 1 τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 128)1936 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Δικαστικὸς γραφεὺς διορίζεται ὁ ἔχων συμπληρωμένον τὸ 21ον ἔτος καὶ μὴ ὑπερβάς τὸ 40ον ἔτος τῆς ἡλικίας του».

3. Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος γ' τοῦ Α.Ν. 1660)51 καθορισθεῖσαι θέσεις Γραμματέων Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν καὶ Ἐφετῶν παραμένουσιν ὡς εἶχον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α. Ν. 1660)1951 καὶ τοῦ Β. Δ. τῆς 10ης Μαρτίου 1951 θεωρούμεναι ὡς μηδέποτε καταργηθεῖσαι ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, τὴν Εἰσαγγελίαν αὐτοῦ καὶ τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν, καταργουμένων ἅμα τῶν ἀντιστοιχῶν θέσεων Γραμματέως Ἐφετῶν παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Πατρῶν καὶ Γραμματέων Πρωτοδικῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ καὶ Πταισματοδικεῖῳ Πατρῶν.

4. Οἱ κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος Νόμου ὑπηρετοῦντες Δικαστικοὶ Γραμματεῖς β' τάξεως, καταταγέντες ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ δυνάμει τοῦ Νόμου 6094 τοῦ 1934 βάσει ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, λαμβάνοντες ἤδη ὀλοκληρον τὸ ἐπίδομα λόγῳ εὐδόκиму παραμῆνης ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἐντάσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ εἰς τὸν διὰ τοῦ παρόντος θεσπιζόμενον καὶ ἀντιστοιχοῦντα κατ' ἀποδοχὰς πρὸς τὸν τοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως Ὑπουργεῖου, βαθμὸν τοῦ Δικαστικοῦ Γραμματέως α' τάξεως, δημιουργουμένων δυνάμει τοῦ παρόντος ἰσαριθμῶν τοιούτων ὀργανικῶν θέσεων ἐπὶ ἀντιστοιχῶ ἰσαριθμῶ μειώσεως τῶν ἤδη ὑφισταμένων ὀργανικῶν θέσεων Δικαστικῶν Γραμματέων β' τάξεως.

Οὗτοι καὶ μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐνταξίαν των, παραμένουσιν εἰς τὰ Δικαστήρια, εἰς ὧν τὴν ὀργανικὴν δύναμιν ἀνήκουσι, πᾶσα δὲ ἐφεξῆς κενουμένη θέσις ἐκ τῶν ἀνωτέρω μετατρέπεται αὐτοδικαίως εἰς θέσιν Δικαστικοῦ Γραμματέως β' τάξεως.

Οἱ κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες Ὑπογραμματεῖς Α' τάξεως ἔχοντες συνολικὴν ἑμισθὸν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν καὶ λαμβάνοντες λόγῳ παραμῆνης ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὀλοκληρον τὸ εὐδόκиму τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἐντάσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Δικαστικοῦ Γραμματέως Γ' τάξεως ἐπὶ ἀντιστοιχῶ ἰσαριθμῶ μειώσεως τῶν ἤδη ὑφισταμένων ὀργανικῶν θέσεων Ὑπογραμματέων Α' τάξεως.

5. Γραφεῖς παρὰ Εἰρηνοδικεῖῳ παραιτηθέντες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς ἐπανέρχονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοποθετοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἐφ' ὅσον ὑποβάλλουν πρὸς τοῦτο αἴτησιν ἐντὸς 10

ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ὁ διαρρέυσας χρόνος, τῶν οὕτω ἐπανερχομένων ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν παραιτηθέντων λόγῳ ὑποβιβασμοῦ καὶ ἀναδιορισθέντων πρὸ τῆς παρῶδος πενταετίας ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν, λογίζεται, ὡς χρόνος ὑπηρεσίας οὐχὶ ὅμως καὶ δι' ἀπόληψιν ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 6.

Οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ Πταισματοδίκαι καὶ οἱ ἐκ τῶν Γραμματέων Εἰρηνοδικεῖων καὶ Πταισματοδικεῖων κεκτημένοι πτυχίον Νομικῆς δὲν δύναται νὰ ὑπηρετοῦν εἰς Εἰρηνοδικεῖα ἢ Πταισματοδικεῖα τῆς περιφέρειας τοῦ Πρωτοδικεῖου ἐξ τῆς κατὰγονται αὐτοῖ ἢ αἱ σύζυγοί των.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Εἰρηνοδικεῖα ἢ Πταισματοδικεῖα ἐδρεύοντα ἐν Ἀθῆναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονικῇ.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπιτρέπεται διὰ Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικεῖου σύστασις μέχρι ἐπτὰ νέων Εἰρηνοδικεῖων Β' τάξεως.

2. Ἐπίσης διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, κατὰ τὸν αὐτόν, ὡς ἄνω τρόπον, δύναται νὰ συσταθῶσιν εἰς τὰς ἑδρας τῶν Δήμων περιφέρειας τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας μέχρι πέντε Εἰρηνοδικεῖα Α' τάξεως, ἐδρεύοντα εἰς Δήμους, μειουμένου ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ Πταισματοδικῶν Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς, λαβόντες μέρος εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1948 καὶ ἐντεύθεν ἐνεργηθέντας διαγωνισμοὺς δικηγόρων καὶ ἐπιτυχόντες πέραν τοῦ ἀριθμοῦ δι' ὃν προεκκηρύχθη ὁ διαγωνισμὸς, διορίζονται δικηγόροι καθ' ὑπέρβασιν τοῦ κεινονομιζόμενου ἀριθμοῦ δικηγόρων, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παρ' οἷς Πρωτοδικεῖοις ἠτήσαντο τὸν διορισμὸν.

2. Α'. Ἡ ἰσχύς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1788)23.4 — 8.5.1951 παρατείνεται ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος

Β'. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ οὗ παρατείνεται ἡ ἰσχύς ὡς ἄνω ἄρθρου ὑπάγονται καὶ οἱ ἐγγραφέντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κατὰ τὰ Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1944 - 45 καὶ 1945 - 46.

Γ'. Διὰ τὸν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὀρισμένου ἀριθμοῦ διορισμὸν ὡς δικηγόρων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου Β' ἀπαιτεῖται δεκαοκτάμηνος πρακτικὴ ἐξάσκησις καὶ ἐπιτυχία εἰς τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος «περὶ δικηγόρων» ἐξετάσεις.

Δ'. Εἰς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων Β' καὶ Γ', ὑπάγονται ὡσαύτως καὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἀνάπηροι καὶ τραυματαῖοι, ὡς καὶ οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὰς κατὰ τῶν ἀνταρτῶν ἐπιχειρήσεις ἐπὶ ἐν τούλάχιστον ἔτος ἀνεξαρτητῶς τῆς χρονολογικῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

3. Δικαστικοὶ λειτουργοὶ ἀποβαλόντες τὴν δικαστικὴν των ιδιότητα λόγῳ διορισμοῦ των εἰς θέσιν Νομάρχου, κατὰ τὸν Ν. 893)1949 δικαιοῦνται νὰ ἐπαναδιορισθῶν ὡς δικηγόροι παρ' οἰωδῆποτε Πρωτοδικεῖῳ τοῦ Κράτους καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἰσχύοντος ἐκάστοτε ὀρισμένου ἀριθμοῦ, ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἀποβολῆς τῆς δικαστικῆς των ιδιότητος καὶ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἄρθρου 32 παρ. 2 στοιχ. α' τοῦ Α. Νόμου 1017)1947 ἐφ' ὅσον διετέλεσαν δικηγόροι πρὸ τοῦ διορισμοῦ των ὡς δικαστικῶν καὶ ὑποβάλλωσι σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

4. Μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμῷ ἀνωτέρῳ τοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως κεκτημένοι πτυχίον Νομικῆς ἡμεδαπῶ Πανεπιστημίου, ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος, οὐχὶ ὅμως ἐνεκα πειθαρχικοῦ παραπτώματος, διορίζονται δικηγόροι πέραν τοῦ ἐκάστοτε ὀρισμένου ἀριθμοῦ δικηγόρων παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἐφ' ὅσον ἔχουσι τριακονταετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ ἐπὶ τριετίαν τούλάχιστον ἔχουσι ἐκπροσωπήσει τὸ Δημόσιον εἰς δίκας ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Πρὸς τοῦτο δέον ὅπως

υποβάλλωσιν αίτησιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεώς των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

5. εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Ν. Δ. τῆς 5)20 Μαΐου 1926 «περὶ δικηγόρων», ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. 1 τοῦ Α. Ν. 2330)1941 καὶ ἄρθρου 1 παράγρ. 7 τοῦ Ν. Δ. 227)47, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος φράσις: «καὶ οἱ διευθύνοντες ἐν γένει Ὁργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου μὴ προερχόμενοι ἐκ τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας».

6. Δικηγόροι, ἐκ τῶν ἐν ἐπαρχίαις τοιούτων, διοριζόμενοι Νομικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν, δύνανται νὰ μετατεθῶσι τῇ αἰτήσῃ των, παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, καθ' ὑπέρβασιν τοῦ καθωρισμένου ἀριθμοῦ δικηγόρων, προαγόμενοι ὅμως καὶ παρὰ τῷ Ἐφετεῖῳ ἢ τῷ Ἀρείῳ Πάτῳ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσιν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ ὑπὸ τοῦ Κώδικος τῶν Δικηγόρων ὀριζόμενα προσόντα.

7. Διὰ τοὺς ἤδη ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς ἢ ἰδιώτης των αὕτη δὲν θεωρεῖται ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ λειτουργεῖν τοῦ δικηγόρου.

Οἱ τυχόν διαγραφέντες ἐπανεγγράφονται εἰς τὰ μητρώα τῶν οἰκείων δικηγορικῶν Συλλόγων.

Ἄρθρον 9.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεων Νομικῶν Τμήμα Μελετῶν εἰς ὃ ὑπάγονται αἱ ὑπηρεσίαι ἀναλογιστικῆς στατιστικῆς καὶ βιβλιοθήκης.

Τοῦ Τμήματος τούτου προϊστάται ὑπάλληλος τοῦ Ταμείου μὲ τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως, αἰξανομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων Τμηματάρχων α' ἢ β' τάξεως κατὰ ἕνα. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην προάγεται εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα, προτεινομένου τοῦ ἔχοντος πτυχίον Μαθηματικῆς Σχολῆς. Πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ Τμήματος τούτου προσλαμβάνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου εἰς ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ, πτυχιούχος Ἀνωτάτης Σχολῆς, ἰσχυουσῶν ὡς πρὸς τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν αὐτοῦ τῶν κειμένων διατάξεων τοῦ Ταμείου Νομικῶν καὶ μὴ ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν τῶν ὑφισταμένων διατάξεων περὶ διορισμοῦ κατὰ προτίμησιν.

Ἄρθρον 10.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2142)1952 Νόμου «περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἐπιδόματος εἰς τοὺς δικαστικούς λειτουργοὺς κλπ.» προστίθενται τὰ ἐξῆς: «οὐδὲ εἰς οἰονδήποτε φόρον».

Ἄρθρον 11.

Ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἄμισθοι δικαστικοὶ κλητῆρες οἱ μὴ ὑπερβάντες τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 2238)1940 «περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων».

2. Ποινικοὶ κλητῆρες ἐπαναδιορισθέντες μετὰ τὴν διὰ τῆς 59)1945 Σ. Π. ἀπόλυσίν των καὶ μὴ ὀρκισθέντες ἐμπροθέσμως, δύνανται νὰ ὀρκισθῶσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἢ δὲ σχετικῆ πρᾶξις τῆς Διοικήσεως, δι' ἧς ἀνεκλήθη τυχόν ὁ ἐπαναδιορισμὸς των θεωρεῖται ὡς μηδέποτε γενομένη. Οἱ οὕτω ἐπαναδιοριζόμενοι καταλαμβάνουσι κενὰς ὀργανικὰς θέσεις ἐντὸς τῶν προβλέψεων τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Χαρίτων δύνεται νὰ διανείμῃ ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰ μέλη τῶν Συμβουλίων τῶν λει-

τουργούντων Τμημάτων αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ χιλίων πεντακοσίων δικογρασιῶν διὰ τὴν κατὰ νόμον εἰδικὴν εἰσήγησιν πρὸς τῶν κατὰ τὰς εἰδικὰς συνεδριάσεις τῶν Τμημάτων διανεμομένων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τοὺς εἰδικούς εἰσηγητὰς καταβάλλεται εἰδικὴ ἀποζημίωσις ὀριζομένη κατὰ δικογραφίαν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν πέραν τῶν καταβαλλομένων ἐξόδων κινήσεως διὰ συμμετοχὴν εἰς τὰ Συμβούλια.

Ἡ ὡς ἄνω ἀποζημίωσις καταβάλλεται μετὰ τὴν ἐφ' ἐκάστης δικογραφίας γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου.

2. Ὑπηρεσιακοὶ Εἰσηγηταὶ καὶ Γραμματεῖς εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, δύνανται νὰ ὀρισθῶσιν ἐκτάκτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὡς Ὑπηρεσιακοὶ μὲν Εἰσηγηταὶ, Τμηματάρχαι ἢ Εἰσηγηταὶ, ὡς Γραμματεῖς δὲ τοῦ Συμβουλίου, Γραμματεῖς, ἐπὶ εἰδικῇ ἀποζημίωσι: ὁμοίως ὀριζομένη καὶ καταβαλλομένη ἴση δὲ πρὸς τὸ 1)4 τῆς ἀποζημιώσεως τῶν εἰδικῶν Εἰσηγητῶν διὰ τοὺς πρώτους καὶ τὸ 1)8 διὰ τοὺς τελευταίους.

3. Διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Α.Δ.Σ. ἀποσπῶνται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης δύο ἑμισθοὶ Πάρεδροι ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς ἵνα ἐκτελῶσι χρεοὶ ὑπηρεσιακοῦ εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ Συμβουλίῳ Χαρίτων. Ἡ διάρκεια τῆς ἀποσπάσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἔτος.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. 2058)1952 προστίθεται πρὸς τὸν ἀρ. 4 ἔχουσα οὕτω:

«4. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 2058) 52 ἔχει ἀναδρομικὴν ἐφαρμογὴν διὰ τὰ μέλη τῶν δυνάμει τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κατ' Ἰανουάριον 1952 συσταθεισῶν Ἐπιτροπῶν κρίσεως ὑποθέσεων ἐκτοπισμένων εἰς Ἄγιον Εὐστράτιον ἢ Τρίκερι.»

Ἄρθρον 13.

3. Ἰσόθιοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ ἀποχωρήσαντες λόγῳ νόσου τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1946 μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1949 καὶ ἐπανελθόντες αὐτοδικαίως εἰς αὐτὴν μετὰ κρίσιν των ὡς ἰκανῶν ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 1635)1939 καὶ τοῦ Α.Ν. 825)1948 θεωροῦνται ὡς οὐδέποτε ἀπομακρυνθέντες τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ χρόνου λογιζομένου ὡς χρόνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας. Οὗτοι ἀνακτῶσι τὴν ἀρχαιότητά των κρινόμενοι δὲ προακτεοὶ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου θεωροῦνται προαχθέντες ἐφ' ἧς προήχθησαν σύγχρονοι ἢ νεωτεροὶ των κατὰ σειράν ἀρχαιότητος. Τὰ τυχόν καταβληθέντα αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων (Μ.Τ.Π.Υ. καὶ Τ.Π.Δ.Υ.) μερίσματα καὶ ἀσφαλιστικαὶ παροχαὶ ἀποδίδονται ἀτόκως ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἀληθῆς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 1953)51 «περὶ συστάσεως εἰδικῶν ἀμίσθων Ὑποθηκοφυλακείων Ἀμαρουσίου Χαλανδρίου κλπ.» εἶναι ὅτι διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὑποθηκοφυλακείων τούτων ἀρξαμένην ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1952 καὶ τὴν ἐγκυρότητα τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις τούτων ἐγγραφῶν δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Καν. Δ)τος τῆς 19)23 Ἰουλίου 1941 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Ἀν. Νόμων 434)1937, 1933)29, 2182)40 καὶ 2532)40 «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους» ἀναγραφόμενων διατυπώσεων ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀκίνητα ἐφ' ὧν αἱ ἐγγραφαὶ ἐνηργεῖντο μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν ἄνω Ὑποθηκοφυλακείων εἰς τὸ τοιοῦτον τῶν Ἀθηνῶν.

*Άρθρον 15.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Αὐγούστου 1952.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Γ. ΜΑΤΡΟΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, ΚΩΝ. ΡΕΝΤΗΣ, ΧΡΥΣ. ΕΥΕΛΠΙΑΝΗΣ, ΣΑΒ. ΠΑΠΑΗΘΑΙΤΗΣ, ΙΩΑΝ. ΖΙΓΔΗΣ, Π. ΝΤΕΝΤΙΔΑΚΗΣ, ΣΤΥΛ. ΑΛΑΜΑΝΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΪΜΗΣ, ΝΙΚ. ΚΡΑΣΣΑΔΑΚΗΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, ΠΟΛ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ, Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΙΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Αὐγούστου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. Γ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2185.

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων πρὸς ἀποκαταστάσιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ κτηνοτρόφων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1952 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

*Άρθρον 1.

Σκοπὸς καὶ ἔκτασις ἀπαλλοτριώσεως.

Πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καλλιεργητῶν καὶ ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων Νομοθεσίας ὀρίζονται τὰ κάτωθι :

1. Παραχωροῦνται γαῖαι καλλιεργούμεναι ἢ καλλιεργήσιμοι, φυτεῖαι καὶ κτηνοτροφικαὶ ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου τελούσαι ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καὶ τῆς περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων Νομοθεσίας.

2. Ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ παραχωροῦνται κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας σχετικὰς διατάξεις γαῖαι καλλιεργούμεναι καὶ καλλιεργήσιμοι καὶ κτηνοτροφικαὶ θαμνώδους ἢ μὴ μορφῆς ἐκτάσεις τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

Ὡς καλλιεργήσιμοι γαῖαι νοοῦνται καὶ αἱ δεκτικαὶ καλλιεργείας δι' ἐκχερσώσεως θαμνώδεις ἐκτάσεις ὡς καὶ αἱ κεκαλυμμένα δι' ἀγριοελαιῶν ἢ ἐτέρων ἀγρίων καρποφόρων δένδρων δεκτικῶν ἐξημερώσεως δι' ἐγκεντριζοῦ.

3. Ἐπιτρέπεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 104 τοῦ Συντάγματος ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀγροτικῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ πρόσωπα καὶ πάσης φύσεως νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ Ἰδρύματα.

*Άρθρον 2.

1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κτημάτων ἀνηκόντων εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας γίνεται ὡσαύτως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου καὶ μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις δὲν ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ προσκλήσεως τῆς οικείας Διευθύνσεως Γεωργίας, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας χωρεῖ εἰς τὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ ἀνευ ταύτης.

3. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὡς ἄνω Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ἐκδικάσεως τοῦ κτήματος ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

*Άρθρον 3.

Ἰδιοκτησία Εὐαγῶν Ἰδρυμάτων.

1. Ἐξαιρεῖται πάσης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἡ παντὸς εἶδους γαιοκτησία τῶν εὐαγῶν ἰδρυμάτων τῶν ἐπιδιωκόντων κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῶν ἀποκλειστικῶς ἐκπαιδευτικούς ἢ φιλανθρωπικούς σκοπούς, ἐφ' ὅσον ἡσκήθη ἐκ μέρους τῶν Ἰδρυμάτων τούτων κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἐξακολουθεῖ ν' ἀσκήται ἀξιόλογος, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κοινωφελῆς πρὸς πραγμάτων τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν δράσις.

2. Μὴ ὑφισταμένων τῶν προϋποθέσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ γαιοκτησία τῶν ἀνωτέρω Ἰδρυμάτων ὑπόκειται εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Ὡσαύτως τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀπαλλοτριώσεως ἐξαιρεῖται ἡ παντὸς εἶδους γαιοκτησία τῶν Ἐφεδρικών Ταμείων Κρήτης, ἥτις ἐπίσης ἐξαιρεῖται τῶν περιορισμῶν τοῦ Νόμου 2148)52 (περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 3250)24 περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων» κυρουμένης διὰ τοῦ παρόντος τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. 829) 29.7.52 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

*Άρθρον 4.

1. Διὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν, ἅπαντα τὰ κτήματα τοῦ αὐτοῦ ἰδιοκτήτου ὁποῦδήποτε κείμενα καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς καθ' ἕκαστον ἐκτάσεως αὐτῶν λογίζονται, ἀθροιστικῶς λαμβανόμενα, ὡς ἓν κτῆμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου χωροῦν αἱ ἐξαιρέσεις ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς Ἀπαλλοτριώσεως.

2. Μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἡ τυχὸν παράλειψις ἀναγραφῆς ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει κτήματός τινος τοῦ αὐτοῦ ἰδιοκτήτου οὐδαμῶς ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ κύρους τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει ἀναφερομένων κτημάτων.

*Άρθρον 5.

Καθολικὴ ἀπαλλοτριώσις.

Κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιοκτήτου δύναται νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ἀπαλλοτριώσιν δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καὶ πᾶν ἐν γένει ἀκίνητον ἐξαιρούμενον τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

*Άρθρον 6.

Μεταβίβασις κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄμα τῇ δημοσιεύσει τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, περιέρχονται ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὴν κυριότητα καὶ τὴν νομὴν τοῦ Δημοσίου πᾶσαι αἱ ἐκτάσεις τοῦ κτήματος μεθ' ὅλων τῶν κτισμάτων πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 18, 20, 29, καὶ 30 τοῦ παρόντος.

Άρθρον 7.

Έκουσία μεταβίβασις.

1. Μετά την έκδοσιν τής όριστικής περί έκδικάσεως του κτήματος απόφάσεως τής Έπιτροπής Άπαλλοτριώσεων, επιτρέπεται εις τους αναγνωρισθέντας ως δικαιουμένους αποκαταστάσεως, όπως, εντός εξαμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από τής έκδόσεως τής απόφάσεως ταύτης, προέλθουν εις συμφωνίαν μετά του ιδιοκτήτου διά την έκουσίαν προς αυτούς μεταβίβασιν του κτήματος.

2. Έπελθούσης τοιαύτης συμφωνίας συντάσσεται συμβολαιογραφικόν προσύμφωνον περί μεταβιβάσεως τής κυριότητος ύπογραφόμενον άπαραιτήτως ύπό των 9)10 τουλάχιστον του όλου αριθμού των αναγνωρισθέντων ως αποκαταστατέων άκτημόνων.

3. Άντικείμενον τής προσυμφωνουμένης άγοραπωλησίας ούδέποτε δύναται να είναι έκτασις ελάσσων ή μείζων τής αναλογούσης κατά την άπόφασιν τής Έπιτροπής Άπαλλοτριώσεων εις έκαστον των άγοραστών εκ τής άπαλλοτριωθείσης έκτάσεως. Η τυχόν απομένουσα μετά την έκουσίαν άπαλλοτριώσιν έκτασις εκ τής άπαλλοτριωθείσης τοιαύτης διατίθεται ύπερ των λοιπών κατά την αύτην άπόφασιν, κληρούχων.

4. Άπαγορεύεται πάσα μετά του ιδιοκτήτου συμφωνία περιέχουσα τον όρον διατηρήσεως τής κυριότητος του πωλητού μέχρις άποπληρωμής του τιμήματος ως και τον όρον περιέξωνήσεως.

5. Ο Υπουργός τής Γεωργίας άμα τή ύποβολή του κατά τους όρους των προηγουμένων παραγράφων συντεταγμένου προσυμφώνου, διατάσει δι' άποφάσεώς του έκδιδουμένης μετά γνώμην του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Έποικισμού τον κατά το άρθρον 89 του Άγροτικού Κώδικος όριστικόν διαχωρισμόν και την δαπάναις των έξαγοραστών, όριστικόν κατά τας διατάξεις τής Άγροτικής Νομοθεσίας διανομήν του κτήματος, ενεργουμένην είτε ύπό τής Τοπογραφικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας, είτε ύπό ιδιώτου μηχανικού, αναστέλλων άμα την περαιτέρω πρόοδον τής άπαλλοτριωτικής διαδικασίας, ως προς την έκουσίως μεταβιβαζομένην έκτασιν.

6. Μετά την όριστικόν διανομήν ο Υπουργός τής Γεωργίας ανακαλεί την περί κηρύξεως τής άπαλλοτριώσεως άπόφασιν αυτού, ως προς την έκουσίως μεταβιβαζομένην έκτασιν του κτήματος, επί μόνω τώ σκοπώ τής όριστικής κατά κυριότητα μεταβιβάσεως ταύτης ύπό του ιδιοκτήτου εις τους άγοραστάς, παρέχων άμα την άδειαν συνάψεως τής σχετικής δικαιοπραξίας.

Η άδεια παρέχεται ύπό τον ρητώς αναγραφόμενον εν αύτῃ όρον ότι το όριστικόν συμβόλιον άγοραπωλησίας δέον να μεταγραφῆ και κοινοποιηθῆ εις το Υπουργεϊον Γεωργίας εντός το πολύ τριών μηνών από τής εκδόσεως τής άδείας. Η προθεσμία αύτη ούδέποτε δύναται να εκτείνεται πέραν τής 30 Ιουνίου 1954

Άπράκτου παρεχομένης τής προθεσμίας ταύτης, ή εάν το συμβόλιον δέν είναι σύμφωνον προς τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, ή περί κηρύξεως τής άπαλλοτριώσεως του κτήματος άπόφασιν του Υπουργού τής Γεωργίας ανακατὰ πλήρως την ισχύν τής, θεωρουμένης ως μηδέποτε ανακληθείσα, και συνεχίζεται αυτοδικαίως ή διαδικασία τής αναγκαστικής άπαλλοτριώσεως.

7. Το παρόν άρθρον εφαρμόζεται αναλόγως και επί άπαλλοτριουμένων κτηνοτροφικών κτημάτων.

Άρθρον 8.

1. Διά την εφαρμογήν των περι έξαιρέσεως εκ τής κατά το άρθρον 104 του Συντάγματος άπαλλοτριώσεως διατάξεων του παρόντος Νόμου λαμβάνεται ύπ' όψιν ή νομική κατάσταση του κτήματος από άπόψεως ιδιοκτήτου, ή ύφισταμένη κατά την 1ην Ιανουαρίου 1952.

2. Προκειμένου περί άγροτικών κτημάτων κατατηθέντων εικονικώς προς καταστρατήγησιν του σκοπού τής αναγκαστικής άπαλλοτριώσεως προς αποκατάστασιν άκτημόνων γεωργών και μικρών κτηνοτρόφων μετά την 24 Μαΐου 1946 και μέχρι τής 1 Ιανουαρίου 1952, είτε δια διανομής, είτε δι' άλλης τινός πράξεως μεταβιβάσεως εν ζωῆ, δια την εφαρ-

μογήν του άρθρου 104 του Συντάγματος και του παρόντος νόμου, λαμβάνεται ύπ' όψιν ή κατά την 24 Μαΐου 1946 νομική κατάσταση του κτήματος από άπόψεως ιδιοκτήτου. Η εικονικότης κρίνεται πρό πάσης έκδικάσεως παρά τής Έπιτροπής άπαλλοτριώσεων κατά την διαδικασίαν του νόμου ΒΧΗ', ως ούτος κωδικοποιηθείς και τροποποιηθείς ισχύει, ενώπιον του άρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικών και τελεσιδικίως δι' άποφάσεως του Τριμελούς Έφετείου επί τῆ αίτήτει παντός έχοντος έννομον συμφέρον είτε και του Δημοσίου εκπροσωπούμενου ύπό του Υπουργού Γεωργίας.

Άρθρον 9

Οιαδήποτε μεταβολή εις τας σχέσεις μεταξύ καλλιεργητών και ιδιοκτητών των ύποκειμένων εις άπαλλοτριώσιν κτημάτων ως και εις τον τρόπον τής εν αύτοις άσκουμένης καλλιεργείας και εκμεταλλεύσεως εν γενει γενομένη από τής ενάρξεως τής ισχύος του Συντάγματος 1952 (1 Ιανουαρίου 1952), δέν λαμβάνεται ύπ' όψιν δια την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

Άρθρον 10.

1. Άποφάσει του Υπουργού τής Γεωργίας έκδιδουμένη μετά γνώμην του Συμβουλίου Έποικισμού, μετέχοντος εις αυτό του Διευθυντού τής Τοπογραφικής Υπηρεσίας, επιτρέπεται ή εις ώρισμένας περιφέρειας ή ώρισμένα κτήματα, πρόοδος τής άπαλλοτριώσεως άνευ προηγουμένης καταμετρήσεως.

2. Εν τῆ περιπτώσει ταύτῃ ή Έπιτροπή Άπαλλοτριώσεων όροθετεί άπαραιτήτως δια φυσικών όρίων τας άπαλλοτριουμένας και έξαιρουμένας τής άπαλλοτριώσεως έκτάσεις του κτήματος, δυναμένη μετά την καταμέτρησιν σήτου να επανέλθῃ οίκοθεν προς άκριβέστερον προσδιορισμόν των ως άνω έκτάσεων βάσει του διαγράμματος καταμετρήσεως.

Άρθρον 11.

1. Η άληθής έννοια των διατάξεων του Α. Ν. 1910 του 1951 «περί των προσόδων των Δήμων και Κοινοτήτων» είναι ότι δι' αυτών δέν θίγονται αι έκάστοτε ισχύουσαι διατάξεις τής Άγροτικής εν γενει Νομοθεσίας, τής περι αναγκαστικής μισθώσεως και τής περι αποκαταστάσεως κτηνοτρόφων τοιαύτης, αι άφορώσαι την διαχείρισιν, διάθεσιν, παρχώρησιν, άπαλλοτριώσιν κλπ. των Δημοτικών και Κοινοτικών έκτάσεων.

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 10 του Α. Ν. 956)1949 «περί ρυθμίσεως εκκλησιαστικών τινων ζητημάτων» καταργείται άφ' τῆς ισχυσεν.

Άρθρον 12.

Έπιτροπή Άπαλλοτριώσεων. — Άμοιβή.

1. Η ύπό του άρθρου 71 του Άγροτικού Κώδικος προβλεπομένη Έπιτροπή Άπαλλοτριώσεων καθορίζει τας εν έκάστω κτήματι άπαλλοτριωτέας και έξαιρετέας τής άπαλλοτριώσεως έκτάσεις και άσκει άπασαν εν γενει την εκ του Κώδικος τούτου και του περι άποκαταστάσεως κτηνοτρόφων άπορρέουσαν άρμοδιότητά της και επί των κατ' εφαρμογήν του παρόντος Νόμου άπαλλοτριώσεων.

2. Έκάστη αίτησις περί χορηγήσεως κλήρου ύπεβαλλομένη εις την Έπιτροπήν Άπαλλοτριώσεων θά συνοδεύηται επί ποινη άπαράδεκτου δια παραβόλου δραχμών 20.000 κατατιθεμένου εις το Δημόσιον Ταμείον ως έσοδον του Ειδ:κού Ταμείου Έποικισμού.

3. Ο Πρόεδρος, τα μέλη και ο Γραμματεύς τής Έπιτροπής Άπαλλοτριώσεων δικαιούνται, πλην των κεκανονισμένων όδοπορικών έξόδων και τής ήμερησίας άπζημιώσεως, και έξόδων κινήσεως δι' έκάστην συνεδρίασιν θυναμιένων να όρίζονται κατ' άποκοπήν δια κοινῆς άποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών. Διά τής αύτῆς άποφάσεως όρίζεται και ο αριθμός των συνεδριάσεων δι' ός καταβάλλονται τα κατ' άποκοπήν έξοδα κινήσεως.

Άρθρον 13.

Εντός τριών μηνών από τής εις τον Συνεταιρισμόν άποκαταστάσεως άκτημόνων καλλιεργητών ή κτηνοτρόφων κοινοποίησεως τής κατά το άρθρον 74 του Άγροτικού Κώδικος άποφάσεως, ή Έπιτροπή Άπαλλοτριώσεων, είτε αυτεπαγγέλτως είτε τῆ αίτήσει παντός έχοντος έννομον συμφέρον, δι' άποφάσεώς της εφ' άπαξ έκδιδουμένης δύναται να διαγράψῃ τους κακώς δικαιουθέντας κλήρου ή να έγγράψῃ ως κληρούχους

κακώς ἢ ἐκ λάθους παραλειφθέντας διὰ τῆς προτέρας τῆς ἀποφάσεως, μειοῦσα ἐν ἀνάγκῃ τὴν ὀρισθεῖσαν ἐκτασιν τοῦ κλήρου. Ὁμοίως ἢ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων δύναται ἐν τὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ διορθώσῃ οἰονόηποτε τῆς ἀρχικῆς ἀποφάσεως τῆς λάθος εἰς οἰονόηποτε θέμα ἀναφερόμενον.

Αἱ μετὰ τὴν πάροδον τῆς τριμήνου προθεσμίας ἐκδιδομένοι ἀποφάσεις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυροι.

Ἄρθρον 14.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ τὴν κειμένην ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν διατιθεμένων γαιῶν, προτάσσονται κατὰ τὴν χορήγησιν κλήρων δι' ἀγροτικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν ἐν ἐκάστῃ κατὰ τὴν Νομοθεσίαν ἐπιτρεπόμενῃ προτιμήσεως καὶ ἐν ἐκάστῃ ὑποδιαιρέσει αὐτῆς, αἱ ἐξῆς κατηγορίαι ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων :

α) Οἱ περὶ ὧν ὁ Νόμος 1487)1950 ἀνάκηροι καὶ θύματα πολέμου,

β) Οἱ περὶ ὧν ὁ Ἀν. Νόμος 1836)1951 πολέμισται.

γ) Οἱ κατὰ τοὺς οἰκείους Νόμους πολύτεκνοι.

δ) Ἀγωνισταὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος 1903-1909 καὶ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ περιλαμβανόμενοι εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τὸς κυρωθέντας διὰ τοῦ Α. Νόμου 76)1936 ὡς οὗτοι ἰσχύουν σήμερον.

ε) Πυροπαθεῖς κατὰ τὴν ἀκίνητον αὐτῶν περιουσίαν ἐκ συμμοριακῆς δράσεως.

στ) Ἀπόφοιτοι γεωροτεχνικῶν σχολείων λειτουργούντων μερίμνη τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

ζ) Ὑπαρχούσης κολλητικῆς σχέσεως ἀναγκαστικῶς προστατευομένης ἀποκαθίστανται ἐκ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος καὶ οἱ καλλιεργούντες τοῦτο κολλητοί.

Ἄρθρον 15.

Συγκυριότης Δημοσίου.

Ὅπου εἰς κηρυχθέντα ἀπαλλοτριωτέα κτήματα ὑφίσταται συγκυριότης Δημοσίου καὶ τρίτων ἢ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων διαχωρίζει κατὰ τὴν κρίσιν τῆς εἰς διαιρετὸν τμήμα τὸ εἰς τὸ Δημοσίον ἀνήκον ἰδανικὸν μέρος καὶ διαθέτει αὐτὸ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον μετὰ τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων τοῦ αὐτοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 16.

Ἀτέλεια διαδικασίας.

1. Ἄπασα ἡ διαδικασία τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἰωνόηποτε τρίτων.

2. Ἄπασα τὰ πιστοποιητικὰ οἰασθῆποτε Ἀρχῆς τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδίδονται ἀτελῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Κτήματα ἀπαλλοτριωτέα δι' ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν.

Ἄρθρον 17.

1. Ὑπόκεινται εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ παραχώρησιν δι' ἀγροτικὴν ἀποκατάστασιν.

α) Αἱ εἰς τὸ Δημοσίον, τὴν Ἀνταλάξιμον περιουσίαν, Δήμους, Κοινότητας καὶ πάσης φύσεως Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἀνήκουσαι καλλιεργούμεναι ἢ καλλιεργήσιμοι γαῖαι καὶ παντὸς εἶδους φυτεῖαι μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κειμένων καὶ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν ἐξυπηρετούντων κτισμάτων, πλην τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος.

Ἐπὶ κοινοχρήτων γαιῶν περιελθουσῶν εἰς Δήμους, Κοινοτήτας καὶ Συνεταιρισμοὺς ἀποκατατάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν δύναμι τῆς Ἀγροτικῆς ἐν γένει Νομοθεσίας ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 119 καὶ 188 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

β) Αἱ εἰς τὰ φυσικὰ καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἀνήκουσαι καλλιεργούμεναι ἢ καλλιεργήσιμοι ἀκτεπεῖς ἐκτάσεις μετὰ τῶν χρησίμων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν κτημάτων κτισμάτων, πλην τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος.

Ὡς καλλιεργήσιμοι νοοῦνται κατὰ τὸν παρόντα Νόμον καὶ α) αἱ δεκτικαὶ καλλιεργείας δι' ἐκχερσώσεως δασικαὶ ἐκτάσεις ὡς καὶ αἱ κεκαλυμμένα δι' ἀγρίων δένδρων δεκτικῶν ἐ-

ξημερώσεως δι' ἐγκεντρισμοῦ, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν ἀνήκουν εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ β) αἱ ἀμέσως ἢ κατὰ βεβαίαν πρόβλεψιν δεκτικαὶ καλλιεργείας ὀρύζης.

Ἀσκειεῖς γαῖαι νοοῦνται αἱ μὴ διὰ συστηματικῶν καὶ συνεχῶν φυτειῶν, ἀμπέλων, ἐλαιῶν ἢ ἄλλων ἡμέρων καρποφόρων δένδρων καλυπτόμεναι γαῖαι.

2. Μετὰ τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγρ. κτημάτων ἀπαλλοτριοῦνται ὑπὲρ τῶν ἀκτημόνων γεωργῶν καὶ κτηνοτροφικαὶ ἐκτάσεις διὰ τὴν συντήρησιν τῆς συνήθους μικρᾶς κτηνοτροφίας των, νοουμένης ὡς τοιαύτης τῆς μέχρι 15 μικρῶν καὶ 2 μεγάλων ζώων, ἐφ' ὅσον ἡ ἱκανοποίησις τῶν κτηνοτροφικῶν τούτων ἀναγκῶν δὲν εἶναι δυνατὴ εἰς δημοτικὰς ἢ κοινοτικὰς βουκάς. Τοιαῦται ἐκτάσεις διατίθενται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καὶ δι' αὐτοτελεῖ κτηνοτροφικὴν ἢ γεωροκτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Γ' τοῦ παρόντος.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης δὲν ἰσχύουν ἐπὶ ἀπαλλοτριουμένων δι' ἀγροτικὴν ἀποκατάστασιν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν κτημάτων, ἅτινα κατὰ τὴν κτηνοτροφικὴν αὐτῶν ἐκτασιν, διατίθενται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 28 παράγραφος 1α ὀριζόμενα.

3. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ὀριζομένων, ἀγροτικὰ κτήματα περὶ ὧν ὑφίστανται συμβάσεις αὐτοκαλλιεργείας συναφθεῖσαι βάσει τῶν Νόμων 4142)1929, 4406)1929, τοῦ ἄρθρου 13 Ἀγροτικοῦ Κώδικος (ἄρθρ. 7 Ν. Διατάγματος 24.11.1925) κ.τ.λ. κηρύσσονται δύναμι τοῦ παρόντος καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως ὡς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ παρόντος.

Εἰς παραχώρησιν ἢ ἀπαλλοτριώσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος, τὸν παρόντα Νόμον καὶ τὴν Νομοθεσίαν περὶ ἀποστραγγιζομένων γαιῶν ὑπόκεινται καὶ ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου ἢ Φυσικῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων περὶ ὧν ἔχουσι συναφθεῖ συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων ἀποστραγγίσεως ἐξυγιάνσεως κ.τ.λ., οὐδενὸς διὰ τὴν τοιαύτην παραχώρησιν ἢ ἀπαλλοτριώσιν ἀναγνωριζομένου κωλύματος ἐκ τῶν οἰκείων Συμβάσεων καὶ τῶν κυρωτικῶν τούτων Νομοθετημάτων.

Τυχὸν κτηθέντα ἐπὶ ἐκτάσεων τῶν ἐκ τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Δημοσίον δικαιώματα κυριότητος ἢ ἄλλα ἐμπράγματα τοιαῦτα ἐκ μέρους τῶν ἀναδόχων ἢ τρίτων ἀπαλλοτριοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν παρόντα Νόμον.

Προκειμένου περὶ ἐκτάσεων εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἀπεπερατώθησαν τὰ κατὰ τὰς οἰκείας Συμβάσεις ἔργα, ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Γεωργίας αἱ ὡς ἄνω Συμβάσεις λύωνται, καθοριζομένης συγχρόνως ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τῶν ἀναδόχων Ἐτακρειῶν διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῶν δαπάνας, ἧτις δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ παρόντος προβλεπομένου ποσοστοῦ. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ἧς τὸ ποσόν, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς ὀρίζονται διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πλὴν τῶν ἄλλων στοιχείων καὶ τὰ ὠφελήματα ἅτινα ἀπεκόμισεν ὁ ἀνάδοχος ἐκ τοῦ ἐπιτευχθέντος καὶ σωζομένου ἔργου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως καὶ ἡ τροποποίησις τῶν ὄρων τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων.

Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ἐκδοσις ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δὲν ἀναστέλλει τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως περὶ ἧς τὰ δύο προηγουμένα ἐδάφια.

4. Γεωπόνοι ὑπηρετούντες ἀπὸ διετίας συνεχῶς μέχρι σήμερον ὡς ὑπάλληλοι εἰς ἀπαλλοτριούμενα κλπ. κατὰ τὰ ἀνωτέρω συμβατικὰ κτήματα, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσιν ἀκτῆμονες ἢ μὲ ἀνεπαρκῆ ἀγροτικὴν περιουσίαν, ἀποκαθίστανται εἰς τὰ οὕτω ἀπαλλοτριούμενα κτήματα χορηγομένου εἰς αὐτοὺς κλήρου γεωργικοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν. Οἱ οὕτως ἀποκαθιστάμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ διαμένωσιν εἰς τὸν συνοικισμὸν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ὁ παραχωρηθεὶς κλήρος.

*Άρθρον 18.

Ἐκτάσεις ἐξαίρουμένοι τῆς ὑπὲρ ἀκτημόνων γεωργῶν ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παρόντος ἀπαλλοτριώσεως ἐξαίρουνται :

α) Ἐκτάσεις 250 στρεμμάτων ἀσκεπῶν καλλιεργουμένων ἢ καλλιεργησίμων γαιῶν δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ συνιδιοκτήτην. Τυχὸν ὑφισταμένη ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως ταύτης κολλητικὴ σχέσις καταργεῖται ὡς πρὸς τοὺς ἀποκατασταμένους καὶ μόνον κολλίγους ἐπὶ πλήρους γεωργικοῦ κλήρου.

β) Ἐπὶ αὐτοκαλλιεργουμένων κτημάτων, ἔκτασις 500 στρεμμάτων ἀσκεπῶν γαιῶν, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ συνιδιοκτήτην καὶ ἐπὶ πλεόν πάσαι αἱ ἐξυπηρετοῦσαι τὴν αὐτοκαλλιέργειαν μόνιμοι ἐγκαταστάσεις ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὰ δυνάτον τῆς ἐξαίρουμένης ἐκτάσεως.

Ἡ ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐξαίρεσις αὐτοκαλλιεργουμένων γαιῶν ἀποκλείει ἐτέραν ἐξαίρεσιν ἐκ τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη περίπτωσηίς α' μὴ αὐτοκαλλιεργουμένων ἢ καλλιεργησίμων ἀσκεπῶν τοιούτων, ἐκτὸς ἂν αἱ αὐτοκαλλιεργούμεναι εἶναι κάτω τῶν 250 στρεμμάτων, ὅποτε ἡ ἀπαιτούμενη πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων τούτων ἔκτασις ἐξαίρεται ἐκ τῶν μὴ αὐτοκαλλιεργουμένων ἢ καλλιεργησίμων ἀσκεπῶν γαιῶν.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ἄρρενα ἢ θήλεα τέκνα αὐτοῦ ἔχοντα συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ ἐνήλικοι ἄρρενες ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀποτελοῦντες μίαν οἰκογένειαν καλλιεργοῦσι τὸ κτήμα ἀπὸ κοινου αὐτοπροσώπως καὶ κατὰ κυρίαν ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν ἀποζῶντες ἐξ αὐτῆς ὡς ἐκ κυρίας προσόδου, ἢ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου κατὰ τὴν περίπτωσιν β' ἐξαίρουμένη ἔκτασις προσαυξάνεται κατὰ τὸ ἐν δέκατον αὐτῆς δι' ἕκαστον τῶν πέραν τῶν δύο ὡς ἄνω τέκνων ἢ ἀδελφῶν καὶ μέχρις ἐπτὰ δεκάτων κατ' ἀνώτατον ὄριον.

γ) Αἱ ἐντὸς τῶν ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων κατοικίαι τῶν ἰδιοκτητῶν μετὰ τῆς γύρωθεν περιοχῆς των μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὰ 3 στρέμματα δι' ἕκαστην κατοικίαν.

Ἐπὶ πλειόνων ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτητῶν ἀγροκτημάτων ἢ κατὰ κατοικίαν ἐξαίρεσις τῆς ἀνωτέρω ἐκτάσεως τῶν 3 στρεμμάτων χωρεῖ ὑπὲρ πάντων συλλήβδην τῶν συνιδιοκτητῶν.

δ) Αἱ κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1952 ὑφιστάμεναι συνεχεῖς καὶ συστηματικαὶ φυτεῖαι ἐξ ἀμπέλων, ἐλαιῶν ἢ ἄλλων ἡμέρων καρποφόρων ξένδρων.

ε) Αἱ μεγάλα ἀγροτικά βιομηχανικά ἐγκαταστάσεις μετὰ τοῦ ἀπαραιτήτου περὶ αὐτὰς χώρου κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καὶ ἐκ τῶν μικρῶν, αἱ μὴ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος.

στ) Τὰ δάση καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις πλὴν τῶν ἐντὸς τῶν ἀπαλλοτριουμένων γαιῶν παρεμβαλλομένων καὶ δυσχεραίνουσῶν τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν μικρῶν δασικῶν ἐκτάσεων (συστάδων).

ζ) Οἱ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ παρόντος δασικοὶ βοσκότοποι ἐξαίρουνται τῆς ὑπὲρ ἀκτημόνων γεωργῶν ἀπαλλοτριώσεως, ἀπαλλοτριούμενοι ὅμως πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου Γ' τοῦ παρόντος καὶ

η) Τ' ἀκίνητα περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 14, 15 καὶ 16 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

2. Α'. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὀλοκληρώσεως τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων ἐπιτρέπεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἱπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένη κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 2, ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος τῶν ἐκτάσεων τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν παρόντα Νόμον ἀπαλλοτριώσιν. Παρερχομένης τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὡς ἄνω ὑπουργικῆς ἀποφάσεως χωρὶς νὰ καταβληθῇ ἡ νομίμως παρακατατεθῆ ἢ ἀποζημιώσεις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἢ ἀπόφασιν περὶ ἀπαλλοτριώσεως θεωρεῖται μηδέποτε ἐκδοθεῖσα.

Β'. Τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλοτριώσεως ἐξαίρουνται :

α) Αἱ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν καλλιεργητῶν καλλιεργούμεναι γαῖαι.

β) Ἐκτάσεις 200 στρεμμάτων δι' ἕκαστον αὐτοκαλλιεργητὴν φυσικὸν πρόσωπον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ παρόντος. Προκειμένου περὶ φυτειῶν, ἐξαίρουνται ἐκτάσεις 100 στρεμμάτων.

γ) Κτηνοτροφικαὶ ἐκτάσεις μέχρι τοῦ ἀναγκαίου ὅριου διὰ τὴν κάλυψιν τῶν κτηνοτροφικῶν ἀναγκῶν δι' ἕκαστον κτηνοτρόφον.

Γ'. Εἰς τὴν ὡς ἄνω κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος ἀπαλλοτριώσιν ὑπόκεινται ὡσαύτως αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις αἱ δεκτικαὶ καλλιεργείας δι' ἐκχερσώσεως ἢ κεκαλυμμένα δι' ἀγρίων δένδρων δεκτικῶν ἐξημερώσεως δι' ἐγκεντρισμοῦ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 45 παρ. 3 τοῦ Νόμου 4173)1929 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» αἱ ἀνήκουσαι εἰς φυσικὰ πρόσωπα ἢ Νομικὰ τοιαῦτα ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν ἐκτάσεων τούτων ἀπαιτεῖται καὶ ἐκθεσις Ἐπιτροπῆς ἀποτελούμενης ἐκ τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου καὶ ἐνὸς Γεωπόνου ὑπαλλήλου τοῦ Ἱπουργείου Γεωργίας, πτυχίουχου Ἀνωτάτης Σχολῆς, δι' ἧς βεβαιοῦται ἡ ὑπαρξίς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 καὶ 2 α, β, τοῦ Α. Ν. 857)1937 ὄρων.

Δ'. Προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαίρουμένων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεων ὑπὲρ συνιδιοκτητῶν, αὗται, ἀθροιστικῶς λαμβανόμεναι, ὑπόκεινται ὡσαύτως κατὰ τὴν πέραν τῶν 250 ἢ 500 στρεμμάτων ἔκτασιν αὐτῶν εἰς ἀναγκαστικὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος ἀπαλλοτριώσιν.

Τῆς ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσεως ἐξαίρεται ὑπὲρ ὄλων συλλήβδην τῶν συνιδιοκτητῶν ἐπὶ πλεόν τῶν ἐξαίρουμένων 250 στρεμμάτων καλλιεργουμένων ἢ καλλιεργησίμων, ἢ 500 στρεμμάτων αὐτοκαλλιεργουμένων, καὶ ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ 1)4 τῆς ἐξαίρουμένης ἐὰν οἱ συνιδιοκτήται εἶναι μέχρι 4 ἢ ἴση πρὸς τὸ 1)2 ἐὰν οἱ συνιδιοκτήται εἶναι μέχρις 8, ἢ ἴση πρὸς τὰ 3)4 ἐὰν οἱ συνιδιοκτήται εἶναι μέχρι 12, ἢ διπλασία αὐτῆς ἐὰν οἱ συνιδιοκτήται εἶναι πειρσοότεροι τῶν 12.

Ε'. Ἡ ὀφειλομένη πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπαλλοτριώσιν ἀποζημιώσις καθορίζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 39 καὶ καταβάλλεται εἰς τοὺς δικαιούχους ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Οἱ ἀποκαταστάμενοι δὲ ὀφείλουσιν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς τίμημα τοῦ κλήρου των τὸ 1)2 τῆς ἀπὸ τοῦ Δημοσίου καταβληθείσης ἀποζημιώσεως τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸν κλῆρον τούτων. Τὸ τίμημα τοῦτο καθορίζεται καὶ ἐξοφλεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 44 καὶ 45.

3. Ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου κτήματος Μανωλάδος κατεχόμεναι παρὰ ἀγροτῶν ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον ἀναζητήσεως δι' ἀποβολῆς τῶν κατόχων εἰς τοὺς ὁποίους τάττεται ἐτησίᾳ ἀνατρεπτικὴ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσιν νὰ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἱπουργεῖον αἰτήσεις περὶ ὀριστικῆς παραχωρήσεως τῆς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένης ἐκτάσεως. Προκειμένου περὶ δασικῆς ἐκτάσεως ἢ παραχώρησις γίνεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου 857)37 ἐφ' ὅσον συντρέχουν οἱ ὅροι αὐτοῦ : Τὸ καθοριζόμενον τίμημα καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς 10 ἴσας ἐτησίας δόσεις. Τυχὸν ἐκδοθέντα πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβολῆς τῶν κατόχων ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχύν των, αἱ δὲ αὐτῶν δὲ γενόμεναι ἀποβολαὶ λογιζόνται ὡς μὴ γενόμεναι. Πάσαι αἱ συναφεῖς ἐκκρεμεῖς δίκαι καταργοῦνται.

*Άρθρον 19.

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4, ἐπὶ πλειόνων ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων τοῦ αὐτοῦ ἰδιοκτήτου, αἱ κατὰ τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 18 ἐξαίρεσις γίνονται ἐξ ἐνός ἢ πλειόνων κτημάτων τῆς προτιμήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, βάσει δηλώσεως τοῦ ὑποβαλλομένης εἰς τὸ ἀρμόδιον γεωργικὸν γραφεῖον ἐντὸς προθεσμίας ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

2. Ἡ πάροδος τῆς προθεσμίας ἀπράκτου μεταβιβάζει τὸ

δικαίωμα της επιλογής εις την Έπιτροπήν άπαλλοτριώσεων. Έπί πλείονων ιδιοκτητών το κτήμα ή τά κτήματα εκλέγονται υπό τών ιδιοκτητών κατά πλειουψηφίαν, έν ίσοψηφίξ δέ τούτων, υπό της Έπιτροπής Άπαλλοτριώσεων».

Άρθρον 20.

Έπί κτημάτων άνηκόντων εις Δήμους και Κοινοβτήτας και νομικά έν γένει πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου εξαίρονται της κατά το άρθρον 17 του παρόντος άπαλλοτριώσεως, α) τά δάση, πλήν τών βασιικών εκτάσεων τών δεκτικών καλλιεργείας δι' εκχερσώσεως και τών κεκαλυμμένων δι' άγρίων δένδρων δεκτικών εξημερώσεως και β) τά ακίνητα περί ών ή περίπτωσης ε' του αυτού άρθρου 18 και τά άρθρα 14, 15 και 16 του Άγροτικού Κώδικος.

Άρθρον 21.

Έννοια αυτοκαλλιεργείας.

1. Αυτοκαλλιέργεια κατά τον παρόντα Νόμον νοείται ή καλλιέργεια ή υπό του ιδιοκτήτου ιδίαις δαπάναις, ίδίω κινδύνω και διά συστηματικής έπιστάσεως άσκουμένη.

2. Κτήμα τι λογίζεται αυτοκαλλιεργούμενον μόνον κατά τās συμφώνως τώ άνωτέρω όρισμώ καλλιεργουμένης εκτάσεως αυτού.

Άρθρον 22.

Άνταλλαγή άπαλλοτριουμένων εκτάσεων προς αυτοκαλλιεργουμένας.

Έάν γαίαι αυτοκαλλιεργούμεναι παρεβάλλωνται έντός άπαλλοτριουμένων εκτάσεων, δύναται ή Έπιτροπή Άπαλλοτριώσεων να παραχωρήση εις τούς αποκαθισταμένους, άντι τών άπαλλοτριουμένων, τμήμα ίσης αξίας συνεχόμενων γαιών εκ τών αυτοκαλλιεργουμένων τοιούτων, έφ' όσον εκ της τοιαύτης άνταλλαγής εύχραινεται ή αποκατάσταση τών κληρούχων, ως και ή αυτοκαλλιέργεια.

Άρθρον 23.

Συγκρότησις Συνεταιρισμού. Παράδοσις χρήσεως.

1. Άμα τή κηρύξει της άπαλλοτριώσεως του κτήματος, έπιτροπή άποτελουμένη εκ του Διευθυντού της Διευθύνσεως Γεωργίας του Νομού, του Γεωπόνου προϊσταμένου του παρ' αυτή Α' Τμήματος και του Προϊσταμένου του παρ' τή ίδια Διευθύνη Τμήματος Έπικουρισμού ή του άσκούντος καθήκοντα Προϊσταμένου, καθορίζει διά πράξεώς της, κατά την κρίσιν της τούς δικαιουμένους κατά Νόμον αποκαταστάσεως, εις τούς όποιους, συγκροτούμενους εις Άναγκαστικόν Συνεταιρισμόν Άποκαταστάσεως Άκτημόνων Καλλιεργητών παραδίδει την χρήσιν της ύποκειμένης εις άπαλλοτριώσιν εκτάσεως του κτήματος, διαχωρίζουσα προχείρως αυτήν από της εξειρουμένης, μετ' άκράσιν του ιδιοκτήτου και του Συνεταιρισμού.

Περί του άνωτέρω διαχωρισμού συντάσσεται πρωτόκολλον.

Συνεταιρισμός δύναται να μή συγκροτηθῆ εάν οι δικαιούχους αποκαταστάσεως είναι όλιγώτεροι τών δέκα πέντε. Έν τοιαύτη περιπτώσει ή παράδοσις της χρήσεως γίνεται προς αυτούς άτομικώς.

Οί κατά το παρόν άρθρον αποκαθιστάμενοι ως και οι κατά το άρθρον 22 Άναγκαστικοί Συνεταιρισμοί Άποκαταστάσεως άκτημόνων κτηνοτρόφων, ύποχρεούνται επί ποινή εκπτώσεως ή και οίαισδήποτε άλλαις ποιναίς εις την συντηρησιν, λειτουργίαν και κανονικήν εκμετάλλευσιν τών έγγειοβελτιωτικών και λοιπών έργων τών ύφισταμένων έντός τών άπαλλοτριουμένων εκτάσεων καθ' α' διά Διαταγμάτων προτάσει του Υπουργού Γεωργίας εκδιδομένων όρισθήσεται, έπιτρεπομένου όπως ύποχρεωθώσιν οι εκ τών έργων εξυπηρετούμενοι κτηματίαι και κληροϋχοι να συγκροτήσωσι άναγκαστικόν Συνεταιρισμόν έγγείων βελτιώσεων.

2. Η τυχόν ύφισταμένη σχέση μισθώσεως επί της διαχωρισθείσης ως άνω ύπερ τών άκτημόνων εκτάσεως του κτήματος και προτατευομένη έτι υπό του Άστικού Κώδικος, λύεται αυτοδικαίως από της κοινοποιήσεως του ως άνω πρωτοκόλλου εις τον μισθωτήν.

Έπίσης από της αυτής χρονολογίας λύονται αυτοδικαίως και πάσαι αι τυχόν ύφισταμεναι κατά το Ν. Δ)γμα 327 του 1947 και τās έν Δωδεκανήσω ισχύουσας ειδικās διατάξεις άναγκαστικά μισθώσεως επί της αυτής ως άνω εκτάσεως.

Έάν τυχόν ή μισθωσις προστατεύεται υπό του ένοικιστά-

σιου βοσκών, τούτο αίρεται αυτοδικαίως μετά την λήξιν της κτηνοτροφικής περιόδου διαρκούσης της όπρίας έκοινοποιήθη το άνωτέρω πρωτόκολλον και έφ' όσον τούτο έκοινοποιήθη δύο τουλάχιστον μήνας πρό της λήξεως της άνωτέρω κτηνοτροφικής περιόδου, του ένοικιστάσιου έν ένάντιά περιπτώσει αίρομένου από της λήξεως της έπομένης κτηνοτροφικής περιόδου.

3. Η κατά τον χρόνον της παραδόσεως της χρήσεως ήρτημένη τυχόν έσοδεία άνήκει εις τον ιδιοκτήτην ή τον εξ αυτού έλκοντα νόμιμον επί ταύτης άπαίτησιν. Είς τις περιπτώσεις δέν έχει πραγματοποιηθῆ σπορά, διά τās γενομένας υπό του ιδιοκτήτου ή τρίτου προπαρασκευαστικάς καλλιεργητικάς εργασίας καταβάλλεται υπό του Συνεταιρισμού αποζημιώσις καθοριζομένη υπό της κατά την παράγραφον 1 Έπιτροπής και επί τή ένστάσει έκαστερου τών μερών, άσκουμένη έντός μηνός από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως της ως άνω Έπιτροπής, δι' αποφάσεως του άρμοδίου κατά τόπον Είρηνοδίκου, δικάζοντος κατά την διαδικασίαν τών άρθρων 634 και έπομ. της Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρον 24.

Άποζημιώσις χρήσεως.

1. Από της κατά το άρθρον 23 παραδόσεως της χρήσεως και μέχρι της καταβολής εις τον ιδιοκτήτην της όφειλουμένης αυτώ αποζημιώσεως, όφείλεται υπό του Συνεταιρισμού και έν έλλείψει τοιούτου παρ' έκαστου τών αποκαθισταμένων αποζημιώσις χρήσεως, καθοριζομένη υπό της κατά το άρθρον 23 Έπιτροπής έν τώ πρωτοκόλλω προχείρου διαχωρισμού και συνισταμένη εις το 1)3 της τρεχούσης μισθωτικής αξίας του κτήματος.

2. Η αποζημιώσις χρήσεως παρακατατίθεται υπό τών ύποχρέων μέχρι της 1ης Ιανουαρίου έκαστου έτους εις την Άγροτικήν Τράπεζαν της Ελλάδος επ' όνόματι του τέως ιδιοκτήτου.

3. Η ύποχρέωσις του Συνεταιρισμού προς καταβολήν αποζημιώσεως χρήσεως παύει από της λήξεως του γεωργικού έτους, έντός του όποιου κατεβλήθη εις τον ιδιοκτήτην ή καθορισθείσα αποζημιώσις διά την άπαλλοτριώσιν.

4. Η μεταξύ τών ύποχρέων κατανομή της πληρωτέας αποζημιώσεως χρήσεως ενεργείται βάσει της εκτάσεως ήν έκαστος τούτων καρπούται, το δε ύφ' έκαστου συνολικώς καταβληθόμενον ποσόν, εκ της αίτίας ταύτης, συμπληφίζεται εις τās τελευταίας 3 τοκοχρεωλυτικάς δόσεις του τμήματος κλήρου.

5. Προκειμένου περί κοινοχρήστων εκτάσεων, ή αποζημιώσις χρήσεως βαρύνουσα επίσης τούς εγκατασταθέντας άκτήμονας κατανέμεται αναλογικώς εις βάρος αυτών.

6. Η παρακατατιθεμένη αποζημιώσις χρήσεως καταβάλλεται υπό της Άγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος εις τον τέως ιδιοκτήτην, έντολή της οικείας Διευθύνσεως Γεωργίας, αντίγραφον δε του παραστατικού της έξοφλιτσεως αποστέλλεται εις τον οικείον Συνεταιρισμόν και την οικείαν Διεύθυνσιν Γεωργίας.

Άρθρον 25.

Άσφάλεια αποζημιώσεως χρήσεως.

1. Προς εξασφάλισιν της αποζημιώσεως χρήσεως ο Συνεταιρισμός έχει νόμιμον ένεχυρον επί τών καρπών της παραχωρηθείσης εις αυτόν κατά χρήσιν εκτάσεως, κατά τās αντίστοιχους διατάξεις του Άστικού Κώδικος. Έλλείψει Συνεταιρισμού το αυτό δικαίωμα έχει ο ιδιοκτήτης άσκούμενον όμως μετ' έγκρισιν της Διευθύνσεως Γεωργίας του Νομού.

2. Έπί πλέον, ή αποζημιώσις χρήσεως, λογίζεται ως δημόσιον έσοδον και έν ύπερημερία εισπράττεται κατά τās διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων έσόδων και αποδίδεται εις τούς δικαιούχους ιδιοκτήτας.

Η βεβαίωσις εις βάρος τών κατ' ίδίαν ύποχρέων γίνεται διά πράξεως του Προϊσταμένου της οικείας Διευθύνσεως Γεωργίας, εκδιδομένης έντός 10ημέρου το βραδύτερον, αφ' ής ή όφειλή κατέστη άπαίτητή.

3. Έν περιπτώσει ύποτροπής ο Υπουργός της Γεωργίας δύναται να διαγράψῃ τον καθυστερούμενον την όφειλήν του ύποχρεον.

ἄρθρον 26.

Διαδικασία ἀποκαταστάσεως κλπ.

1. Αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζονται διὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν κεφάλαιον ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων, τὸν ὀριστικὸν διαχωρισμὸν τῶν ἀπαλλοτριουμένων καὶ ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων τὴν ὀριστικὴν τῶν κλήρων διανομὴν, τὴν κύρωσιν ταύτης, τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐπὶ τῶν κλήρων κυριότητος, τὴν χορήγησιν τῶν ὀριστικῶν παραχωρητηρίων, τὴν διαγραφὴν καὶ παραίτησιν τῶν κληρῶν, τὴν κληρονομίαν ἐπὶ τῶν κλήρων καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ρύθμισιν πάσης ἄλλης περιπτώσεως μὴ ρυθμιζομένης διαφύρως διὰ τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀπαλλοτριουμένων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν διατιθεμένων κατὰ τὴν κειμένην Νομοθεσίαν κτημάτων πρὸς ἀγροτικὴν ἀποκατάστασιν, ἐφαρμόζονται πάντοτε διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καὶ τῶν παραχωρουμένων κλήρων καὶ οἰκοπέδων αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 24, 25, 26, 27, 28, 29 καὶ 30 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

Μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ καὶ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ συνταξιῶχοι ἀποκλείονται πάσης κατὰ τὴν ἀγροτικὴν ἐν γένει νομοθεσίαν ἀποκαταστάσεως.

3. Ὡς δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως ἀναγνωρίζονται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καὶ κάτοικοι χωρίων ἀπώτερον τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος κειμένων. ὧν ἡ ἀγροτικὴ γαιοκτησία κατεστράφη μερικῶς ἢ ὀλικῶς λόγῳ γεωλογικῶν φαινομένων (καθιζήσεως, σεισμοῦ, κλπ.) καὶ μέχρι τὸ πολὺ πέντε κατ' ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα. ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουν τὰ πρὸς ἀποκατάστασιν προσόντα.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους δικαιουμένων τῶν αὐτῶν, αἱ τυχόν περισσεύουσαι ἐκτάσεις διατίθενται πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν κατοικῶν ἐτέρων μὴ ὁμῶρον χωρίων ἢ πόλεων τοῦ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου Νομοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις τούτων εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας των ἐλλείψει γαιῶν, προτιμωμένων κατὰ πρῶτον λόγον τῶν κατὰ τὸν αὐτοῦ Νομοῦ.

4. Κάτοικοι ἀγροτικῶν συνοικισμῶν, ἐκτρέφοντες κατὰ κυρίαν ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν ἀγελάδας ἐξηγενησμένης φυλῆς, δικαιοῦνται μέχρις ἡμίσεως τὸ πολὺ γεωργικοῦ κλήρου, ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἰδίας ἀγροτικῆς περιουσίας ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Συνοικισμοῦ.

5. Ἀγελαδοτρόφοι τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἔχοντες τὰς συναφείς ἐγκαταστάσεις των εἰς τὰ Ἀστικά Κέντρα καὶ ὑποχρεούμενοι, λόγῳ Ἀστυνομικῆς ἢ Ὑγειονομικῆς ἀπαγορεύσεως, νὰ ἀπομακρύνουν παύτας ἐξ αὐτῶν, δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων νὰ λάβουν μέχρι ἡμίσεως τὸ πολὺ Γεωργικὸν κλῆρον εἰς διατιθέμενα κατὰ τὴν Ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν Κτήματα, ἐγγύτερον κατὰ τὸ δυνατόν τῶν Ἀστικῶν Κέντρων κείμενα ὡς καὶ τὸν ἀναγκαζοῦντα διὰ τὰς ἀγελαδοτροφικὰς ἐγκαταστάσεις χωρὸν. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ποιῆ διαγραφῆς των ὅπως ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὸν κλῆρον των τοῦτον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

6. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς Ἀγελαδοτρόφους Ἀστικῶν Κέντρων τοὺς ἀπώλεσαντες τὸ ζωικὸν των κεφάλαιον συνεπείᾳ ἐπιδημικῆς νόσου ἢ πολεμικῶν γεγονότων κατὰ τὴν κατοχὴν ἢ τὴν περίοδον τῆς ἀνταρσίας. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀνασυστήσουν τὴν ἐπιχείρησιν των ἐν τῇ χορηγηθῆσασῃ ἐκτάσει ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἄλλως ὑπόκεινται εἰς διαγραφὴν.

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καὶ εἰς τὴν φέσιν τῆς διὰ τοῦ παρόντος καταργουμένης παραγράφου 5 προστίθεται ἡ κάτωθι, ἔχουσα οὕτω :

«5. Ἐπιστάται ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπαλλοτριουμένων κτη-

μάτων θεωροῦνται ὡς καλλιεργηταὶ δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως ἐφ' ὅσον εἶναι ἀκτῆμονες».

8. Δικαίωμα πρὸς συμπλήρωσιν γεωργικοῦ κλήρου τῶν μέχρι σήμερον ἀποκατεστημένων κληρῶν, ἐκ τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀπαλλοτριουμένων ἢ παραχωρουμένων ἀγροκτημάτων, γεννᾶται μόνον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ παραχωρημένος αὐτοῖς γεωργικὸς κλῆρος εἶναι μικρότερος τοῦ ὑπὸ τῆς οἰκειᾶς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καθοριζομένου διὰ τὰ αὐτὰ κτήματα βιωσίμου γεωργικοῦ κλήρου.

Εἰς τὸ ἄρθρον 80 παράγρ. 1 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Ἡ αὕτη πενταετής προθεσμία δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ ἀποφάσεων ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἐκδοθεισῶν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1938 μέχρι τέλους Μαΐου 1941 διὰ περιοχὰς αἰτινες ἐτέλεσαν ὑπὸ Βουλγαρικὴν κατοχὴν.

Αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις ὑπόκεινται διὰ κακὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου εἰς ἀναπομπὴν πρὸς ἀναθεώρησιν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

ἄρθρον 27.

Μεταβιβάσεις διὰ πράξεων ἐν ζωῇ.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποιῆ ἀπολύτου ἀκυρότητος τῶν σχετικῶν δικαιοπραξιῶν, ἢ διὰ πράξεων ἐν ζωῇ μεταβιβάσεις κλήρων ἢ οἰκοπέδων προερχομένων ἐξ ἀπαλλοτριουμένων κατὰ τὸν παρόντα Νόμον κτημάτων πρὸ τῆς παρόδου δεκαετίας ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς ὀριστικῆς τούτων διανομῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Κτήματα ἀπαλλοτριωτέα διὰ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν.

ἄρθρον 28.

1. Ὑπόκεινται εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ παραχώρησιν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων :

α) Πᾶσαι αἱ κτηνοτροφικαὶ ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου, τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας καὶ τῶν Νομ. Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, πλὴν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς Δήμους καὶ Κοινότητες, ἐφ' ὧν, ἡ ἀποκατάστασις ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων ἐνεργεῖται δι' ἐγγραφῆς τούτων εἰς τὰ Δημοτολόγια κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις τῆς περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων νομοθεσίας.

β) Αἱ εἰς τὰ φυσικὰ Πρόσωπα καὶ τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἀνήκουσαι κτηνοτροφικαὶ ἐκτάσεις, πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 29.

2. Κτηνοτροφικαὶ ἐκτάσεις κατὰ τὸν παρόντα Νόμον νοοῦνται αἱ ἀνεπίδεκτοι γεωργικῆς, πλὴν δεκτικαὶ μόνον κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐκτάσεις δασώδους ἢ μὴ μορφῆς, μετὰ τῶν ἀπαραιτητῶν διὰ τὴν συντήρησιν τῆς κτηνοτροφίας παρακολουθημάτων (ποδιές γεννολεῖδα κλπ.).

Τυχόν παρεμβαλλόμενα μικρὰ καλλιεργήσιμοι ἢ καλλιεργούμενοι ἐκτάσεις δὲν ἀναιροῦσι τὸν χαρακτήρα τοῦ κτήματος ὡς κτηνοτροφικοῦ.

Κτηνοτροφικαὶ ἐκτάσεις δασώδους μορφῆς νοοῦνται αἱ ἐκτάσεις περὶ ὧν αἱ παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν. 4173)29 περὶ δασικοῦ Κώδικος.

ἄρθρον 29.

Κτηνοτροφικαὶ ἐκτάσεις ἐξαιρούμεναι τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἐπὶ κτηνοτροφικῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ πρόσωπα καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 ἀπαλλοτριώσεως ἐξαιρεῖται συνεχῆς, εἰ δυνατόν, ἔκτασις χιλίων στρεμμάτων κατ' ἰδιοκτητήν.

Ἡ ἐξαιρουμένη ἔκτασις καθορίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων κατὰ τρόπον ὥστε, αὕτη, ὡς καὶ ἡ ἀπαλλοτριουμένη νὰ καθίσταται, κατὰ τὸ δυνατόν, αὐτοτελῶς ἐκάστη κτηνοτροφικῶς ἐκμεταλλεύσιμος.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω ἐξαιρέσιν τῶν χιλίων στρεμμάτων πλείονες ἐξ ἀδιαρέτου ἰδιοκτῆται θεωροῦνται ὡς εἰς ἰδιοκτητήν.

Προκειμένου περί συνιδιοκτητών θεριών όρεινών βοσκών εξαίρεται τής απαλλοτριώσεως έκτασις 500 στρεμμάτων κατά συνιδιοκτήτην και κατά κτήμα.

2. Εάν ό ιδιοκτήτης ή συνιδιοκτήται Φυσικά Πρόσωπα ή Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικού Δικαίου, έκμεταλλεύονται τό κτήμα δι' ίδιων ποιμνίων, πλην τής άνωτέρω κατά την ήγουμένην παράγραφον έκτάσεως εξαίρεται επί πλέον και ή τυχόν όλως άπαραίτητος, κατά την κρίσιν τής Έπιτροπής Απαλλοτριώσεων, έκτασις διά την συντήρησιν των κατά την 1ην Ίανουαρίου 1952 ζώνων των ή των ζώνων τά όποια ούτοι έκέκτηντο άποδεδειγμένως κατά μέσον όρον κατά την διετίαν 1938—1940, έφ' όσον τά τελευταία ταύτα είναι περισσότερα των κατά την 1ην Ίανουαρίου 1952 ζώνων. Η ούτω εξαίρουμένη έκτασις προσαυξάνεται κατά 15 ο)ο διά την φυσιολογικήν του ποιμνίου αύξησιν. Η ως άνω εξαίρεσις γίνεται επί τῷ τέλει καλύψεως των άναγκών των ποιμνίων των ιδιοκτητών εκ χειμερινής και θερινης βοσκής.

3. Επί συνιδιοκτησίας, διά τόν καθορισμόν τής άπαιτουμένης διά την κάλυψιν των κατά την προηγουμένην παράγραφον κτηνοτροφικών άναγκών του εκ των συνιδιοκτητών κτηνοτρόφου συνυπολογίζεται και τό επί τής βασικής εξαίρεσεως των χιλίων στρεμμάτων ιδανικόν μερίδιον αυτού.

4. Εξαιρούνται επίσης τής απαλλοτριώσεως αι εις τόν ιδιοκτήτην άνήκουσαι πάσης φύσεως μόνιμοι και στερεάς κατασκευής κτηνοτροφικαί ή άλλου είδους εγκαταστάσεις (κτίσματα), πλην των άπαραιτήτων διά την έκμετάλλευσιν του κτήματος υπό τής όλότητος των άποκαθισταμένων, ως και αι κατοικίαι μετά του άπαραιτήτου κατά την κρίσιν τής Έπιτροπής Απαλλοτριώσεων γύρωθεν χώρου.

5. Εξαιρούνται ώσαύτως τής απαλλοτριώσεως τά επί κτηνοτροφικών έκτάσεων κείμενα άκίνητα, περι όν τά άρθρα 14, 15 και 16 του Αγροτικού Κώδικος.

Άρθρον 30.

1. Επί πλειόνων απαλλοτριούμενων κτηνοτροφικών κτημάτων του αυτού ιδιοκτήτου ή κατά τό άρθρον 29 εξαίρεσις τής έκτάσεως των χιλίων στρεμμάτων ή τής άπαιτουμένης προς κάλυψιν των κτηνοτροφικών άναγκών, γίνεται κατά τά έν άρθρω 19 όριζόμενα έξ ένός μόνον κτήματος. Εάν ή εξαίρεσις δέν καλύπτεται έξ ένός κτήματος, αύτη συμπληρούται έξ έτέρου.

2. Αι εις πλείονα απαλλοτριούμενα κτηνοτροφικά κτήματα του αυτού διοκτήτου τυχόν ύπάρχουσαι κατοικίαι ή μόνιμοι και στερεάς κατασκευής εγκαταστάσεις δύνανται νά εξαίρουνται άπασαι, κατά τās διατάξεις τής παρ. 4 του άρθρου 29.

3. Εάν αι κατοικίαι ή αι εγκαταστάσεις δέν έγέγοντο υπό του ιδιοκτήτου άλλ' υπό τρίτου, αύται έφ' όσον κείνται έντός ή έν συνεχεία τής ύπερ του ιδιοκτήτου εξαίρουμένης τής απαλλοτριώσεως έκτάσεως συνεξαιρούνται μετ' αύτης.

Άρθρον 31.

Δουλείαι.

1. Εάν τό υπό απαλλοτριώσιν κτηνοτροφικόν κτήμα άπαιτείται κατά την φύσιν του, ένιαίαν και άδιάσπαστον όργανικήν μονάδα κτηνοτροφικής έκμεταλλεύσεως, άνεπίδεκτον διαιρέσεως εις τμήματα αυτοτελώς έκμεταλλεύσιμα, συνιστώνται υπό τής Έπιτροπής Απαλλοτριώσεων αι άπαραίτητοι διά την αυτοτελή έκμετάλλευσιν τής τε απαλλοτριούμενης και τής εξαίρουμένης τής απαλλοτριώσεως έκτάσεως δουλείαι ύπερ και εις βάρος έκατέρας τούτων.

2. Παρισταμένης άπολύτου ανάγκης χωρεί καθ' όμοιον τρόπον σύστασις, ή κατάργησις ή διαρρύθμισις δουλειών και επί πάσης άλλης κατά την κρίσιν τής Έπιτροπής Απαλλοτριώσεων περιπτώσεως προκυπούσης εκ τής εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρον 32.

Συγκρότησις Συνεταιρισμού.

Παράδοσις χρήσεως.

1. Οί άναγνωρισθέντες υπό τής Έπιτροπής Απαλλοτριώ-

σεων ως δικαιούμενοι άποκαταστάσεως, έφ' όσον ύπερβαίνουν τούς 6 συγκροτούνται εις Αναγκαστικόν Συνεταιρισμόν άποκαταστάσεως άκτημόνων κτηνοτρόφων εις όν και παραδίεται ή χρήσις του κτήματος κατά τās διατάξεις του άρθρου 23 αναλόγως εφαρμζομένης.

2. Εάν έν τῷ αυτῷ κτήματι οι άποκαθιστάμενοι κτηνοτρόφοι άποτελοϋν λόγῳ έταιρικού ή άλλου προς άλλήλων δεσμού πλειόνας τής μιας ομάδας, έκάστη των όποιων έκμεταλλεύεται από μακροϋ αυτοτελές τμήμα του κτήματος, δύνανται ή Έπιτροπή Απαλλοτριώσεων νά επιδικάση εις έκαστην ομάδα τό ύπ' αύτης έκμεταλλεύόμενον τμήμα όποτε οι άποτελοϋντες αύτην συγκροτούνται εις ίδιον Συνεταιρισμόν.

Εάν τό ούτως επιδικαζόμενον τμήμα έχη πλεονάζουσαν έκτασιν αύτη διατίθεται διά την άποκατάστασιν και άλλων δικαιουμένων τιαύτης κτηνοτρόφων, έγγραφομένων εις τόν αυτόν Συνεταιρισμόν.

3. Πάσα μισθωτική σχέση εκ τής απαλλοτριώσεως έκτάσεως λύεται κατά τά έν παραγράφω 2 του άρθρου 23 όριζόμενα.

4. Καθ' όμοιον τρόπον λύεται πάσα έτέρα μισθωσις ή τιαούτη προστατευόμενη υπό του ένοικιστασιού βοσκών επί τής εξαίρουμένης ύπερ του ιδιοκτήτου έκτάσεως μόνον ως προς τούς άποκαθισταμένους κτηνοτρόφους. Ως προς τούς μη άποκαθισταμένους όμως, ή τυχόν ύφισταμένη εκ του ένοικιστασιού βοσκών προστασία διατηρείται.

5. Μέχρι τής παραδόσεως τής χρήσεως του κτήματος παραμένουν άμετάβλητοι αι κατά τόν χρόνον τής κηρύξεως τής απαλλοτριώσεως ύφισταμένοι μεταξϋ του ιδιοκτήτου και των έν τῷ κτήματι κτηνοτρόφων ή άλλων μισθωτών νομικαί σχέσεις.

Άρθρον 33.

Άποζημίωσις χρήσεως.

1. Από τής κατά τό άρθρον 32 παραδόσεως τής χρήσεως εις τόν Συνεταιρισμόν και μέχρι τής καταβολής εις τόν ιδιοκτήτην τής όφειλομένης αυτῷ άποζημίώσεως όφείλεται υπό του Συνεταιρισμού άποζημίωσις χρήσεως καθοριζόμενη και καταβαλλόμενη κατά τās διατάξεις του άρθρου 24 αναλόγως εφαρμζομένης.

2. Ως άποζημίωσις χρήσεως όρίζεται ποσόν ίσον προς τό καταβαλλόμενον διά την απαλλοτριωθείσαν έκτασιν βάσει του ένοικιστασιού βοσκών μισθώμα, προσαυξανόμενον κατά 50 ο)ο.

3. Προς εξασφάλισιν τής άποζημίώσεως χρήσεως ισχύουν αι διατάξεις του άρθρου 25, ως καρπών νοουμένων έν προκειμένῳ των θρεμμάτων και των προϊόντων αυτών.

Άρθρον 34.

Οί άποκαθιστάμενοι κτηνοτρόφοι ύπαρχούσης έπαρκειας γαιών μετά την κατά τόν παρόντα Νόμον άποκατάστασιν των καλλιεργητών δύνανται νά τύχουν και κλάσματος κλήρου εκ των έν τῷ αυτῷ ή παρακειμένῳ κτήματι απαλλοτριούμενων κατά τόν παρόντα Νόμον ή άλλως πως διατιθεμένων καλλιεργουμένων ή καλλιεργησίμων γαιών προς εξασφάλισιν τής διατροφής των οικογενειών των, κατά τά έν άρθρω 30 του Αγροτικού Κώδικος όριζόμενα.

Άρθρον 35.

1. Αι έκάστοτε ισχύουσαι διατάξεις του Κώδικος περι άποκαταστάσεως κτηνοτρόφων εφαρμζονται επί πάσης περιπτώσεως μη ρυθμιζόμενης διαφόρων διά του παρόντος. Κεφαλαίου.

2. Μικροκτηνοτρόφοι άπολέσαντες τό ποιμνίον των μετά τό 1940 δικαιούνται κτηνοτροφικής άποκαταστάσεως εάν ή άπώλεια του ποιμνίου των επήλθε συνεκεία των από του άνωτέρω έτους και έντεϋθεν έπισυμβάντων πολεμικών γεγονότων ή συμμοριακής δράσεως και δέν μετέβαλον ούτοι κύριον επάγγελμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Κτήματα Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας
Ἄρθρον 36.

Σύμβασις ἐξαγορᾶς.

1. Διὰ συμβάσεως συνολογηθρομένης μεταξὺ τοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνεργούσης διὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Π.) ἐκπροσωπούμενων ἀμοτέρων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, κυρωθρομένης δὲ διὰ Βασ. Διατάγματος ἐκδοθρομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται ὅπως παραχωρηθῶσιν ἐπ' ἀνταλλάγματι πρὸς τὸ Δημόσιον (Ὑπουργεῖον Γεωργίας) καλλιεργούμεναι ἢ καλλιεργήσιμοι ἐκτάσεις, δασώδεις καὶ κτηνοτροφικαὶ τοιαῦται ἀνήκουσαι εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐν γένει περιουσίαν, πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων.

2. Ἡ ὡς ἄνω Σύμβασις καταρτισθρομένη ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν γενικῶν ὄρων τοῦ ἄρθρου 37, προαρθροθρομένης δὲ εἰς αὐτὴν οἱ κατὰ τὰς παραγράφους 4, 5, 9 καὶ 12 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου πίνακες τῶν ἐκποιθροτημένων πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ διατηρηθροσμένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας κτημάτων, ὡς καὶ τῶν παραχωρηθροσμένων πρὸς τὴν τελευταίαν ἀστικῶν ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου.

3. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 κυρωτικοῦ τῆς Συμβάσεως Βασιλικοῦ Διατάγματος ἢ Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικότερον οἱ Ὁρησκυτικοὶ Ὄργανισμοὶ (Ἱεραὶ Μοναὶ ἢ Ο.Δ.Ε.Π.) εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουσι οἱ εἰς τοὺς πίνακας τῶν παραγράφων 4 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 37 διαλαμβανόμενοι ἄγροί, βοσκότοποι, λειβάδια καὶ κτηνοτροφικαὶ ἐν γένει ἐκτάσεις, ἀποξενοῦνται ὀριστικῶς παντὸς δικαιοῦματος αὐτῶν ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς πίνακας τούτους κτημάτων, τὸ δὲ Δημόσιον ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας καθίσταται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἐτέρας τινὸς διατυπώσεως κύριον καὶ νομεὺς τῶν ἀκινήτων τούτων.

4. Ἐπίσης ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας τὸ Δημόσιον ἀποξενοῦται ὀριστικῶς παντὸς δικαιοῦματος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν διαλαμβανόμενων εἰς τοὺς συνημμένους τῇ Συμβάσει καὶ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 9 τοῦ ἄρθρου 37 πίνακας ἀστικῶν ἀκινήτων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς ἰδίας χρονολογίας μεθίστανται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἐτέρας τινὸς διατυπώσεως εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῆς Ἐκκλησίας (Ο.Δ.Ε.Π.).

5. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ὡσαύτως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 κυρωτικοῦ τῆς κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον Συμβάσεως Β. Διατάγματος ἐξαντλείται πᾶν δικαίωμα τοῦ Κράτους ἀπορρέον ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Συντάγματος ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν ἢ ἀναγκαστικὴν μίσθωσιν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπιφυλαττομένων πάντως τῶν δικαιωμάτων (πρὸς ρύθμισιν δι' εἰδικῶν Νόμων ἰδιορρυθμῶν ἐμπραγμάτων σχέσεων —πλὴν ἐμφυτευτικῶν καὶ ἀγροληπτικῶν— ὕφισταμένων ἐπὶ κτημάτων τῆς Ἐκκλησίας), τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῶν διατάξεων τῆς τελευταίας παραγράφου (9ης) τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῶν διατάξεων εἰδικῶν Νόμων ρυθμιζουσῶν τὰς ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ (9ῃ) σχέσεις, καὶ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 15 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ παρόντος.

Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 327) 47 1947 γενόμεναι ἀναγκαστικαὶ μισθώσεις ἐλαιῶνων καὶ ἀμπέλων ἀνηκόντων εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ διεπόμεναι ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσας σχετικῆς Νομοθεσίας. Ἐπὶ τῶν ἀναγκαστικῶν τούτων μισθώσεων τὸ μίσθωμα αὐξάνεται ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τοῦ γεωργικοῦ ἔτους τοῦ ἀκολουθοῦντος τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κυρωτικοῦ τῆς Συμβάσεως Β. Διατάγματος κατὰ 50 ο)ο τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματος 327) 47, μὴ δυνάμενον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβαίνει τὸ ἐλεύθερον μίσθωμα. Πάντες οἱ

κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἰδίου Ν. Διατάγματος 327) 47 κηρυχθέντες ἀναγκαστικῶς μισθωτέοι ἄγροί καὶ βοσκότοποι περιληφθροσονται εἰς τὴν πρὸς τὸ Δημόσιον παραχώρησιν.

6. Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 κυρωτικὸν τῆς Συμβάσεως Β. Διατάγμα δὲν ἐκδοθῇ ἐντὸς διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἐν γένει περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ρευστοποιητέας, διατηρητέας καὶ λοιπῆς ἐν γένει περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας), αἱ διατάξεις τῶν λοιπῶν κεφαλαίων τοῦ παρόντος Νόμου, ἀπαλλοτριουμένων ἀναγκαστικῶς, κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας, ἐκ τῆς ἀνωτέρω περιουσίας τῶν 4)5 διαιρετῶς τοῦ συνόλου τῶν καλλιεργουμένων ἢ καλλιεργησίμων ἄγρῶν, τῶν 4)5 διαιρετῶς τοῦ συνόλου τῶν βοσκοτόπων, λειβαθίων καὶ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων ἐν γένει καὶ ἀπασῶν τῶν δασωδῶν ἐκτάσεων τῶν δεκτικῶν καλλιεργείας δι' ἐκχερσώσεως καὶ τῶν κεκαλυμμένων δι' ἄγριων δένδρων δεκτικῶν ἐξημερώσεως δι' ἐκκεντρισμοῦ.

7. Αἱ ἐκτάσεις, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι I, Β, Γ καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 37 καὶ ἐν γένει αἱ ἐκτάσεις ὧν διὰ τῆς Συμβάσεως δὲ προβλέπεται τυχὸν μελλοντικὴ μεταβίβασις αὐτῶν δὲ ἐκποιῶνται πρὸς τὸ Δημόσιον διὰ μερικωτέρων ἐκάστοτε συμβάσεων κυρουμένων διὰ δημοσιουομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφαρμυζομένων ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὰς συμβάσεις ταύτας τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Διὰ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 36 καὶ 37 μεταβίβασιν εἴτε ἀπὸ τοῦδε εἴτε μελλοντικῶς πρὸς τὸ Δημόσιον περιουσιακῶν στοιχείων ἐκ τῆς ἀκινήτου ἀγροτικῆς περιουσίας τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος θεωρεῖται ὡς νομίμως ἐκπροσωπῶν τὴν περιουσίαν ταύτην ἀδιακρίτως τοῦ χαρακτρισμοῦ αὐτῆς ὡς διατηρητέας ἢ ἐκποιητέας καὶ τὰς Μονὰς εἰς ἃς ἀνήκει αὐτὴ ὡς καὶ τὸν Ο.Δ.Ε.Π., καὶ ὡς ἐγκύρως κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν διαθέτων αὐτὴν πρὸς τὸ Δημόσιον πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 104 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένου σκοποῦ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων.

Ἄρθρον 37.

Γενικοὶ ὄροι Συμβάσεως καὶ ἄλλαι σχετικαὶ διατάξεις.

1. Αἱ παραχωρηθροσόμεναι διὰ πωλήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκτάσεις ἐκ τῆς ὄλης ἀγροτικῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, τῆς ἀπηλλαγμένης ἐμπραγμάτων βαρῶν καὶ πάσης ἐπιδικίας, εἰσὶν αἱ κάτωθι :

Α) Τὰ 4)5, οὐχὶ ἐξ ἀδιαίρετου ἀλλ' εἰς διακεκριμένα κτήματα τοῦ συνόλου τῶν καλλιεργουμένων ἢ καλλιεργησίμων ἄγρῶν τῆς ὡς ἄνω περιουσίας μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν συστάζων πάσης φύσεως δένδρων ὀπωροφόρων ἢ μὴ καὶ μεμονωμένων ἡμέρων ἐλαιοδένδρων, ἀποτιμηθροσμένων τῶν τελευταίων ἰδιαιτέρως.

Ἡ ἐκτασις αὐτὴ δὲν δὲ εἶναι πάντως μικροτέρα τῶν 135.000 στρεμμάτων.

Β) Τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Νόμου 4173 ὡς συνεπληρώθη μεταγενεστέρως δασωδῶν ἐκτάσεων τῶν δεκτικῶν καλλιεργείας δι' ἐκχερσώσεως τῆς αὐτῆς περιουσίας.

Γ) Τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ ἀγριελαιῶν κεκαλυμμένων ἐκτάσεων τῆς αὐτῆς περιουσίας, ἐφ' ὅσον αἱ ἐκτάσεις αὐταὶ δὲν κείνται ἐντὸς συστηματικῶν ἐλαιῶνων ἢ ἐν ἀμέσῳ συνεχείᾳ αὐτῶν.

Ὅσαι ἐκ τῶν ἐκτάσεων τῶν κεκαλυμμένων δι' ἀγριελαιῶν δὲν θ' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον πωλήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον, λόγω μὴ συνδρομῆς τῶν ἀνωτέρω ὄρων, δὲ ἐξημερωθῶσι μερίμνη τῆς Ἐκκλησίας ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κυρωτικοῦ τῆς Συμβάσεως Β. Διατάγματος. Ἀπράκτου παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ αἱ ἐκτάσεις αὐταὶ ἐκποιῶνται πρὸς τὸ Δημόσιον.

Δ) Τὰ 2)3, οὐχὶ ἐξ ἀδιαίρετου ἀλλ' εἰς διακεκριμένα κτήματα, τοῦ συνόλου τῶν βοσκοτόπων, λειβαθίων καὶ κτηνοτροφικῶν ἐν γένει ἐκτάσεων τῆς ἰδίας ὡς ἄνω περιουσίας.

Ἡ ἑκτασίς αὐτὴ δὲν θὰ εἶναι πάντως μικροτέρα τῶν 595.000 στρεμμάτων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἀκριβοῦς καθορισμοῦ τῆς ἐκτάσεως γαιῶν, ἢν δέον ν' ἀντιπροσωπεύουν τ' ἀνωτέρω ποσοστὰ 4)5 ἀγρῶν καὶ 2)3 βοσκοτόπων, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ προβαίη διὰ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Γεωργίας εἰς καταμέτρησιν καὶ τῶν διατηρουμένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας κτημάτων τῶν ἐμφαινομένων εἰς τοὺς πίνακας τῆς κατωτέρω παρ. 5.

2. Τὰ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πωλούμενα κατὰ τ' ἀνωτέρω πρὸς τὸ Δημόσιον κτήματα ἔσονται ἐλεύθερα παντὸς ἐν γένει βάρους (ἐξαιρέσει τῶν δουλειῶν ὑδρευτικῆς καὶ διόδου) καὶ τρίτου ἐκνικήσεως, καὶ διὰ τὴν περαιτέρω κατὰ κλήρους παραχώρησιν αὐτῶν εἰς τοὺς ἀκτήμονας ἐφαρμόζονται αἱ περὶ παραχώρησεως Δημοσίων Κτημάτων ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας. Αἱ δι' αὐτὰ ὑφιστάμεναι τυχὸν μισθώσεις, καὶ οἱ αἰδητέροι ἄλλοι σχέσεις λύονται ἀνευ εὐθύνης τοῦ Δημοσίου εἴτε τῆς Ἐκκλησίας, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 121 παρ. 5 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

3. Παρισταμένης ἀνάγκης ἢ ἀρμυδία Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ συστήσῃ ὑπὲρ τῶν εἰς τὰ παραχωρηθῆσόμενα κτήματα ἀπακαδισταμένων κληροῦχων δικαιώματα ξυλεύσεως διὰ τὰς προσωπικὰς αὐτῶν ἀνάγκας τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, ὑδρευτικῆς καὶ διόδου ἐκ τῶν παρακειμένων Ἐκκλησιαστικῶν δασῶν καὶ τῶν τυχὸν ἀπομεινουσῶν τῆ Ἐκκλησία δασωδῶν ἐκτάσεων, οὐχὶ δὲ καὶ βοσκῆσεως.

4. Τὰ παραχωρηθῆσόμενα διὰ πωλησεως πρὸς τὸ Δημόσιον κτήματα 4)5 ἀγρῶν καὶ 2)3 βοσκοτόπων, περὶ ὧν τὰ ἐδάφια Α' καὶ Δ' τῆς παραγράφου Ι, προσδιορίζονται κατ' ἑκτασιν, εἶδος, τοποθεσίαν ἢ περιφέρειαν εἰς πίνακας συνημμένους τῆ Συμβάσει. Τὰ ὅρια αὐτῶν δύναται νὰ καθορισθῶσιν ὅποτεδήποτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτουμένου ὄργανου.

5. Εἰς ἰδιαιτέρους πίνακας ἐπισυναπτομένους τῆ Συμβάσει προσδιορίζονται ὡσαύτως, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα, οἱ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος παραμένοντες καλλιεργούμενοι ἢ καλλιεργήσιμοι ἀγροὶ καὶ βοσκότοποι.

6. Ἀγροὶ καὶ βοσκότοποι, λειβάδια καὶ κτηνοτροφικαὶ ἐκτάσεις ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας μὴ διαλαμβανόμενοι εἰς τοὺς πίνακας τῶν ἐκποιουμένων πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ διατηρουμένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας κτημάτων συνυπολογίζονται ὡς ἔσονται εὐρεθῶν εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ θεωρούμενοι ὡς αἰείποτε ἀνήκοντες εἰς τὴν ρευστοποιητέαν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. περιουσίαν ἐκποιούνται κατὰ τὸ ποσοστὸν τῆς παρ. 4 καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ πρὸς τὸ Δημόσιον.

7. Ἐν ἀρνήσει τῆς Ἐκκλησίας πρὸς μεταβίβασιν τῶν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐν ἀρθρῳ 36 παρ. 1 Συμβάσεως μεταβιβαστέων ἀκινήτων πρὸς τὸ Δημόσιον, ἢ μεταβίβασιν τούτων θὰ συντελήται μονομερῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπεχούσης θέσιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 235 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος αὐτοσυμβάσεως. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἀποφάσεως, ἀποτελούσης τίτλον ἐκτελεστικόν, ἢ κυριότητος τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῇ ἀκινήτων μεδίσταται: εἰς τὸ Δημόσιον αὐτοδικαίως καὶ ἀνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

Κατὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν δικάζοντος κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν παρ. 11 ὀριζόμενα.

8. Ἐπὶ τῶν ἐξαιρουμένων τῆς παραχωρήσεως καὶ τυχὸν βαρυνόμενων ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν βοσκοτόπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καταβάλλεται, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου τῆς ἀκολουθούσης τὴν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσιν τοῦ κυρωτικοῦ τῆς Συμβάσεως Βασιλικοῦ Διατάγματος μισθωμῶν ἰσοῦμενον πρὸς τὸ ἐκάστοτε ἰσχύον διὰ τὰς Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς βοσκὰς.

9. Διὰ τὰς παραχωρημένας κατὰ τὰ ἄνω ἐκτασεις

135.000 στρεμμάτων ἀγρῶν μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν σποραδικῶν ἐλαιοδένδρων κλπ. καὶ 595.000 στρεμμάτων βοσκοτόπων ὡς καὶ τὰ εἰς τοὺς πίνακας τῆς παρ. 12 ἀγροληπτικὰ καὶ ἐμφυτευτικὰ κτήματα τὸ Δημόσιον θὰ καταβάλλῃ κατ' ἀποκοπὴν τμήμα, ἰσοῦμενον πρὸς τὸ 1)3 τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς υπογραφῆς τῆς Συμβάσεως, θὰ ἐξοφληθῇ δὲ κατὰ μέρος εἰς μετρητὰ καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον διὰ παραχωρήσεως πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν (Ο.Δ.Ε.Π.) ἀστικῶν ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ αὐτῶν ἀξίᾳ, καθ' ἃ εἰδικώτερον ὀρισθῆσεται διὰ τῆς Συμβάσεως εἰς ἣν ἐπισυναφθῆσονται πίνακες τῶν ἀστικῶν τούτων ἀκινήτων. Εἰδικώτερον, τὸ τμήμα τῶν ἀγροληπτικῶν καὶ ἐμφυτευτικῶν κτημάτων καθορίζεται ὡς ἐν παρ. 12 ὀρίζεται.

10. Δι' ἀπάσας τὰς λοιπὰς ἐκτασεις τὰς παραχωρηθῆσόμενας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Δημόσιον εἰς ἐκτέλεσιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 36 παρ. Ι Συμβάσεως ἀλλὰ μὴ διαλαμβανόμενας εἰς τοὺς συνημμένους αὐτῇ πίνακας, καταβληθῆσεται τμήμα ἴσον πρὸς τὸ 1)3 τῆς κατὰ μέτρον ὄρου ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς υπογραφῆς τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Διὰ τῆς ἰδίας Συμβάσεως δέον νὰ προσδιορισθῇ τὸ τμήμα τοῦτο εἰς μεταλλικὰς δραχμάς, κατὰ γενικὰς κατηγορίας (ἀγροί, βοσκότοποι, δασώδεις ἐκτασεις καὶ ἐκτασεις κεκαλυμμέναι δι' ἀγριελαίων) καὶ κατὰ στρέμματα, ὀρισθῆ δὲ καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐξοφλήσεώς του.

11. Πᾶσα διαφορὰ ἢ διένεξις, μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐκκλησίας, στρεφομένη περὶ τὴν ἐρμηνείαν καὶ τὴν ἐν γένει ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΒΧΗ' 1899, ὡς ἐτροποποιήθη. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος, μὴ συγχωρομένου κατ' αὐτῆς ἐνδίκου τινὸς μέσου, τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου.

12. Ἐπὶ πλέον τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἐκτάσεων θὰ παραχωρηθῶσιν, κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἐν ἀρθρῳ 14 τοῦ Νόμου 1597)1950 «περὶ διαλύσεως τῶν εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους ὑφισταμένων ἀγροληψιῶν» ὀριζομένων, εἰς τὸ Δημόσιον ἅπαντα τὰ Μοναστηριακὰ κτήματα πεφυτευμένα ἢ μὴ, ἐφ' ὧν ὑφίστανται διηνεκεῖς ἢ πρόσκαιροι ἀγροληψίαι, συσταθεῖσαι βᾶται τοῦ Ἰονίου Ἀστικοῦ Κώδικος ἢ πρὸ αὐτοῦ, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ὁποῦδήποτε κείμενα Μοναστηριακὰ κτήματα, ἐφ' ὧν ὑφίστανται ἐμπράγματα δικαιώματα ἐμφυτεύσεως, ἀντὶ τμήματος ἰσοῦμενον πρὸς τὸ 1)3 τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς υπογραφῆς τῆς Συμβάσεως ἀξίας αὐτῶν, εἰς ἣν δὲν υπολογίζεται ἡ προσκτηθεῖσα μείζων ἀξία ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἀγροληπτῶν ἢ ἐμφυτευτῶν γενομένων ἐμφυτεύσεων ἢ καλλιεργειῶν ἢ ἄλλων βελτιώσεων.

Τὸ τμήμα ἐξοφληθῆσεται κατὰ τὰ ἐν παραγράφοις 9 καὶ 10 ὀριζόμενα.

Τὰ κατὰ τ' ἄνω παραχωρηθῆσόμενα κτήματα προσδιορίζονται κατ' ἑκτασιν, εἶδος, τοποθεσίαν, ἢ περιφέρειαν, εἰς ἰδιαιτέρους πίνακας, συνημμένους τῆ Συμβάσει, τῶν ὀρίων καὶ τῶν κτημάτων τούτων δυναμένων νὰ καθορίζωνται κατὰ τὰ ἐν παρ. 4 ὀριζόμενα. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν περιέλευσιν τῆς κυριότητος τῶν κτημάτων τούτων εἰς τὸ Δημόσιον, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 36.

Ἀγροληπτικὰ καὶ ἐμφυτευτικὰ κτήματα μὴ διαλαμβανόμενα τυχὸν εἰς τοὺς ἀνωτέρω πίνακας, παραχωροῦνται ὡς ἔσονται εὐρεθῶσιν εἰς τὸ Δημόσιον διὰ μερικωτέρων Συμβάσεων, θεωρούμενα ὡς αἰείποτε ἀνήκοντα εἰς τὴν ρευστοποιητέαν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. περιουσίαν.

Εἰδικῶς ἐπὶ τῶν ἀγροληπτικῶν, ὡς ἄνω, κτημάτων ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς περιελύσεώς των εἰς τὸ Δημόσιον, παύσει ἐφαρμοζόμενος ἐπ' αὐτῶν ὁ Νόμος 1597)1950, πᾶσα δὲ κατὰ τὰ ἀρθρα 2, 4 καὶ 8 τοῦ Νόμου τούτου ἐκπρεμῆς δίκη θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω χρονολογίας καθρηγμένη, εἰς οἰονδήποτε στάδιον καὶ ἂν εὕρισκεται αὕτη.

Οἱ τυχὸν ἐνυπόδηκοι ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω Μοναστηριακῶν ἀγροληπτικῶν ἢ ἐμφυτευτικῶν κτημάτων δανεισταὶ ἀποκτοῦν ἐφεξῆς καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος προνομιακὸν δικαίωμα ἀπολήψεως τῶν ὀφειλομένων αὐτοῖς ἐκ τοῦ καταβληθῆσομένου

κατά τὰς παραγράφους 9 καὶ 10 εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. τιμήματος.

Βασιλικὸν Διάταγμα ἐκδιδόμενον, μετὰ τὴν περιέλευσιν τῶν ὡς ἄνω ἀγροληπτικῶν καὶ ἐμφυτευτικῶν κτημάτων εἰς τὸ Δημόσιον, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δὴ καθορίσῃ τὸν τρόπον καὶ τοὺς ἐν γένει ὄρους τῆς παραχωρήσεως κατὰ πλήρη κυριότητα τῶν κτημάτων τούτων εἰς τοὺς ἔχονταν ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα ἀγροληψίας ἢ ἐμφυτεύσεως.

13. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 Σύμβασις ἀπαλλάσσεται τῶν τελῶν χαρτοσήμου ὡς καὶ παντὸς ἄλλου φόρου, τέλους, εἰσφορᾶς ἢ δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἰουδήποτε τρίτου. Ἐπίσης ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου, τέλους κλπ. καὶ πᾶσα συναφθεσομένη μερικωτέρα σύμβασις τείνουσα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 36. Ἡ αὐτὴ ἀπαιτήσιν περιλαμβάνει καὶ τὴν τυχόν γενησομένην μεταγραφὴν τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων. Αἱ ὡς ἄνω συμβάσεις δὲν ἀπαιτεῖται νὰ περιβάλλωνται τὸν τύπον τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου.

14. Αἱ συμβάσεις παραχωρήσεως ἀστικῶν ἀκινήτων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὴν παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 37 ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ τελῶν τυχόν γινομένης μεταγραφῆς καὶ παντὸς ἄλλου φόρου, τέλους εἰσφορᾶς ἢ δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἰουδήποτε τρίτου. Τὰ ἐκ τῶν ἀκινήτων τούτων εἰσοδήματα τῆς Ἐκκλησίας δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον Α' κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων, ἀλλὰ δὲ σχετικαὶ μισθωτικαὶ συμβάσεις καὶ τὰ μισθώματα ἐπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ὅσον ἀφορᾷ καὶ μόνον τὴν Ἐκκλησίαν. Προκειμένου περὶ τῶν ἐκ τῶν ἀστικῶν τούτων ἀκινήτων χρησιμοποιομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τὸ καταβλητέον ὑπὸ τούτου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μισθώμα δὴ καθορίζεται ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς τρεχούσης ἐκαστοτε μισθωτικῆς αὐτῶν ἀξίας.

15. Τὸ παρὸν ἄρθρον ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 36 ἀναφέρονται μόνον εἰς τὰς ἐν τῇ Χώρα Ἱερᾶς Μονᾶς καὶ τὰ Θρησκευτικὰ Ἱδρύματα (Ἱ. Ναοὶ κλπ.) τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰς Μονὰς καὶ Θρησκευτικὰ Ἱδρύματα τὰ μὴ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν ἀνήκοντα κανονικῶς καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀγροτική περιουσία ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τῶν λοιπῶν κεφαλαίων τοῦ παρόντος Νόμου, ἀπαλλοτριουμένης ἀναγκαστικῶς τῆς ἐν γένει ἀγροτικῆς τῶν περιουσίας (γαϊῶν καλλιεργουμένων, καλλιεργησίμων, κτηνοτροφικῶν, ἐκτάσεων δασικῶν, τοιούτων δεκτικῶν ἐκχερσώσεως καὶ καλλιεργείας ἢ τῶν κεκαλυμμένων δι' ἀγρίων δένδρων δεκτικῶν ἐξήμερώσεως δι' ἐγκεντρισμοῦ). Ὡσαύτως ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω Μονῶν καὶ Θρησκευτικῶν Ἱδρυμάτων ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Συντάγματος καὶ οἱ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδοθησόμενοι Νόμοι ὡς καὶ τὸ Ν. Δ. 327)1947 μὴ ἐφαρμοζομένης τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τούτου.

16. Ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δύναται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ τῆς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, νὰ γίνῃ νέος διαχωρισμὸς τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν Μονῶν. Κατὰ τὸν διαχωρισμὸν τούτον κτήματα ὑπαγόμενα ἤδη εἰς τὴν διατηρητέαν περιουσίαν δύναται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ρευστοποιητέαν Μοναστηριακὴν τοιαύτην. Ἐπίσης κτήματα τῆς ρευστοποιητέας περιουσίας δύναται, μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ παρόντος Νόμου κύρωσιν τῆς μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Συμβάσεως, νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν διατηρητέαν.

Εἰδικώτερον, διὰ τὰ κτήματα τῆς διατηρητέας Μοναστηριακῆς περιουσίας, ἅτινα δὴ ἀπαιτηθῶσιν ὅπως παραχωρηθῶσιν εἰς τὸ Δημόσιον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ποσοτῶν 4)5 ἀγρῶν καὶ 2)3 βοσκοτόπων ὡς καὶ

διὰ τὰ ἐπίσης πρὸς τὸ Δημόσιον παραχωρητέα κατὰ τὴν παραγρ. 12 ἀγροληπτικὰ καὶ ἐμφυτευτικὰ κτήματα τῆς διατηρητέας περιουσίας, ἢ τυχόν ὑπαγωγή τούτων εἰς τὴν ρευστοποιητέαν τοιαύτην ἐνεργηθῆσεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου πρότασι τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀπαρατήτως ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 36. Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δυν. περιέλθῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτὴν σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τὸ Διάταγμα ἐκδίδεται καὶ ἄνευ τῆς διατυπώσεως ταύτης.

17. Ἡ προηγουμένη παράγραφος δὲν ἀφορᾷ εἰς τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Νόμου 4173, ὡς συμπληρώθη μεταγενέστερος, δασώδεις ἐκτάσεις καὶ τὰς ἐκτάσεις τὰς κεκαλυμμένας δι' ἀγριελαιῶν, αἵτινες δυνάμει τοῦ παρόντος ὑπάγονται εἰς τὴν ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ρευστοποιητέαν Μοναστηριακὴν περιουσίαν ἐν τῷ συνόλω τῶν.

18. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1804)1942 Ν. Διάταγμα (περὶ ἀναστολῆς τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2824)1941 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἰσχύουσης περὶ Ο.Δ.Ε.Π. Νομοθεσίας) καταργεῖται, ἐπαναφερομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 10, 11, καὶ 12 τοῦ Νόμου τούτου ὑπ' ἀριθμ. 2824)1941.

19. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 2821)1941 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καταργεῖται. Ὁ διαχωρισμὸς τῆς περιουσίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἰκαρίας γενήσεται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 4684.

*Ἄρθρον 38.

1. Ἐξαίρεται τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος ἀπαλλοτριώσεως καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς μισθώσεως :

Α) Ἡ ἀγροτικὴ περιουσία τῶν κάτωθι ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἐξαχρωμένων Ἱερῶν Μονῶν :

α) Ἁγίου Ὁρους.
β) Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας - Χαλκιδικῆς.

γ) Βλατάδων - Θεσσαλονίκης.

δ) Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Πάτμου καὶ ε) τῶν λοιπῶν ἐν Δωδεκανήσῳ Πατριαρχικῶν καὶ Σταυροπηγικῶν Μονῶν.

Αἱ τυχόν ὅμως ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν ὡς ἄνω Ἱερῶν Μονῶν Δωδεκανήσου ὑφιστάμενα ἀναγκαστικὰ ὑπὲρ ἀκτημόνων μισθώσεις διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ διεπύμενοι ὑπὸ τῆς ἐκαστοτε ἰσχύουσης ἐν Δωδεκανήσῳ εἰδικῆς Νομοθεσίας. Τὰ κτήματα ταῦτα δύναται καὶ ν' ἀπαλλοτριωθῶσιν ὁλικῶς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων τοῦ παρόντος Νόμου. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπαλλοτριώσιν ὑπόκειται καὶ ἡ ἀγροτικὴ περιουσία τῶν μὴ ἐξαχρωμένων ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἱερῶν Μονῶν Δωδεκανήσου, ἀπαλλοτριουμένων τῶν 4)5 διαιρετικῶν τοῦ συνόλου τῶν ἀγρῶν (καλλιεργουμένων ἢ καλλιεργησίμων) καὶ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ ἀπατῶν τῶν δασωδῶν ἐκτάσεων τῶν δεκτικῶν καλλιεργείας δι' ἐκχερσώσεως καὶ τῶν κεκαλυμμένων δι' ἀγρίων δένδρων δεκτικῶν ἐξήμερώσεως καὶ ἐγκεντρισμοῦ.

Β) Ἡ ἐν Ἑλλάδι κειμένη ἀγροτικὴ περιουσία τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁρους Σινᾶ.

Παρέχεται πάντως εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἡ ἐξουσιοδότησις ὅπως ὡς ἐκπρόσωποι τοῦ Δημοσίου προέλθωσιν εἰς σύναψιν συμβάσεων μετὰ τῶν ὡς ἄνω Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν πρὸς ἐξαγορὰν ἐνδεχομένως ὁλικὴν ἢ μερικὴν, τῆς ἀγροτικῆς τῶν περιουσίας ἐπὶ σκοπῷ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων. Διὰ τὴν ἐξαγορὰν ταύτην δύναται νὰ δοθῶσιν ὡς ἀντάλλαγμα ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου καὶ ἀστικὰ ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς τὴν περιουσίαν του.

Τυχόν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συναφθέντα μετὰ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ὡς ἐκπρόσωπων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ὡς ἄνω Ἐκκλησιῶν προσήκοντα περὶ ἐξαγορᾶς ἀγροτικῶν κτημάτων ἀτελῶς καὶ μὴ περιβεβλημένα

τὸν τύπον τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, θεωροῦνται ὡς νομίμως καταρτισθέντα.

Αἱ ὡς ἄνω Συμβάσεις κυροῦνται διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφαρμόζονται δὲ δι' αὐτάς ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 11, 13 καὶ 14 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 37 καὶ μεταγράφονται εἰς τὰ εἰσὶα Βιβλία Μεταγραφῶν. Ἡ μεταγραφή τῶν Συμβάσεων θεωρεῖται ἔγκυρος καὶ ἂν ἔτι δὲν γίνεται ἐν αὐταῖς πλήρης περιγραφή τῶν μεταβιβαζομένων ἀγροτικῶν ἀκινήτων. Πάντως, ἐν περιπτώσει μὴ πλήρους περιγραφῆς, σημειοῦνται μεταγεστέως εἰς τὸ περιθώριον τοῦ Βιβλίου Μεταγραφῶν πρωτόκολλα ἐμφαίνονται τὰ μεταβιβασθέντα κτήματα κατὰ πλήρη καὶ ἀκριβῆ περιγραφήν.

Διὰ τὴν περαιτέρω πρὸς τοὺς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς κατὰ κλήρους παραχώρησιν τῶν οὕτως ὀριστικῶς ἐξαγοραζομένων ἐκτάσεων, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ παραχώρησεως Δημοσίων κτημάτων, ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας. Αἱ ἐπ' αὐτῶν ὑφιστάμεναι τυχόν μισθώσεις λύονται ἄνευ εὐθύνης τοῦ Δημοσίου εἴτε τῶν ὡς ἄνω Ἐκκλησιῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 121 παρ. 5 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος. Ἐπίσης, ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἀποκατασταμένων ἀκτημόνων εἰς τὰς ἐξαγοραζόμενας ἐκτάσεις λύονται αὐτοδικαίως, ὡς πρὸς αὐτοὺς καὶ μόνον, πᾶσαι αἱ τυχόν ὑφιστάμεναι ὑπὲρ αὐτῶν μισθώσεις ἐπὶ τῶν ἀπομεινουσῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω Ἐκκλησίας ἐκτάσεων τῶν ἐξαγοραζομένων κτημάτων.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀγροτικὴν περιουσίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, ἐπιτρέπεται ὅπως, διὰ Συμβάσεως συναφθησομένης μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης καὶ τοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, τὸ τελευταῖον ἐξαγοράσῃ πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν τὰ 40 ο/ο τῶν κατὰ τὴν 1.1. 1952 ἀκαλλιεργητῶν ἐκτάσεων τῆς ἀνωτέρω Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ συνόλου τῶν δεκτικῶν καλλιεργείας τοιούτων. Τὸν καθορισμὸν τῶν κατὰ τὰ ἄνω ἐξαγοραστῶν ἐκτάσεων καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ τιμήματος αὐτῶν θὰ ἐνεργήσῃ Τριμελής Ἐπιτροπὴ ὀρισθησομένη διὰ τῆς Συμβάσεως εἰς ἣν ἀπαιτήτως θὰ προεδρεύῃ ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας ἐν ἣ κεῖται ἡ ἔκτασις.

Ἡ ἀνωτέρω Σύμβασις κυρωθήσεται διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐφαρμόζονται δὲ δι' αὐτὴν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγρῶν 2, 13 καὶ 14 τοῦ ἄρθρου 37.

3. Ἀπασα ἡ ὑπόλοιπος Μοναστηριακὴ ἀγροτικὴ περιουσία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης ἐξαίρεται τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὡς καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς μισθώσεως.

4. Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν παράγρασον 2 κυρωτικὸν Διάταγμα τῆς μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης Συμβάσεως δὲν ἐκδοθῇ ἐντὸς διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἱ κατὰ τὴν αὐτὴν παράγρ. 2 ἐκτάσεις (40 ο/ο τοῦλάχιστον τῶν ἀκαλλιεργητῶν) ὑπόκεινται, διαριστῶς, εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδόμενης κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου, ἐναντι τιμήματος ἰσουμένου πρὸς τὰ 50 ο/ο τῆς τρεχούσης αὐτῶν ἀξίας. Τὸ τίμημα τοῦτο καθορίζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ παρόντος Νόμου καὶ καταβάλλεται εἰς μετρητὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἀποζημιώσεις ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 39.

Ἐκτίμησις κτήματος.

1. Ἡ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος ἀπαλλοτριώσιν ὀφειλομένη ἀποζημίωσις ὀρίζεται εἰς τὸ ἐν τρίτον τῆς τρεχούσης ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 32 καταλήψεως αὐτοῦ καὶ καθορίζεται εἰς μεταλλικὰς δραχμάς. Ἡ τρέχουσα ἀξία ἐξευρίσκειται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως (λ. χ. τιμὴ πωλήσεως ἢ ἐνοικίου κτήματος ἢ πλησιοχώρων ἄλλων ὁμοίων, παραγωγικότης τοῦ ἐδάφους, καθαρὰ πρόσδος, ἐκτίμησις περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν,

συγκριτικὴ ἐκτίμησις γειτονικῶν κτημάτων, νομίμως τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία κλπ.).

2. Ἡ ἀποζημιώσις καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τόπον ἀρμόδιου Πρωτοδικείου, ἐκδιδόμενης κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν καὶ ὑποκειμένης μόνον εἰς τὰ τακτικά ἐνδικομῆτα.

Τὸ δικαστήριον πρὸς μὸρφωσιν γνώμης διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του καὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

3. Ἡ κίνησις τῆς διαδικασίας ἐνεργεῖται εἴτε αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, μετὰ τὴν κοινοποίησιν αὐτῇ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 74 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ὅτε οὗτος προσδιορίζων τὴν δικάσιμον κλητεύει νομίμως τὸ Δημόσιον καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους, εἴτε ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν, εἴτε ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 40.

Ὁμολογία ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἡ ὀριστικῶς καθοριζομένη ἀποζημίωσις βαρύνει τὸ Δημόσιον καὶ καταβάλλεται εἰς τοὺς δικαιούχους δι' ὁμοιογίαν, ἐκδιδόμενου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁμολογιακοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ὁμολογίαὶ θὰ εἶναι ἀνώνυμοι καὶ θὰ ἀποφέρουσι τόκον 6 ο/ο ἐτησίως.

Ἡ ἐξόφλησις, τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁμολογιακοῦ δανείου, θὰ ἐνεργηθῇ ἐντὸς εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του.

2. Ἡ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας ὀφειλὴ, τρέχει ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς καταλήψεως τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος. Εἰς τοὺς ὀφειλομένους ἀπὸ τῆς καταλήψεως μέχρι τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως τόκους, συμψηφίζεται ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 24 καὶ 33 ἀποζημιώσεως χρήσεως. Ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν τόκων εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως χρήσεως, ἡ διαφορὰ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ὀφειλομένου κεφαλαίου, ἐν δὲ ἀνώτερον, ἢ ἐπὶ πλέον διαφορὰ καταβάλλεται εἰς μετρητὰ.

3. Βασιλικὸν Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ καθορίσῃ τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου, τὸν τύπον τῶν ὁμολογιῶν, τὴν εἰς μεταλλικὰς δραχμάς ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν, τὸν τρόπον τῆς ἐξόφλησεως αὐτοῦ, τὰ τῆς παραγραφῆς κεφαλαίου καὶ τόκων ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην συναφῆ λεπτομέρειαν.

Ἄρθρον 41.

Ἀπαιτήσεις ἰδιοκτήτου ἢ τρίτων.

Ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος πᾶσα ἀξίωσις τοῦ τέως ἰδιοκτήτου ἢ παντὸς ἄλλου προσώπου, στηριζομένη ἐφ' οἴουδήποτε δικαίωματος, προσωπικοῦ ἢ ἐμπραγμάτου ἢ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν διαδικασίας, ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀποσέννυται, μόνον δὲ ὡς προσωπικὴ ἀξίωσις ἐπὶ τῆς κατατεθείσης εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀποζημιώσεως ἢ κατὰ τοῦ προσώπου εἰς ὃ κατεβλήθη αὕτη, δύναται νὰ ἀσκηθῇ.

Ἄρθρον 42.

Ἀναγνώρισις Δικαιούχων. Ἀπόφασις Προέδρου.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 39 ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της, ἀποστέλλεται ἐν περιλήψει πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μερίμνη τοῦ Γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου.

Ἡ περιλήψις δεόν ἀπαιτητῶς νὰ περιέχῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν τεκμαρτῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τὸ ποσὸν τῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως.

2. Μετὰ πάροδον μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τῆς περιλήψεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου, ὁ ἀρμόδιος Πρόεδρος Πρωτοδικῶν οἰκοδεν ἢ κατ' αἴτησιν παντὸς ἔχοντος ἔννομον οὐμφέρων, προσδιορίζει δικάσιμον, διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων τῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως, κλητεύων ὑποχρεωτικῶς τοὺς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Πρωτοδικείου διαδίκους.

3. Πᾶς ἀξίων οἰονδήποτε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος δικαιούται νὰ αἰτήσῃται ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ

Προέδρου Πρωτοδικῶν ἐντὸς τῆς μηνιαίας προθεσμίας τῆς προηγουμένης παραγράφου, τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ.

Ἡ κατὰ τ' ἄνω αἰτήσεις, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, δεόν νὰ κοινοποιῆται νομίμως πρὸς τὸ Δημόσιον.

4. Ἡ ἀσκήσις ἐνδίκων μέσων κατὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὀριζομένων.

5. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὀφείλουν ἀπαραιτήτως καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς αἰτήσεώς των νὰ προσκρίνουν καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου ὑποθηκοφύλακος περὶ τῶν βαρῶν τοῦ ἀκινήτου.

6. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πεποιθήσεως ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικαιούται νὰ προβῇ εἰς πᾶσαν ἐξέτασιν καὶ νὰ διατάξῃ πᾶσαν τοιαύτην, μὴ δεσμευόμενος ἐκ δικονομικῶν διατυπώσεων ἢ ἐκ τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἔχοντος πράγματι δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου.

7. Ἐὰν τὸ Δημόσιον ἀμφισβητῇ τὸ προβαλλόμενον δικαίωμα κυριότητος ἢ ὁ Πρόεδρος ἀμφισβητῇ περὶ τούτου, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον πρὸς ἐκδίκασιν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 5 καὶ 14 καὶ ἐπέκεινα τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1539 τοῦ 1938 «περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη.

* Ἄρθρον 43.

Ἀσφάλεια δανείου.

1. Ἐὰν ὁ κληροῦχος καταστῇ κύριος τοῦ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον παραχωρούμενου κλήρου πρὸ τῆς ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος αὐτοῦ, τὸ Δημόσιον κέκτηται αὐτοδικαίως πρῶτην νόμιμον ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ κλήρου ὕψισταμένην μέχρι τῆς ἀπὸ πληρωμῆς.

2. Αἱ ἐναντι τοῦ τιμήματος τοῦ κλήρου καταβαλλόμεναι δόσεις δευλεύουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου ἀπαλλοτριώσεων, ἀπαγορευομένης πάσης δι' ἀλλοτρίων σκοπῶν διαθέσεως αὐτῶν.

3. Τὸ πρὸν τοῦ προεξοφλημένου τιμήματος χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον δι' ἕκτακτον ἀπόσπασιν τοῦ δανείου ἀπαλλοτριώσεων.

Δι' ὅμοιον σκοπὸν χρησιμοποιεῖται καὶ πᾶν ἄλλο ποστὸν ἐκπιπτόμενον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Κώδικα.

* Ἄρθρον 44.

Τίμημα κλήρου.

1. Ὡς τίμημα κλήρου καταβλητέον ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαθισταμένων καθορίζεται, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ποσὸν ἐκ τῆς ἐπιδικασθείσης εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημιώσεως, ἀνάλογον πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ κλήρου μετ' ἀναλόγου ποσοῦ ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν κοινωχρηστῶν ἐκτάσεων προσηξιζόμενον κατὰ 10 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ δι' ἔξοδα κτηματογραφησεως κλπ.

Τὸ τίμημα καθορίζεται εἰς μεταλλικὰς δραχμάς.

2. Τὸ παρ' ἐκᾶστου κληροῦχου καταβλητέον τίμημα καθορίζεται εὐθὺς μετὰ τὸν τελεσιδικίως γενόμενον καθορισμὸν τῆς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἐὰν δὲν ἐγένετο ἡ ὀριστικὴ κατ' ἀτομικοῦς κλήρους διανομὴ τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως τὸ τίμημα καθορίζεται ὡς προσωρινὸν βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἀναπροσαρμοζόμενον εἰς ὀριστικὸν μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς ὀριστικῆς διανομῆς.

3. Διὰ τὸ ὀριστικὸν τίμημα ὁ κληροῦχος ὑπογράφει χρεωστικὴν ὁμολογίαν.

4. Ἡ ὀφειλομένη ἀποζημιώσις δι' ἀγροτικὰ κτήματα ἀπαρτίζονται ἐνιασίαν κτηματικὴν περιοχὴν καὶ ἀπαλλοτριωμένα ἄλλα μὲν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 104 καὶ ἄλλα κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος, ἀθροιζομένη, ἀποτελεῖ τὴν ὀφειλὴν τῶν εἰς τὴν κτηματικὴν ταύτην περιοχὴν ἀποκατασταθέντων ἀκτημόνων ἐπιμεριζομένην μετὰ τῶν ἀναλογως τῆς ἐκτάσεως τοῦ κλήρου ἐκᾶστου καὶ ἀδιακρίτως τῆς προελεύσεως αὐτοῦ εἴτε ἐξ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 104 εἴτε ἐκ τοιαύτης κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος.

* Ἄρθρον 45.

Ἐξόφλησις τιμήματος.

1. Τὸ τίμημα ἐξοφλεῖται εἰς 20 ἴσας ἐτησίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις πρὸς 6 ο)ο, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποῖου κατεβλήθη πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ ἀποζημιώσις.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ πληρωμὴ καὶ περισσοτέρων δόσεων ὡς καὶ ἡ προεξόφλησις ὀλοκλήρου τοῦ τιμήματος, ὅτε ἐκπίπτει ὁ ἀνάλογος τόκος καὶ παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἀντὶ καταβολῆς μετρητῶν τῆς δι' ὁμολογιῶν δανείου ἀπαλλοτριώσεων προεξοφλήσεως.

Ἡ ὀφειλὴ εἰσπράττεται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

3. Ἐν καθυστερήσει τριῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ὁ κληροῦχος κηρύσσεται ἐκπτώτος τοῦ κλήρου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Αἱ καταβληθεῖσαι ὡς καὶ αἱ ὀφειλόμεναι μέχρι τῆς ἐκπτώσεώς του δόσεις λογίζονται ὡς μισθώματα καὶ ἐκπίπτουν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 43 σκοπούς.

4. Τὸ τίμημα ὡς καὶ πᾶσα κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ὀφειλὴ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐπιμελεία τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ συμβάσεως συναπτομένης μετὰ αὐτῆς καὶ τοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ὀρισθησόμενα. Διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰσπραξίν τῶν ὡς ἄνω ὀφειλῶν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων ὡς καὶ αἱ ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ἐσχῶσαι προνομίαι.

5. Προκειμένου περὶ ὀριστικῶς παραχωρούμενων δημοσίων γαιῶν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὀφείλεται ὑπὸ τῶν ἀποκαθισταμένων τίμημα ἰσοῦμενον πρὸς τὸ 1)3 τῆς τρεχούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως ἀξίας αὐτῶν. Τὸ τίμημα καθορίζεται εἰς μεταλλικὰς δραχμάς ἀνεκκλήτως διὰ τῆς περὶ παραχωρήσεως ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καὶ προσαυξάνεται: κατὰ τὴν χρέωσιν αὐτοῦ κατὰ τὰ 10ο)ο ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ δι' ἔξοδα τοπογραφησεως, διανομῆς κλπ.

Τὸ οὕτω συνολικῶς καθοριζόμενον τίμημα ἐξοφλεῖται διὰ 20 ἴσων ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων πρὸς 6 ο)ο, ἐκᾶστης δόσεως καταβαλλομένης κατ' Ὀκτώβριον ἐκᾶστου ἔτους.

Οἱ ὑπόχρεοι πρὸς πληρωμὴν δύνανται νὰ καταθέσουν περισσοτέρας τῆς μιᾶς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως ἢ καὶ πᾶσαν τὴν ἀξίαν τῆς ὀφειλῆς των, ὅτε ἐκπίπτει ὁ ἀνάλογος τόκος.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ τιμήματος γίνεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ εἰσπραξις αὐτοῦ παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμφώνως πρὸς τὰς μετ' αὐτῆς σχετικὰς συμβάσεις. Τὸ εἰσπραττόμενον τίμημα, μειωμένον κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ προσαυξήσιν, ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ἔσοδον τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων. Ἡ ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ προσαυξήσις ἀποδίδεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο.

* Ἄρθρον 46.

Οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἀποκαθισταμένων.

Διὰ τὸν στοιχειώδη ἐξοπλισμὸν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαθισταμένων πρὸς συγκρότησιν τῆς οἰκονομίας αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως, διὰ συμβάσεως μετὰ τοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡ τελευταία ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς ἀνωτέρω δανείων ἐξοφλητέων εἰς δέκα τοῦλάχιστον ἐτησίας δόσεις.

* Ἄρθρον 47.

Διατάξεις Προσωπικοῦ.

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς κατὰ τὸν παρόντα

Νόμον ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων καὶ τῆς ἀναδανομῆς τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων, τὸ παρὰ τῆ Δ)νσει Ἐπιμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑφιστάμενον ἀνεξάρτητον Γραφεῖον Εἰδικοῦ Τεχνικοῦ Εἰσηγητοῦ μετατρέπεται εἰς Τμήμα ὀνομαζόμενον «Τμήμα ΣΤ' Τεχνικόν» παρὰ τῷ ὁποίῳ συνιστᾶται μία θέσις Προϊσταμένου τοῦ Τμήματος ἐπὶ βαθμῷ Δ)ντοῦ β' ἢ α' τάξεως ἀνήκουσα εἰς τὸν Γεωπονικὸν Κλάδον, δύο Εἰδικῶν Εἰσηγητῶν ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως ἀνήκουσαι ἐπίσης εἰς τὸν Γεωπονικὸν Κλάδον, μία εἰσέτι θέσις Γεωπόνου πτυχιούχου Ἀνωτάτης ἢ Μέσης Σχολῆς ἐπὶ βαθμῷ Ἀκολούθου ἢ Γραμματέως β' ἢ α' τάξεως ἢ Εἰσηγητοῦ καὶ δύο θέσεις Γραφῶν ἢ Δακτυλογράφων.

Οἱ ἀνωτέρω Γεωπόνοι ἐξελλίσσονται βαθμολογικῶς κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος τούτου δέον νὰ κέκτηται ὑπερικοσαετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Κεντρικὴν Περιφερειακὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὡς καὶ Ἐποικιστικὴν πείραν.

2. Ἐπίσης παρὰ τῆ αὐτῆ Διευθύνει α) συνιστῶνται ὀκτώ θέσεις Ἐλεγκτῶν ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως παρὰ τῆ Κεντρικῆ Ὑπηρεσίᾳ καὶ β) ὀκτὼ (8) θέσεις Λογιστῶν Εἰσηγητῶν τῆς Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας μετατρέπονται εἰς θέσεις Ἀρχιλογιστῶν ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως.

3. Τὰ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τῶν Ἐλεγκτῶν καὶ Ἀρχιλογιστῶν, ἢ κατανομή τῶν συνιστωμένων θέσεων Ἀρχιλογιστῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν καὶ αἱ καταργούμενα θέσεις Λογιστῶν Εἰσηγητῶν, καθορισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

4. Διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν θέσεων Ἐλεγκτῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Κλάδου καὶ Ἀρχιλογιστῶν ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθρ. 50.

5. Ὁ ἤδη κατέχων τὴν θέσιν τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐποικισμοῦ Θεσσαλονίκης προάγεται εἰς μὲν τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ β'. τάξεως ἀφ' ἧς συνεπλήρωσε πενταετῆ εὐδύκμιον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως, εἰς δὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως ἀφ' ἧς συνεπλήρωσε δεκαετῆ τοιαύτην ὑπηρεσίαν, μετατρεπομένης τῆς θέσεως ταύτης εἰς τοιαύτην ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως.

Οὐδεμία διαφορὰ ἀποδοχῶν καταβάλλεται δι' ἀναδρομικὴν προαγωγὴν.

6. Αἱ παρὰ τῆ Κεντρικῆ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Δ)νσεως Ἐποικισμοῦ θέσεις τῶν δύο Ἐλεγκτῶν, τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γ' Τμήματος καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ ἰδίου Τμήματος, ὡς καὶ αἱ παρὰ τῆ Ἐξωτερικῆ Ὑπηρεσίᾳ τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως θέσεις Ἀρχιλογιστῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν κλάδον, τοῦ κατέχοντος ἤδη τὴν θέσιν τοῦ Εἰδικοῦ Εἰσηγητοῦ τοῦ Γ' Τμήματος τοποθετουμένου εἰς ὁμοίβαθμον θέσιν τοῦ Διοικητικοῦ Κλάδου.

Ἄπασαι αἱ λοιπαὶ παρὰ τῆ Κεντρικῆ καὶ Ἐξωτερικῆ Ὑπηρεσίᾳ τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως θέσεις ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως, πλὴν τῆς θέσεως τοῦ Προϊσταμένου καὶ τῶν Εἰδικῶν Εἰσηγητῶν τοῦ ΣΤ' Τεχνικοῦ Τμήματος αἰτινες καθορίζονται ὡς τοιαῦται τοῦ Γεωπονικοῦ κλάδου, ἀνήκουσιν εἰς τὸν Διοικητικὸν κλάδον.

7. Ἐκ τῶν παρὰ τῆ Κεντρικῆ Ὑπηρεσίᾳ Ἐποικισμοῦ συνιστωμένων θέσεων Ἐλεγκτῶν τοῦ Διοικητικοῦ κλάδου, ἢ μὲν μία καθορίζεται ὡς τοιαύτη τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηματολογίου, αἱ δὲ λοιπαὶ ὡς τοιαῦται Ἐποικιστικῶν ὑποθέσεων.

8. Αἱ ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως θέσεις τῶν Προϊσταμένων τῶν παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεις Βορείου Ἑλλάδος, Κρήτης, Δωδεκανήσου, Ἡπείρου καὶ Θράκης Διευθύνσεων Ἐποικισμοῦ μετατρέπονται εἰς θέσεις ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως.

9. Διὰ τοὺς ἐκάστοτε κατέχοντας ὀργανικὰς θέσεις τῆς

Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως, ἢ τυχὸν ἔλλειψις τυπικῶν προσόντων δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν καὶ προαγωγὴν τῶν.

10. Οἱ παρὰ τῆ Κεντρικῆ καὶ Ἐξωτερικῆ Ὑπηρεσίᾳ Ἐποικισμοῦ κατέχοντες ὀργανικὴν θέσιν γραφῶς δύνανται νὰ προάγονται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀνὰ τετραετίαν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν μέγρι καὶ τοῦ Εἰσηγητοῦ.

Ἐκ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων τοιούτων Γραφῶν α' τάξεως ἐντάσσονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀκολούθου οἱ ἔχοντες τετραετῆ ὑπηρεσίαν, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γραμματέως β' τάξεως οἱ ἔχοντες ὀκταετῆ ὑπηρεσίαν, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γραμματέως α' τάξεως οἱ ἔχοντες δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ οἱ ἔχοντες δεκαεξαετῆ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 48.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἐν ἀρθρῷ 47 σκοποὺς συνιστῶνται παρὰ τῆ Ἐξωτερικῆ Ὑπηρεσίᾳ τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ α) εἴκοσι (20) θέσεις Προϊσταμένων Τμημάτων Ἐποικισμοῦ ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως, β) δέκα (10) θέσεις Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως β' ἢ α' τάξεως ἢ Εἰσηγητοῦ καὶ γ) δέκα (10) θέσεις γραφῶν ἢ δακτυλογράφων.

Ἡ κατανομή τῶν ἀνωτέρω συνιστωμένων θέσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν, ἐνεργηθήσεται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 49.

Τὰ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 47 ΣΤ' Τμήματος καθορισθήσονται διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἐκδιδομένου.

Ἄρθρον 50.

1. Προσόντα τῶν διὰ τῶν ἀρθρῶν 47 καὶ 48 τοῦ παρόντος συνιστωμένων θέσεων οἰουδήποτε βαθμοῦ ὀρίζονται τὰ ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων προβλεπόμενα ἀντιστοιχῶς διὰ τὰς ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ θέσεις τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Γεωπονικοῦ Κλάδου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, βάσει τῶν ὁποίων καὶ πληροῦνται αὐταί, προτιμωμένων πάντως τῶν κεκτημένων καὶ προσόντα προσιδιάζοντα εἰς τὰς οἰκείας θέσεις.

2. Αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω θέσεων ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως τοιαῦται τοῦ Διοικητικοῦ Κλάδου, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος πληροῦνται διὰ προαγωγῆς καὶ Εἰσηγητῶν ἐχόντων δεκαπενταετῆ εὐδύκμιον ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς πενταετῆ τοῦλάχιστον εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς οἰκείας θέσεως ὡς καὶ εἰσηγητῶν τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ, ἐχόντων εικοσαετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς πενταετίαν ὡς προϊστάμενοι Τμήματος Ἐποικισμοῦ ἐπὶ βαθμῷ Εἰσηγητοῦ τοῦλάχιστον ἐπὶ τριετίαν.

Ἐπίσης αἱ αὐταὶ θέσεις δύνανται νὰ πληρωθῶσι κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν διὰ προαγωγῆς καὶ Εἰσηγητῶν Λογιστῶν Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας, πτυχιούχων Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἄρθρον 51.

1. Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀρθρα 47 καὶ 48 ἐνίσχυσιν εἰς προσωπικόν, τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας ὡς καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν πάσης δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου, ἐγγράφεται ἢ ἀνάλογος πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

2. Ἡ διὰ διορισμοῦ ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ γραφῶς (δακτυλογράφου) ἢ ἀκολούθου ἢ γραμματέως β' τάξεως πλήρωσις τῶν ἤδη κενῶν θέσεων τῆς Ἐποικιστικῆς καὶ Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὡς καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου συνιστωμένων, ἐπὶ τοῖς ἀνωτέρω βαθμοῖς, νέων θέσεων ἐνεργεῖται κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων, ἐφ' ὅσον οἱ διορισθῆσόμενοι κέκτῃνται τὰ διὰ τὴν οἰκείαν θέσιν προβλεπόμενα τυπικὰ προσόντα.

Ἄρθρον 52.

1. Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Ἐποικιστικῆς Νομοθεσίας

προκύπτοντα ζητήματα, αρμοδιότητος τῆς Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ, διὰ τὴν μελέτην καὶ ἐπίλυσιν τῶν ὁποίων απαιτοῦνται γεωπονικαὶ γνώσεις, ἀνατίθενται εἰς τὸ παρ' ἐκαστῆ Διευθύνσει Γεωργίας λειτουργοῦν Γεωργικὸν Τμήμα Α'.

2. Διὰ τὴν ταχυτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων εἰς ἡ δὺο Γεωπόνου ἐκ τῶν παρ' ἐκαστῆ Διευθύνσει Γεωργίας ὑπηρετούντων, διατίθενται ὑποχρεωτικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατ' εἰδικὴν καὶ ἀποκλειστικὴν ἀπόσπασιν καὶ ἀπασχόλησιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ Ἐποικιστικοῦ ἐν γένει ἔργου.

Ἄρθρον 53.

Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἐκδιδομένων, ἐπιτρέπεται ἡ κατάργησις, συγχώνεσις καὶ ἡ διαρρυθμισις τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐποικιστικῶν Ὑπηρεσιῶν ἄνευ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐκαστῶ βαθμῷ ὀργανικῶν θέσεων προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 54.

1. Αἱ Τοπογραφικαὶ ἐργασίαι ἀρμοδιότητος ἀπαθῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ προσχόντως τῆς Διεύσεως Ἐποικισμοῦ ἐκτελοῦνται διὰ τῆς Διεύσεως Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, αἱ δὲ πρὸς τοῦτο απαιτούμεναι δαπάναι διατίθενται ἐκ τῶν σχετικῶν πιστώσεων τῶν Ὑπηρεσιῶν ὑπὲρ ὧν ἐκτελοῦνται αἱ τοπογραφικαὶ ἐργασίαι.

2. Διὰ τὴν ταχεῖαν περαιώσιν τῶν ἐργασιῶν τούτων ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἀπόσπασις παρὰ τῆ ἀνωτέρω Διευθύνσει τεχνικῶν ὑπαλλήλων ἐξ ἐτέρων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὡς καὶ ἡ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ἀπόσπασις παρὰ τῆ ἰδίᾳ Διευθύνσει Τεχνικῶν Ὑπαλλήλων ἐξ Ὑπηρεσιῶν ἐτέρων Ὑπουργείων.

Ἄρθρον 55.

1. Ἡ περιφερειακὴ Ὑπηρεσία τῆς Διευθύνσεως Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Γεωργίας ἀπαρτίζεται α) ἐκ τοῦ Γραφείου Ἐπιθεωρήσεως ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις, β) τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 197)1946 διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν συνεργειῶν καὶ ομάδων τοιούτων προοριζομένου προσωπικοῦ καὶ γ) ἐκ τῶν περιφερειακῶν Γραφείων.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν περιφερειακῶν Γραφείων ὀρίζεται εἰς δέκα κατ' ἀνώτατον ὄριον.

3. Τὰ περιφερειακὰ γραφεῖα συνιστῶνται ἢ καταργοῦνται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ὑπηρεσίας διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν δι' ὧν καθορίζονται ἡ ἔδρα καὶ ἡ περιφέρεια ἐφ' ἧς ἔχουν ἀρμοδιότητα ταῦτα.

4. Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 12 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 55)1946 (περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8.5.1946 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διατάξεων» προβλεπομένην ἐξαιρέσιν τῆς συγχωνεύσεως εἰς τὰς Διευθύνσεις Γεωργίας Νομῶν πλὴν τοῦ Γραφείου Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας Θεσσαλονίκης περιλαμβάνονται καὶ τὰ τοιαῦτα Κομοτηνῆς, Ἰωαννίνων, Κρήτης, Κοζάνης, Δράμας καὶ Λαρίσης, ἅτινα θὰ ἐξακολουθῶσι λειτουργοῦντα ἐπὶ τῆ βάσει τῶν πρὸ τοῦ ἀνωτέρω Νομοθ. Διατάγματος 55)1946 ἰσχυουσῶν διατάξεων.

5. Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορίζονται αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθρου προβλεπομένων περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν, ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου 197)1946 προβλεπομένου ἀριθμοῦ ὀργανικῶν θέσεων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια διὰ τὴν κανονικὴν καὶ εὐρυθμὸν λειτουργίαν τούτων.

6. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ Νόμου 197)1946 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς τοποθετούμενους εἰς τὰ βάσει τοῦ παρόντος συνιστώμενα Γραφεῖα Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας.

7. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 197)1946 «περὶ ὀργανώσεως

τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» καταργεῖται.

Ἄρθρον 56.

1. Διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ὁλοκλήρωσιν ἐν γραφεῖῳ τῶν Τοπογραφικῶν ἐργασιῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐκ τῶν πιστώσεων τῶν προοριζομένων δι' ἔξοδα λειτουργίας τῶν Τοπογραφικῶν Συνεργειῶν, καταβάλλονται ποσὰ διὰ πληρωμῆν ἡμερομισθίων βοηθῶν καὶ παρατηρητῶν Τοπογραφικῶν Συνεργειῶν καὶ Σχεδιαστῶν, οἵτινες διέπονται ὑπὸ τῆς ἐκαστοῦ ἰσχυούσης ἐργατικῆς Νομοθεσίας.

Ἐπίσης ἐκ τῶν ἰδίων ὡς ἀνω πιστώσεων ἐπιτρέπεται ὅπως καταβάλλονται τὰ ἀναγκαιοῦνται ποσὰ διὰ τὴν καθ' ὑπερωρίαν ἐργασίαν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Αἱ ἐν γένει προϋποθέσεις τῆς ὑπερωριακῆς ταύτης ἐργασίας καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐργαζομένων καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Α. Ν. 1832)1951 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας) προστίθεται δευτέρᾳ παράγραφος, ἔχουσα οὕτω :

«Ἡ πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἀναγκαιοῦντων πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἐποικισμοῦ καὶ Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας ἀντιγράφων, κτηματολογικῶν πινάκων καὶ σχεδιαγραμμάτων τῆς αὐτῆς ὡς ἀνω κατηγορίας γαιῶν δαπάνη ἀντιγραφῆς δι' ἰδιωτῶν καταβάλλεται ὁμοίως ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ».

Ἄρθρον 57.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ Νόμου 197)1946 (περὶ ὀργανώσεως τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας) προστίθενται τὰ κάτωθι :

«Πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων δοκίμων γεωμετρῶν δύναται νὰ προκηρυχθῆ συγχρόνως διαγωνισμὸς πρὸς πρόσληψιν δοκίμων γεωμετρῶν καὶ ἐκτάκτων βοηθῶν γεωμετρῶν ἐπὶ βαθμῷ γραφῆς α' τάξεως, ἐξ ὧν οἱ τελευταῖοι δύναται νὰ προσληφθῶσι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων δοκίμων γεωμετρῶν, ἐφ' ὅσον δὲν προσέλθουν νὰ διαγωνισθῶν ἢ προσερχόμενοι δὲν ἐπιτύχουν οἱ ἔχοντες τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Νόμου (197)1946) προσόντα.

Οἱ προὔπηρετήσαντες ὡς ἡμερομίσθιοι βοηθοὶ Τοπογραφικῶν Συνεργειῶν ἢ ἡμερομίσθιοι βοηθοὶ, δύναμενοι νὰ ἐκτελέσωσι καὶ σχεδιαστικὰς ἐργασίας δύναται νὰ λάβωσι μέρος εἰς διαγωνισμὸν πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων τεχνικῶν ὑπαλλήλων ἡ δοκίμων σχεδιαστῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἡλικίαν μικροτέραν τῶν 35 ἐτῶν καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον (5) προσόντα».

2. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 3 § 1 περίπτωσις Α' ἐδάφ. ε' καὶ στ' τοῦ αὐτοῦ Νόμου προβλεπόμεναι θέσεις Τοπογράφων β' καὶ α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ Εἰσηγητοῦ καὶ Τμηματάρχου β' τάξεως, ἰσοβάθμων πρὸς Μηχανικούς β' καὶ α' τάξεως Δημ. Ἔργων, καθορίζονται ἐνιαῖα εἰς 16 θέσεις Τοπογράφων β' ἢ α' τάξεως, ἰσοβάθμων πρὸς Μηχανικούς β' ἢ α' τάξεως Δημοσίων Ἔργων.

3. Παρὰ τῆ Διευθύνσει Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Γεωργίας συνιστῶνται 8 θέσεις Προϊσταμένων Τοπογραφικῶν Συνεργειῶν, ἰσοβάθμων πρὸς τοὺς ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' τάξεως Τεχνικούς ὑπαλλήλους τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Ν. 197)1946, καταργουμένων ἀντιστοίχως 14 ὀργανικῶν θέσεων Γεωμετρῶν α' ἢ β' τάξεως.

Εἰς τὰς θέσεις τῶν Προϊσταμένων Τοπογραφικῶν Συνεργειῶν προάγονται κατ' ἐκλογὴν οἱ Ὑπομηχανικοὶ α' τάξεως μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπομηχανικοῦ α' τάξεως καὶ ἐφ' ὅσον ἐπὶ δεκαπενταετίαν τουλάχιστον ἐξετέλεσαν εὐδόκιμως καθήκοντα Προϊσταμένων Τοπογραφικοῦ Συνεργείου ἐν ὑπαίθρῳ καὶ γραφεῖῳ ἢ Προϊσταμένων Γραφείων Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

4. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 3 παρ. 1 περιπτ. Α' ἐδάφ. γ' τοῦ Ν. 197)1946 (περὶ ὀργανώσεως τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας) προβλεπόμεναι θέσεις Ἐλεγκτῶν Διευθυντῶν β' τάξεως, ἰσοβάθμων ἀντιστοίχως πρὸς Νομομηχανικούς α' τάξεως Δημοσίων Ἔργων, καθορίζονται εἰς 10, αἱ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 3 παράγρ. 1 περιπτ. Α' ἐδάφ. β' τοῦ

αυτοῦ Νόμου προβλεπόμεναι θέσεις Ἀρχιτοπογράφων ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' τάξεως, ἰσοβάθμων ἀντιστοιχῶς πρὸς Νομομηχανικούς β' τάξεως, καθορίζονται εἰς 10.

5. Διὰ τὴν τήρησιν τοῦ Ἀρχείου τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, συνιστᾶται μία θέσις Ἀρχαιοφύλακος ἐπὶ βαθμῷ Εἰσηγητοῦ ἢ Τμηματάρχου Β' ἢ Α' τάξεως εἰς τὴν τοποθετεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας Γραφεὺς Α' τάξεως ἔχων ὑπερδεκαπενταετῆ συνολικὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ὑπερδεκαετῆ τοιαύτην εἰς ὑπηρεσίαν Ἀρχείου. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τοποθετεῖται ὁ ἤδη ὑπηρετῶν παρὰ τῷ Ἀρχεῖῳ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἔχων τὰ ἀνωτέρω προσόντα.

6. Αἱ ὑφιστάμεναι παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὀργανικαὶ θέσεις Γεωπόνων, Διπλωματούχων Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, Εἰσηγητῶν, Τεχνικῶν Εἰσιγητῶν καὶ Εἰδικῶν Εἰσηγητῶν μετατρέπονται εἰς θέσεις Γεωπόνων Τεχνικῶν καὶ Βοηθῶν Προϊσταμένων Τμημάτων ἐπὶ βαθμῷ ἀπὸ ἔκτου (εἰσηγητοῦ) μέχρι καὶ τετάρτου (Τμηματάρχου Α' τάξεως).

7. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νομ. Διατάγματος 1543) 1942 προβλεπόμενος χρόνος πρὸς προαγωγὴν τῶν Ἐπιθεωρητῶν Γεωργίας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως εἰς Ὑπουργικὸν Διευθυντὴν α' τάξεως συντέμνεται εἰς 4 ἔτη, τῆς προαγωγῆς τῶν ἐχόντων τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως λογιζομένης ἀπ' ἧς οὗτοι συνεπλήρωσαν τὸν πρὸς προαγωγὴν ὡς ἄνω ὀριζόμενον χρόνον. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Γεωργίας τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1543) 1942, ὡς καὶ διὰ τοὺς ὀπισθῆποτε διανύσαντας τὸν ὡς ἄνω ὀριζόμενον χρόνον εἰς τὸν βαθμὸν καὶ τὴν θέσιν ταύτην.

8. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων, ἐπιτρέπεται ἡ μετὰταξις τεχνικῶν ὑπαλλήλων ἐκ τεχνικῆς ὑπηρεσίας ἐπέδρου Ὑπουργείου εἰς τὴν Τοπογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Ὑπουργείου Γεωργίας.

Οἱ οὕτω μετὰτασσόμενοι ἐντάσσονται εἰς κενὰς θέσεις τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας, εἰς ἃς ἐντάσσονται τοῦ βαθμοῦ κατατάξεως καὶ τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος καθοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου Γεωργίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προϋπηρεσίας τῶν, τῶν τυπικῶν τῶν προσόντων, τῆς ἰκανότητος αὐτῶν ὡς καὶ τῆς ἐν γένει ἀπασχολήσεώς τῶν εἰς τὰς τεχνικὰς ἐργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Εἰδικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 58.

Διανομαὶ ἐξώδικοι ἀγροτικῶν κτημάτων γενόμεναι πρὸ τῆς 24.5.1946 ἄνευ τήρησεως τῶν διατυπώσεων τῶν Νόμων 3250)24 καὶ 1366)38 θεωροῦνται ὡς μὴ ἀντικείμεναι εἰς τὰς διατάξεις τῶν Νόμων τούτων.

Ἄρθρον 59.

Ἀπαλλοτριώσεις ἐν Δωδεκανήσῳ.

Ὁ παρὼν Νόμος ἐφαρμόζεται καὶ ἐν Δωδεκανήσῳ.

Αἱ τυχόν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Α. Ν. 1779)1951 ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Δωδεκανήσου ἀποφάσεις περὶ κηρύξεως κτημάτων ὡς ἀπαλλοτριωτέων ἀνακαλοῦνται ἢ τροποποιεῦνται ἀναλόγως, τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἐφαρμοζομένου μόνον ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἐξαιρουμένας τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεις καὶ ὡς ἐν αὐτῷ ὀρίζεται.

Ἄρθρον 60.

1. Ἀπαλλοτριώσεις ἀγροτικῶν κτημάτων εἰς τὴν Νῆσον Νάξον κηρυχθεῖσαι βάσει τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 260)1947, τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Α. Νόμου 823)1947 κυρωθέντος διὰ τοῦ Νομ. Διατάγματος 1118)1949 καὶ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Συντάγματος ἀνακαλοῦνται δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ τὰ αὐτὰ κτήματα κηρύσσονται δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀπαλλοτριωμένα κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν παρόντα Νόμον κατὰ τὰς ἐκτάσεις αὐτῶν τὰς ὑποκειμένας εἰς τὴν τοιαύτην ἀπαλλοτριώσιν.

Ἐκτάσεις τῶν αὐτῶν κτημάτων μὴ ἐπιπίπτουσαι εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος ἀπαλλοτριώσιν μισθῶνται ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 327)1947 δυνάμεναι καὶ ἢ ἀπαλλοτριωθῶσι διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τοῦ τμήματος τοῦ κλήρου τῶν ἀποκαθιταχένων ἐφαρμόζεται ἡ παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 8.

2. Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Α. Νόμου 823)1948 κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος 1118)1949 καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 8 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 260)1947 καταργοῦνται.

3. Ἐκτάσεις ἀνήκουσαι εἰς Κοινότητα, Δήμους ἢ Συνοικισμούς Κοινοτήτων, κηρυχθεῖσαι ἀπαλλοτριωτέαι συμφωνῶσαι πρὸς τὸ ἄρθρον 125 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν συνετελέσθη ἡ τοιαύτη ἀπαλλοτριώσις διὰ τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως, ἀπαλλοτριοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν παρόντα Νόμον, ἀνακαλουμένων ἢ τροποποιουμένων ἀναλόγως τῶν βάσει τοῦ ἄρθρου 125 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἐκδοθεῖσων ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 61.

Ἐπιτρέπεται, λόγω δημοσίας ὠφελείας, ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κτημάτων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ δαπάναις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἐν γένει Ὑπηρεσιῶν Μηχανικῆς Καλλιέργειας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ν. 1333)1944 προβλεπομένων σκοπῶν τῶν, πραγματοποιουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1731)1939, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 62.

Κατάργησις Διατάξεων.

Καταργοῦνται :

1. Ἐκ τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 8 πλὴν παρ. 2, 10, 11, 12, 13, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24 παρ. 5, 25 παρ. 1 παρ. η', 36, 37, 40, 43, 44, 47, 48, 51, 52, 53, 54, 55, 60, 77, 78, 81, 83, 103, 104, 105, 106, 107, παρ. 3 καὶ 4, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 126, 127, 128, 129, 137, 155, 156, 158, 159, 160, 161 καὶ 270 παρ. 1.

2. Ἐκ τοῦ Κώδικος περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων τὰ ἄρθρα 7, 8, 9 καὶ 10.

3. Ἐπὶ κτημάτων τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐφ' ὧν δὲν ἐγένετο μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀριστικὴ κατάταξις τῶν ἐν αὐτοῖς προσωρινῶς ἐγκατεστημένων κληρῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 155, 156 παρ. 1, 158 καὶ ἐπέκεινα τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 63.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α. Ν. 1521)1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 1587)1950 δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ μεταγραφῆς ὀριστικῶν τίτλων κυριότητος (Παραχωρητηρίων) ἐκδιδομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, τοῦ Κωδ. Α. Ν. 2556)41 «περὶ ἀποστραγγιζομένων γαιῶν», τοῦ ἀπὸ 26.10.41 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῆς Νομοθεσίας περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων», τῆς Νομοθεσίας περὶ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καὶ τῆς Ἐποικιστικῆς ἐν γένει Νομοθεσίας.

Ἄρθρον 64.

Προκειμένου περὶ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος ἐκτάσεων, παραχωρηθέντων ἐκ μέρους τῆς τέως Ε.Α.Π. ἢ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου αὐτῆς ἢ κατὰ τὴν ἀγροτικὴν ἐν γένει Νομοθεσίαν καὶ δι' ἃς μέχρι τῆς κατὰ τὴν ἄνω ἀπαλλοτριώσεως, δὲν ἔχει χωρήσει ὀριστικὴ διανομὴ καὶ ἐκδοσις παραχωρητηρίων, ἡ καθοριζομένη ἀποζημιώσις ἀνήκει εἰς τοὺς κληρῶντας εἰς αὐτὰς ἐκτάσεις ἔχουσι παραχωρητῆριον.

Ἡ τακτοποίησις τῶν διγομένων κληρῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 792)37 ἀναλόγως ἐφαρμοζομένου.

*Άρθρον 65.

Εἰς τὴν παρ. 10 τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ κάτωθι:

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως ἐκ ἀποφάσεώς του, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐγκρίνη πράξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Καστανιάς Βερροίας περὶ παραχωρήσεως δωρεὰν εἰς τὸ Σωματεῖον «Παναγία Σουμελά» ἐκτάσεως μέχρι πεντακοσίων στρεμμάτων ἐκ τῆς περιελθούσης αὐτῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 164 τοῦ Α. Κ. κοινοχρήστου ἐκτάσεως ἐπὶ σκοπῶ ἐπιανδρῶσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Παναγία Σουμελά».

*Άρθρον 66.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Δ. 1972)1949 προστίθεται παράγραφος 7ῆ ἔχουσα οὕτω:

«7. Κατ' ἐξαιρέσιν εἰς συμμοριοπλήκτους ἀγρότας λαβόντας ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ζῶα καὶ πάσης φύσεως γεωργικὰ ἐφόδια ἐπιτρέπεται, κατ' ὃν χρόνον ταῦτα ἀνήκουν εἰς τὸ Δημοσίον κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 ὀριζόμενα, ἢ ἐκποίησης ἢ ἀνταλλαγῆς τούτων, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ τιμήματος τῆς ἐκποίησης ἢ τῆς ἀνταλλαγῆς θὰ κτηθῶσι ἕτεροα ζῶα ἀνεξαρτήτως εἶδους ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὸ ἐκποιούμενον ἀξίας καὶ ἐξυπηρετοῦντα καλλίτερον τὰς γεωργικὰς τῶν ἀνάγκας.

Ἡ τοιαύτη ἐκποίησης ἢ ἀνταλλαγῆς ἐπιτρέπεται πάντοτε κατόπιν προηγουμένης ἀδείας τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ ἡτιολογημένην ἀπόφασιν τῆς οἰκείας Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐνισχύσεως πολεμοπαθῶν ἀγροτῶν, ἀποφαινομένης περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προϋποθέσεων.

Δι' ἐκποιήσεις ἢ ἀνταλλαγὰς χορηγηθέντων ζῶων γενομένων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἐπέρχονται αἱ συνέπειαι τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 ἐφ' ὅσον, κατὰ βεβαίωσιν τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Γεωργίας, συνέτρεχον αἱ προϋποθέσεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου. Ὑπαρξούσης τοιαύτης βεβαίωσεως τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας, αἱ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 5 ποινικαὶ ἀποφάσεις ἢ ἐγκριμαὶ ποινικαὶ ἀγωγαὶ κατὰ συμμοριοπλήκτων ἀγροτῶν λογίζονται αὐτοδικαίως παραγεγραμμένοι. αἰρομένων συγχρόνως πασῶν τῶν ἐκ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως συνεισῶν καὶ ἐπιστρεφομένων εἰς τὸν καταδικασθέντα τῶν τυχὸν καταβληθέντων ποσῶν διὰ δικαστικὰ ἔξοδα εἴτε δι' ἐξαγορὰν τῆς ποινῆς. Ἐπίσης ἐπιστρέφονται εἰς τὸν καταδικασθέντα καὶ τὰ τυχὸν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 6 καταλογισθέντα εἰς βάρος του ποσά, θεωρούμενα ὡς ἀχρεωστικῶς εἰσπραχθέντα».

2) Ἀγρόται εἰς οὗς διετέθηται πρὸς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀπὸ τοῦ 1945 μέχρι τοῦ 1948 ἵπποι, βορῆδες καὶ ἡμίονοι προελεύσεως ἐξωτερικοῦ (οὐνοα) ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας αὐτῶν, εἰς περίπτωσιν κατ' ἣν τὰ παραχωρηθέντα ζῶα ἔθانون ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῶν δικαιοῦγων παραλαβῆς των, συνέπειᾳ προϋπαρξούσης ἀσθενείας ἢ λόγῳ μὴ ἐγκλιματισμοῦ των καὶ οὐχὶ ὑπαιτιότητι τῶν κατόχων αὐτῶν. Τυχὸν καταβληθεῖσα ἀξία ἢ μέρος αὐτῆς δὲν ἐπιστρέφεται: ἐὰν ὁ θάνατος ἐκ τῶν ἀνωτέρω αἰτίων ἐπῆλθε μετὰ δωδεκάμηνον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των.

Ὁμοίως ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας παραγομένων πρὸς αὐτοὺς ζῶων τῆς ἀνωτέρω προελεύσεως, ἀγρόται ἐὰν τὰ ζῶα ἀπωλέσθησαν συνέπειᾳ τῶν κάτωθι αἰτίων:

α') Συνεπείᾳ διαρπαγῆς αὐτῶν ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν.
β') Συνεπείᾳ ἐπιτάξεως ἐκ μέρους Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν ἄνευ καταβολῆς τῆς ἀξίας αὐτῶν.

γ') Συνεπείᾳ φόνου αὐτῶν κατὰ συμπλοκάς μεταξὺ συμμοριτῶν καὶ Ἐθνικῶν Δυνάμεων.

δ') Συνεπείᾳ φόνου αὐτῶν ἐκ ναρκῶν.
Καταβληθεῖσα τυχὸν ἀξία ἢ μέρος αὐτῆς δὲν ἐπιστρέφεται: ἐὰν ἡ ἀπώλεια ἐπῆλθε μετὰ 12 μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς ἐπιτάξεως ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἄνευ καταβολῆς ἀποζημιώσεως.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου δέλουσι καθορισθεῖ αἱ λεπτομέρεισι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πα-

ούσης παραγράφου καὶ τὰ ἀπαραίτητα πρὸς ὑποβολὴν δικαιολογητικά.

*Άρθρον 67.

Κληροὶ τοῦ γεωργικοῦ Θεσσαλικοῦ ταμείου, τῶν ὁποίων οἱ ἀρχικοὶ κληροῦχοι ἔχουν κηρυχθῆ ἔκπτωτοι καταληφθέντες καὶ καλλιεργούμενοι ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τὸς ἢ τινῶν τῶν κληρονόμων τούτων, παραχωροῦνται δυνάμει τοῦ παρόντος κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τοὺς κατέχοντας τοὺς κληροῦχος τούτους καλλιεργητάς, ἐφ' ὅσον ἡ κατάληψις ἔχει συντελεσθῆ πρὸ 15ετίας καὶ ἐπέκεινα. Ἀπαιτήσεις τυχὸν τοῦ Δημοσίου μέχρι τούδε πρὸς εἰσπραξίν γεωμόρου, μισθώματος, ἢ ἀποζημιώσεως δὲ τούτους οὕτω καταληφθέντας κληροῦχος ἀποσβέννυνται δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ τυχὸν ἐκδοθέντα ἐντάλματα κατὰ τῶν κατόχων των ἐκ τῆς ὡς ἄνω αἰτίας παραγράφου.

*Άρθρον 68.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτω:

«Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς Ὀθωμανικῆς νομοθεσίας περὶ γαιῶν, ἧτις ἴσχυε εἰς τὰς νέας χώρας πρὸ τοῦ 1912, καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐν Λαρίσῃ ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, τῆς ἀπαλλοτριώσεως τὸ κτήμα Δαμάσι, εἶναι ὅτι αἱ ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος τούτου κτήματος Δαμασίου τῆς Ἐλασσόνας κείμεναι ἄμπελοι ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τοὺς κατέχοντας καὶ πρὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος καὶ ἤδη ταύτας κληροῦχος καὶ κατοίκους τοῦ Δαμασίου. Πᾶσα δὲ τυχὸν ἀπαίτησις ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης τοῦ Δημοσίου κατὰ τῶν κατόχων τῶν ἀμπέλων κληροῦχων καὶ κατείκων Δαμασίου μέχρι τούδε, ἀποσβέννυται καὶ τυχὸν ἐκδοθέντα ἐντάλματα κατ' αὐτῶν ἀκυροῦνται, δυνάμει τοῦ παρόντος».

*Άρθρον 69.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐπιτρέπεται ἢ ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἀκύρωσις τῆς γενομένης καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 118879)22.7.1945 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κυρωθείσης ρυμοτομίας καὶ ὀριστικῆς δανομῆς, τῶν οἰκοπέδων τοῦ Συνοικισμοῦ Ἀχινοῦ—Σερρών.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορίζεται νέος οἰκοπεδικὸς χώρος διὰ τὸν οἰκισμὸν τῶν ἐγκατοίκων Ἀχινοῦ, ὅσον καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλεως Σερρῶν καὶ τοῦ Συνοικισμοῦ Λευκῶνος μετακινήτων εἰς ἀποστραγγισθείσας γαίας καλλιεργητῶν.

Ἡ παρῶσα παράγραφος ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης παρεμφεροῦς περιπτώσεως.

2. Ἐπὶ θεμάτων περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 174 παρ. 1, 213, 218 καὶ 285 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος δύναται νὰ ληφθῆ ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἄνευ τῆς ὑπὸ τῶν ἄρθρων τούτων προβλεπομένης γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

3. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν θεμάτων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 80 παρ. 1 περίπτωσις β' τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ διορθώσεως ἢ συμπληρώσεως ἀποφάσεων Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ὡς πρὸς τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν κληροῦχων ἢ τὸν καθορισμὸν τῶν συναποκατασταθέντων τέκνων χηρῶν καλλιεργητῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν θεμάτων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἐνημέρωσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ Νόμος 478)43 Ἀγροτικοῦ Κτηματολογίου.

*Άρθρον 70.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμης τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἐπιτρέπεται παραπομπὴ πρὸς τὴν Ε. Α. Σερρῶν πρὸς μερικὴν ἐπανεκδίκασιν τῆς ὀριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν Ἁγίου Χριστοφόρου Σερρῶν, ἐπὶ σκοπῶ ἀνακατανομῆς τῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων μεταξὺ τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ τῆς Κοινότητος Ἁγίας Ἀναστασίας καὶ ἐπαυξήσεως τοῦ γεωργικοῦ κλήρου τῶν κληροῦχων Ἁγίου Χριστοφόρου.

*Άρθρον 71.

Εἰς τὸ ἄρθρον 191 τοῦ ἀπὸ 19.3.1941 Β.α. Διατάγματος περὶ καθικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων

της Νομοθεσίας περί αποστραγγιζομένων γαιών» προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Γαίαι ἐπίσης κείμεναι ἐντός της ἀνωτάτης ἢ καὶ της κατωτάτης στάθμης τῶν ἐλῶν Λυσιμαχίας καὶ Τριγωνίδος δύνανται νὰ ἀναγνωρισθοῦν ὡς ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα εἰς ιδιώτας κατέχοντας αὐτάς, κατὰ παρέκκλισιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀπ. 19.3.1941 Βασ. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαίον κείμενον τῶν διατάξεων της Νομοθεσίας περί αποστραγγιζομένων γαιών», διὰ ἀποφάσεως της Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 192 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, αἰτήσαι τούτων καὶ διὰ τὰ ἐξ αὐτῶν μόνον τμήματα τὰ ὅποια κατέχουν δυνάμει ὀριστικῶν παραχωρητηρίων ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλων νομίμων τίτλων. Ἀποφάσεις της αὐτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 192 τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος ἀπορρίψασαι αἰτήσεις ιδιωτῶν δι' ἃς συντρέχουν αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω προϋποθέσεις ὑπόκεινται καὶ αὐταὶ εἰς ἀναθεώρησιν παρὰ της αὐτῆς Ἐπιτροπῆς αἰτήσαι τῶν διεκδικούντων τὰς ἐκτάσεις αὐτῶν ιδιωτῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν ἀσκήσιν ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων ἰσχύουν αἱ κείμεναι διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Βασ. Διατάγματος.

*Ἄρθρον 72.

Εἰς τὸ ἄρθρον 81 τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1941 Βασιλικῆς Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαίον κείμενον τῶν διατάξεων της Νομοθεσίας περί αποστραγγιζομένων γαιών» προστίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι :

«3. Ἡ ἀληθῆς ἔνοια της προηγουμένης παραγράφου εἶναι ὅτι αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐγένετο ὀριστικὴ διανομὴ τῶν αποστραγγισθεῖσων γαιῶν καὶ κατὰ αὐτὴν ἐχορηγήθησαν εἰς τοὺς ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ἐγγραφέντας κληροῦχος τὰ συμπληρώματα κλήρου.

4. Εἰς ὅσας περιπτώσεις δὲν ἐγένετο ὀριστικὴ διανομὴ τῶν γαιῶν ἢ παράγραφος 2 τοῦ παρόντος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὅταν τις τὸ χορηγηθὲν ὑπὸ της Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων συμπλήρωμα κλήρου εἶναι ἐκτάσεως ἐνὸς δεκαδικοῦ στρέμματος καὶ ἄνω».

*Ἄρθρον 73.

1. Ἐν συνεχείᾳ της παρ. 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νόμου 2148)52 περί τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3250)1924 «περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων» προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Δικαιοπραξίαι ἐπὶ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων μέχρι 250 στρεμμάτων κατ' ἰδιοκτήτην φυσικὸν πρόσωπον ἢ Νομικὸν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐνεργοῦνται ἐλευθέρως ἐπὶ τῇ προσταγῇ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου βεβαιώσεως τοῦ Μεταγραφοφύλακος της περιφερείας τοῦ ἀκινήτου, ὅτι ὁ μεταβιβάζων δὲν κέκτηται ἀγροτικὴν ἐκτασιν ἐν τῇ αὐτῇ περιοχῇ ὑπερβαίνουσαν τὰ 250 στρέμματα καὶ τῇ ὑπογραφῇ ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ μεταβιβάζοντος ὅτι δὲν κέκτηται ἐτέραν ἀγροτικὴν γαιοκτησίαν εἰς ἄλλην περιοχὴν της Ἐπικρατείας.

Ἡ δὲ βεβαίωσις καὶ δηλώσις μνημονεύονται καὶ προστατῶνται εἰς τὸ οἰκείον ἐγγράφον της δικαιοπραξίας, τὸ ὅποιον μερίμνη τοῦ συμβολαιογράφου ὑποβάλλεται ἀμελλητί ἐν ἀντιγράφῳ ἐφ' ἀπλοῦ εἰς τὴν Δ' ἄνοιαν Ἐπικρατείας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Συμβολαιογράφοι συντάσσοντες δικαιοπραξίας κατὰ πράξασιν τῶν ἀνωτέρω ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 215 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος. Ἐπίσης τὸ ἀναληθὲς περιεχόμενον της ὡς ἄνω ὑπευθύνου δηλώσεως συνεπάγεται τὴν ἐπιβολὴν τῶν περὶ ψευδοῦς ἢ ἀνεπαρκοῦς δηλώσεως ποινικῶν κυρώσεων».

2. Εἰς τὸν πρῶτον στίχον της παρ. 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἰδίου Νόμου 2148)1952 ἢ ἐξῆς «καὶ ἐπὶ κτημάτων οἰασθῆποτε ἐκτάσεως» ἀντικαθίσταται διὰ της ἐξῆς «καὶ ἐπὶ ἀγροτικῶν κτημάτων οἰασθῆποτε ἐκτάσεως».

«3. Ἄδειαι περί μεταβιβάσεως ἢ διανομῆς ἢ συστάσεως ἐτέρου ἐμπραγματικῆς δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτων ἐκδοθεῖσαι ἔσσει της παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3250)1924 θεωροῦνται ἀνακληθεῖσαι ἀπὸ της 9ης Ἰανουαρίου 1952. ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ἰσχύει ἢ ὑπ' ἀριθ. 3947 της 7.1.1952 ἀφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.»

*Ἄρθρον 74.

1. Τὸ ἐδάφιον δευτέρου καὶ ἡ πρώτη περίοδος τοῦ τρίτου ἐδαφίου της παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 1801)51 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 862)37 περί ἀναδιοργανώσεως Ταμείων Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης» αντικαθίστανται ὡς κάτωθι.

«Ἡ ἀξία τῶν ἀνευ δημοπρασίας παραχωρουμένων κτημάτων καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ πρότασιν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν, ἐνὸς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, τοῦ οἰκείου κρατικοῦ γεωπόνου, καὶ τοῦ Προέδρου της πλησιεστερῆς πρὸς τὸ κτήμα Κοινότητος.

Ἐπὶ σκοπῷ ταχύτερας διαθέσεως τῶν ἀνευ δημοπρασίας διατιθεμένων κτημάτων, παρέχεται εἰς τοὺς οἰκείους Νομάρχας ἢ εὐχέρεια ὅπως δι' ἀποφάσεως αὐτῶν, συνιστοῦν πλειονὰς της μίας τῶν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπομένων Ἐπιτροπῶν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων της παρούσης παραγράφου 9 ὡς μέλος τῶν Ἐπιτροπῶν μετέχει ἀπαραιτήτως ὁ ἐπὶ της διαθέσεως τῶν κτημάτων Σύμβουλος της παραγρ. 12 τοῦ παρόντος ἄρθρου, πλην τῶν καθ' ὑπέρβασιν της μίας, συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν, εἰς ἃς ἢ συμμετοχὴ τούτου δὲν εἶναι ἀπαραίτητος.

2. Εἰς τὸν Α. Ν. 1801)1951 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 862)1937 «περὶ ἀναδιοργανώσεως Ταμείων Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης» προστίθεται ἄρθρον ἔχον οὕτω :

«1) Ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις ἀνευ δημοπρασίας βωτικῶν ἐκτάσεων εἰς κτηνοτρόφους προστατευομένους ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου βωτικῶν καὶ μέχρις ἀξίας δραχμῶν τριάκοντα ἑκατομμυρίων ἢ τριῶν χιλιάδων ὀκτάδων ἐλαίου δι' ἑκάστην περίπτωσιν. Τὸ τίμημα καταβάλλεται εἰς ἑξ ἐτησίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ἐπὶ τόκῳ 6 ο/ο καὶ ἐν ὑπερημερίᾳ τῷ νομίμῳ τόκῳ.

2) Ὅμοιος ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις ἀνευ δημοπρασίας κτημάτων μέχρις ἀξίας πενήκοντα ἑκατομμυρίων ἢ πέντε χιλιάδων ὀκτάδων ἐλαίου εἰς γεωργοὺς καλλιεργητὰς κερτημένους τὴν ιδιότητά τοῦ ἀκτημόνου, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ παραχωρουμένη ἐκτασις δὲν ὑπερβαίνει τὰ δέκα (10) στρέμματα, τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου, ἐφ' ὅσον οὗτοι κατὰ τὴν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι ἐνοικιασταὶ ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν Ταμείων συνεχῶς ἐπὶ 20ετίαν τοῦλάχιστον καὶ ἐνήργησαν ἐπὶ τῶν μισθίων βελτιώσεις, αὐτοκαλλιεργεῖας καὶ μονίμους ἐμμευσεις ἢ ἀνήγειρον ἐπ' αὐτῶν κτίσματα. Εἰς τοὺς ἰδίους ἐνοικιαστὰς ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἰδίας κατοικίας παραχωροῦνται καὶ ἐκ τῶν τυχόν ὑπαρχόντων οἰκημάτων τ' ἀναγκαιούτα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν.

Τὸ τίμημα τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀνευ δημοπρασίας παραχωρουμένων κτημάτων καὶ οἰκημάτων καταβάλλεται εἰς δέκα ἐτησίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ἐπὶ τόκῳ 6 ο/ο.

3) Ἐφ' ὅσον ἐκκρεμῆ ἢ κρίσις τοιοῦτων περιπτώσεων αἱ ὑφιστάμεναι μισθώσεις τῶν κτημάτων παρατείνονται ἐπὶ εὐλόγῳ μισθώματι καθοριζομένου δι' ἀποφάσεως τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι της κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διαθέσεως τοῦ κτήματος».

3. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α. Νόμου 862) 1937 «περὶ ἀναδιοργανώσεως Ταμείων Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης», συμπληροῦται ὡς κάτωθι:

«Προκειμένου περί οφειλῶν εἰς εἶδος πρὸς τὰ Ταμεία Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν διὰ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀποτελεῖ προσωρὸν τίτλον βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἢ περί ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως ἀπόφασις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, διὰ τῆς ὁποίας ἀποτιμᾶται τὸ οφειλόμενον εἶδος εἰς βραχμάς ἐπὶ τῆ βάσει τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως τῆς τιμῆς χονδρικῆς κατ' ὅκᾳν πωλήσεως τοῦ εἴδους πιστοποιουμένης διὰ βεβαιώσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς ἑδρας τοῦ Ταμείου Ἐφεδρῶν ἢ ἐλλείψει τούτου διὰ βεβαιώσεως τῆς Ἀγορανομικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ ὀριστικὴ ἀποτίμησις καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Οἰκείου Ταμείου Ἐφεδρῶν κατὰ τὴν ἡμέραν καταβολῆς καὶ ἐξοφλήσεως τοῦ οφειλόμενου εἴδους ἐπὶ τῆ βάσει τῆς κατὰ ταύτην τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ εἴδους, πιστοποιουμένης διὰ τῶν βίων βεβαιώσεων.»

4. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Νόμου 1801)51 ὡς τούτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 1868)51, προστίθεται τὸ κάτωθι ἐδάφιον:

«Εἰς ἀπάτας τὰς περιπτώσεις ἄνευ δημοπρασίας παραχωρήσεως ἢ πρώτη δόσις καταβάλλεται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου καὶ πρὸ τῆς μεταγραφῆς τοῦ κτήματος.»

5. Ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ Α. Νόμου 1801)1951 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 862)1937 κ.λπ.», κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Νόμου 1868)51 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 14, ὡς κάτωθι:

«14. Εἰς ἀπάτας τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος νόμου παραχωρήσεως κτημάτων ἄνευ δημοπρασίας εἰς κεκτημένους τὴν ιδιότητα τοῦ ἀκτήμονος τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀντίγραφον κεκυρωμένον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Οἰκείου Ταμείου Ἐφεδρῶν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀρμόδιον φύλακα Μεταγραφῶν ὅστις ἐνεργεῖ αὐτεπαγγέλτως ἀτελῶς καὶ δωρεὰν τὴν μεταγραφὴν αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον μεταγραφῶν.»

6. Εἰς τὸ ἄρθρον δεύτερον περίπτωσις γ' τοῦ Ν. 1868)51 τοῦ κυρωθέντος τὸν Νόμον 1801)51 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 862)37 περὶ ἀναδιοργανώσεως Ταμείων Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης, προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τοῦ τελευταίου αὐτῆς ἐδαφίου τὰ κάτωθι:

Αἱ περὶ παραχωρήσεως διοικητικῆς πράξεις καὶ τὰ μεταβιβαστικὰ συμβόλαια, ἐφ' ὅσον ἡ παραχώρησις ἐνεργεῖται πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς ἀπ' ἀλλήσονται πᾶντὸς τέλους καὶ κατὰ τὴν ἐκδοσὶν καὶ τὴν μεταγραφὴν τῶν, ἐξαιρέσει τῶν συμβολαιογραφικῶν δικαιοματίων»

Ἄρθρον 75.

Ἐκ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 2017)1952 «περὶ κυρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 608)1949 κ.λπ. πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου» ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «καὶ σύμφωνον γνώμη» τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 76.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ὅπως προέρχονται ὡς ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς σύναξιν Συμβάσεων μετὰ ἰδιοκτητῶν ἀγροτικῶν πάσης φύσεως κτημάτων μὴ ὑποκειμένων εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος πρὸς ἐξαγορὰν τῶν κτημάτων τούτων δι' ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων, ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τῶν συμβάσεων τούτων ἀναλόγως τῶν περὶ φορολογικῶν κτλ. ἀπαλλαγῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 13 τοῦ ἄρθρου 37. Τῶν ὡς ἄνω Συμβάσεων δύναται νὰ μετέχη καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω ἐξαγορὰν τὸ τίμημα δύναται νὰ συμφωνηθῆ εἴτε ἐξ ὀλοκλήρου εἰς μετρητὰ εἴτε ἐν μέρει εἰς μετρητὰ καὶ ἐν μέρει εἰς ἀστικά ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου, παραχωρούμενα εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐξαγοραζομένων ἀγροτικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 77.

1. Τὸ ἄρθρον 196 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Ἡ κυριότης κληρῶν κειμένων εἰς τὰς κατὰ τὸν Α. Ν. 1366)38 «περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθορίους καὶ παρακτίους περιοχὰς» καθορισθείσας ἢ ἐφεξῆς καθοριζόμενας παραμεθορίους περιφερείας μεταβιβάζεται εἰς τοὺς κληροῦχος διὰ τῆς μεταγραφῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 193 ὀριστικοῦ τίτλου κυριότητος, ἐνεργουμένης ἐπὶ τῆ προσαγωγῇ ἐνώπιον τοῦ Μεταγραφοφύλακος βεβαιώσεως τῆς ἀρμοδίας κατὰ τόπον Δ)σεως Χωρ)κῆς ὑπὸ τοῦ κληροῦχου, ἐξ ἧς νὰ προκύπτῃ ὅτι οὗτος δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους.

2. Ὁ καθορισμὸς τῶν μετὰ χήρας καλλιεργητοῦ συναποκαταπαθέντων τέκνων κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρ. 2 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Κυροῦνται πᾶσαι αἱ τυχόν γενόμεναι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου παρεκκλίσεις ἀπὸ τῆς ἰσότητος τῶν κληρῶν.

Ἄρθρον 78.

Χέρσοι ἀγροτικαὶ ἐκτάσεις, ἐκποιτηθεῖσαι μέχρι τοῦ ἔτους 1928, τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, εἰς Γεωργικούς Συνεταιρισμοὺς ἄνευ δημοπρασίας ἀλλὰ διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου, θεωροῦνται ὡς ἐγγύτως ἐκποιτηθεῖσαι ἐφ' ὅσον κατεβλήθη εἰς ὑγιᾶς νόμισμα τὸ καθορισθὲν τίμημα καὶ δὲν ὑπερβαίνουν εἰς ἕκτασιν τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἐξαιρουμένη τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοιαύτην, διὰ φυσικὰ ἢ Νομικὰ Πρῶσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, αὐτοκαλλιεργοῦνται δὲ ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τῶν καὶ ἐντεῦθεν.

Ἄρθρον 79.

1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λεπτομέρειαι ρυθμισθῆσονται διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Αὐγούστου 1952.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

ΓΕΩΡΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - ΝΟΒΑΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Γ. ΜΑΤΡΟΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ, ΧΡΤΣ. ΕΤΕΛΠΙΔΗΣ, ΣΑΒ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ, ΙΩΑΝ. ΖΙΓΑΝΗΣ, Π. ΝΤΕΝΤΙΔΑΚΗΣ, ΣΤΑΤ. ΛΑΜΑΝΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓΙΜΗΣ, ΝΙΚ. ΚΡΑΣΣΑΔΑΚΗΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, ΠΟΛ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Αὐγούστου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2193.

Περὶ ουσιώσεως βαθμοῦ Ὑποσταθμάρχου, Ὑπαρχιοδηγοῦ καὶ Ὑπαρχιτεχνίτου ἐν τῷ Πυροσβεστικῷ Σώματι κ.λ.π.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1952 συμφωνοῦν γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβούλου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὴν κατὰ βαθμοὺς ἱεραρχίαν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ μετὰ τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ἀρχιπυροσβέστου, ὀδηγοῦ α' τάξεως καὶ τεχνίτου α' τάξεως, συνιστῶνται βαθμοὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὑποσταθμάρχης, Ὑπαρχιοδηγὸς καὶ Ὑπαρχιτεχνίτης», ἐξομοιούμενοι πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

2. Εἰς τὴν ὀργανικὴν δύναμιν τῶν κάτωθι ὑπηρεσιῶν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος προστίθενται :

α) Παρ' ἐκάστῳ Πυροσβεστικῷ Σταθμῷ γ' τάξεως ἀνὰ μία (1) θέσις Ὑποσταθμάρχου καὶ ἀνὰ μίαν (1) θέσιν Ὑπαρχιοδηγοῦ.

β) Παρ' ἐκάστῳ Συνεργεῖο β' ἢ α' τάξεως ἀνὰ δύο (2) θέσεις Ὑπαρχιτεχνιτῶν.

3. Διὰ τὴν σύστασιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων Ὑποσταθμάρχων, Ὑπαρχιοδηγῶν καὶ Ὑπαρχιτεχνιτῶν, μερίζεται ἀντιστοιχῶς ἢ ἐν τέλει τῷ ὑπ' ἀριθ. 376 τῆς 26) 26) Ἰουλίου 1943 Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας διατάξεων» ὀριζομένη ἐν τῷ πίνακι συνθέσεως ὀργανικῆς δυνάμεως Ὑπηρεσιῶν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος ὀργανικὴ δύναμις τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σταθμοῦ γ' τάξεως κατὰ δύο πυροσβέστια β' ἢ α' τάξεως.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποσταθμάρχου προάγονται Ἀρχιπυροσβέστα, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαρχιοδηγοῦ ὀδηγοὶ α' τάξεως καὶ εἰς τὸν βαθμὸν Ὑπαρχιτεχνίτου τεχνίται α' τάξεως, ἔχοντες δωδεκαετὴ ἐν τῷ Πυροσβεστικῷ Σώματι ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς τετραετὴ εἰδωκίμων τοιαύτην ἐν τοῖς βαθμοῖς τοῦ Ἀρχιπυροσβέστου ἢ τοῦ ὀδηγοῦ α' τάξεως ἢ τοῦ τεχνίτου α' τάξεως.

2. Αἱ εἰς τοὺς βαθμοὺς Ὑποσταθμάρχου, Ὑπαρχιοδηγοῦ καὶ Ὑπαρχιτεχνίτου προαγωγαὶ ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχύουσας ἐκάστοτε περὶ διενεργείας προαγωγῶν ἐν τῷ Πυροσβεστικῷ Σώματι διατάξεις, τῆς αἰτήται τῶν ἐπιθυμούντων νὰ καταλάβωσι τὰ εἰς τοὺς ἀνωτέρω βαθμοὺς ὑφισταμένα κενὰ καὶ κεκτημένον τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσόντα, ὑποβαλλομένη εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος τὸν Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους.

Αἱ προαγωγαὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρω βαθμοὺς ἐνεργοῦνται μόνον κατ' ἀρχαιότητα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ συμφωνοῦν γνώμην τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, βάσει τῶν παρ' αὐτοῦ καταρτιζομένων πινάκων, κατόπιν ἠτιολογημένων προτάσεων τῶν ἱεραρχικῶς Προϊσταμένων τῶν ἐκαιουμένων τοιαύτης προαγωγῆς.

Ἐξαιρητικῶς διὰ τὸ ἔτος 1952 ἢ πρόκλησις τῶν ἐπιθυμούντων ὅπως ὑποβάλωσι τὰς σχετικὰς αἰτήσεις τῶν πρὸς κατάληψιν τῶν κενῶν εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ὑποσταθμάρχου Ὑπαρχιοδηγοῦ καὶ Ὑπαρχιτεχνίτου ἐνεργεῖται ἐντός διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὁ δὲ καταρτισθόμενος πίναξ ἰσχύει μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1952.

3. Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω προαγόμενοι εἰς τοὺς βαθμοὺς Ὑποσταθμάρχου καὶ Ὑπαρχιοδηγοῦ, δύνανται, ἀσχέτως χρόνου προαγωγῆς εἰς τοὺς βαθμοὺς τούτους, νὰ λάβωσι μέρος εἰς προκηρυχθῆσομένης ἐξετάσεις ἀρχιπυροσβεστῶν καὶ ὀδηγῶν α' τάξεως πρὸς προαγωγήν εἰς τοὺς βαθμοὺς Σταθμάρχου β' τάξεως καὶ Ἀρχιοδηγοῦ β' τάξεως.

Οὗτοι ἐφ' ὅσον ἐπιτύχωσι εἰς τὰς ἐξετάσεις, λαμβάνουσι τὴν κανονικὴν σειρὰν ἀρχαιότητος βάσει τῆς ἐνιαίας βαθμολογίας καὶ σειρᾶς ἐπιτυχίας ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐπιτυχόντων ἄνευ διακρίσεως τινος.

Οἱ εἰς τὸν βαθμὸν Ὑπαρχιτεχνίτου προαγόμενοι κρινόνται ἀσχέτως χρόνου προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τούτον, μετὰ τῶν κεκτημένων τὰ πρὸς προαγωγήν προσόντα τεχνιτῶν α' τάξεως διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιτεχνίτου β' τάξεως ὑφισταμένων ἐκάστοτε κενῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῆς προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καθορισθῆσονται τὰ καθήκοντα κλπ. τῶν Ὑποσταθμάρχων, Ὑπαρχιοδηγῶν καὶ Ὑπαρχιτεχνιτῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαῖα λεπτομέρεια ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκδιδομένης τῆς προτάσει τοῦ Ἀρχηγῶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, καθορισθῆσονται τὰ τῆς στολῆς τῶν Ὑποσταθμάρχων, Ὑπαρχιοδηγῶν καὶ Ὑπαρχιτεχνιτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὴν παρὰ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν Διευθύνσιν Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας συνιστῶνται :

Α. Ὑποδιυθύνσεις Διοικήσεως Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας περιλαμβάνουσα τὰ τμήματα : α) Τμήμα Διοικητικῶν καὶ Προσωπικῶν καὶ β) Τμήμα Πυροσβεστικῶν καὶ

Β. Ὑποδιυθύνσεις Ἐπιμελητείας καὶ ἐλέγχου δαπανῶν Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας περιλαμβάνουσα τὰ τμήματα : α) Τμήμα Ἐπιμελητείας καὶ β) Τμήμα Ἐλέγχου καὶ Ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν.

2. Ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω Ὑποδιυθύνσεων προϊστάνται Διευθυνταὶ β' ἢ α' τάξεως, τῶν δὲ παρ' αὐταῖς Τμημάτων Τμηματάρχαι β' ἢ α' τάξεως.

3. Τὸ Προσωπικὸν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συνιστωμένων Ὑποδιυθύνσεων λαμβάνεται ἐκ τοῦ ὀργανικοῦ διοικητικοῦ Προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, προσαυξανομένου τούτου κατὰ δύο (2) θέσεις Διευθυντῶν β' ἢ α' τάξεως καὶ μίαν θέσιν Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως.

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καθορισθῆσονται ἡ ἀρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία τῶν συνιστωμένων ὑποδιυθύνσεων καὶ τῶν παρ' αὐταῖς Τμημάτων, ἢ διαίρεσις τούτων εἰς Γραφεῖα, ἢ εἰς αὐτὰς κατανομή καὶ ἰσοπέτησις τοῦ προσωπικοῦ, τὰ καθήκοντα τούτου κλπ.

5. Αἱ παρὰ τῆς Διευθύνσεως Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ὑφισταμένα κενὰ θέσεις Διευθυντῶν καὶ Τμηματάρχων πληροῦνται διὰ προαγωγῆς ἐξ ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως ταύτης κεκτημένων ἅπαντα τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα καὶ πτυχίον τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλων ἰσοτίμων ἀνωτάτων Σχολῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 365) 1943 Α. Ν. «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 60) 1943 ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ τακτοποιήσεως σειρᾶς ἀρχαιότητος ὑπαλλήλων αὐτοῦ κλπ.» συμπληροῦνται ἐν συνεχείᾳ ὡς ἀκολούθως :

«Ο δὲ ἐκτὸς ὑπηρεσίας διανουθείας χρόνος, λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς δημοσίας ὑπηρεσίας διὰ πᾶσαν περίπτωσιν, πλὴν τῆς ἀπολήψεως ἀποδοχῶν ἀνδρῶνικῶς».

Ἄρθρον 6.

Ἰπᾶλληλοι τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος ἔχοντες 15ετή ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τεχνίτου α' τάξεως καὶ λαμβάνοντες τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου τῶν βαθμῶν προάγονται εἰς Ἀρχιτεχνίτας β' τάξεως, πρὸς πλήρωσιν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων.

Ἄρθρον 7.

Οἱ μεταταγέντες εἰς τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Σταθμάρχου β' καὶ α' τάξεως καὶ ὑπηρετοῦντες σήμερον, θεωροῦνται ὡς μεταταγέντες μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποδιοικητοῦ β' τάξεως, ἐφ' ὅσον πρὸ τῆς μετατάξεώς τῶν εἶχον συμπληρώσει τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν εἰς τὸν ἀντίστοιχον τοῦ Ὑποδιοικητοῦ β' τάξεως βαθμῶν.

Οἱ Ἀξιωματικοὶ οὗτοι, προάγονται διὰ τοῦ παρόντος αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διοικητοῦ α' τάξεως, ἐφ' ἧς κατέλαβον τὸν βαθμὸν τοῦτον οἱ μεταταγέντες μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποδιοικητοῦ β' τάξεως, τιθέμενοι εἰς τὸ ἀριστερὸν αὐτῶν, ἀποκαθίστανται δὲ οὗτοι βαθμολογικῶς πρὸς πλήρωσιν ὀργανικῶν θέσεων ἢ καθ' ὑπέρβασιν καὶ ἄνευ ἀπολήψεως ἀποδοχῶν ἀνδρῶνικῶς.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀξιωματικοὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος ἀπολυθέντες δυνάμει τοῦ ΜΘ' Ὑψηλίσματος ἐφ' ὅσον ἐπανήλθον εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῶν, δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης, στηριχθεῖσης ἐπὶ ἐπιστήμων ἀπορρήτων ἐγγράφων περὶ ἀνιδιοτελοῦς παροχῆς ὑπὸ τούτων ὑπηρεσιῶν κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, προάγονται διὰ τοῦ παρόντος αὐτοδικαίως, πρὸς πλήρωσιν ὀργανικῶν θέσεων ἢ καθ' ὑπέρβασιν, εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ σήμερον κατεχομένου ὑπὸ τῶν, κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς περὶ ἀπολύσεως τῶν ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης νεωτέρων τῶν συναδέλφων, οἵτινες προήχθησαν, καθ' ὄν, χρόνον οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐπανελθόντες ἀξιωματικοὶ ἐτέλειον ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

2. Κυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος αἱ ὑπ' ἀριθ. 827) Δ. 23) 14.2.1948 καὶ 828) Δ. 15) 14.2.1948 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως, ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου) 8 Μαρτίου 1948 Β. Διάταγμα, θεωρουμένων ὡς οὐδέποτε ἀνακληθέντων.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ὑπὸ τῶν ἐδαφίων α' β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 1592 τῆς 21) 21 Δεκεμβρίου 1950 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας διατάξεων» ὀριζόμεναι θέσεις χειριστῶν βοηθῶν μηχανικῶν πυροσβεστικῶν πλοιαρίων ἀξιάνονται κατὰ μίαν εἰς ἑκάστην ὑπὸ τῶν ἐδαφίων τούτων προβλεπομένην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Νόμου 4661) 30, παράγρ. 4 καὶ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 6015) 34 μεταταχθέντες Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπαυσισταὶ τοῦ Στρατεύματος εἰς τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα, προαγόμενοι εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο, θεωροῦνται ὡς πρὸς τὸ Μ.Τ.Σ. προαχθέντες καὶ προαγόμενοι κατὰ βαθμὸν ἀντίστοιχον ὡς ἔχουσι διαβαθμισθῆ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 376) 1943, τοῦ Νόμου 1592) 1950 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 168587) 1945 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιεύσεως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 109 (τεύχος Β') Φ.Ε.Κ. τοῦ 1945 καὶ κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου

101 τοῦ Νόμου 4971) 1931 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων».

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐσχὴς τοῦ παρόντος ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 15 Αὐγούστου 1952.

ΠΑΥΛΟΣ

B.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

N. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

S. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

ΓΕΩΡΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - ΝΟΒΑΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΗΤΡΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ, ΧΡΥΣ. ΕΥΕΛΑΝΙΔΗΣ, ΙΩΑΝ. ΖΙΓΛΗΣ, Π. ΝΤΕΝΤΙΔΑΚΗΣ, ΣΤΥΛ. ΑΛΑΜΑΝΗΣ, ΝΙΚ. ΚΡΑΣΣΑΔΑΚΗΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΙΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 15 Αὐγούστου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΔΗΜ. Γ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ ἐγκρίσεως παραχωρήσεως δωρεὰν οἰκηπέδου τοῦ Δήμου Λεβαδέων δι' ἀνέγερσιν φυλακῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 71, παρ. 4, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὰς τοῦ ἄρθρου 117, παρ. 3, τοῦ ἀπὸ 17-4) 31-7-1938 Βασ. Δ)τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 321) 1952 ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λεβαδέων, δι' ἧς τούτου καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ὄρους παραχωρεῖ δωρεὰν εἰς τὸν Δήμον τὸ ἐν τῇ ἀνωτέρω ἀποφάσει περιγραφόμενον οἰκηπέδον τοῦ Δήμου, ἐκτάσεως 8.832,37 μ.2. διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐπ' αὐτοῦ, θαπάναις τοῦ δημοσίου, φυλακῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 15 Αὐγούστου 1952

ΠΑΥΛΟΣ

B.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν

ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ

(5)

Περὶ συστάσεως Ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ ἐν Νεοπόλει Κρήτης Κέντρου υγιείας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν 1) ἄρθρα 222 — 126 τοῦ Ἀσπικου Κώδικος ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 5101 «περὶ ἐνεργείας ἐράων κλπ.», 2) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 909 ἐγγράφων τῶν

Δημάρχου Νεαπόλεως, Μεραμβέλλου Λασηθίου Κρήτης.

Προτάσει του Ήμετέρου επί της Κοινωνικής Προνοίας Υπουργού, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Συγκροτούμεν Έραδικήν Έπιτροπήν αποτελουμένην εκ τών:

- 1) Θε.φιλεστάτου Έπισκόπου Πέτρας ή του νομίμου άναπληρωτού του.
- 2) Δημάρχου Νεαπόλεως ή του νομίμου άναπληρωτού του.
- 3) Λογαριαστική Γεωργ. δικηγόρου.
- 4) Καληωράκη Γεωργ. ύπαλλήλου.
- 5) Σεργάκη Ιωάννου, δικηγόρου.
- 6) Κουνδούρου Α. θρέου δικηγόρου
- 7) Χαβαλλάκη Ιωάννου έμπόρου.
- 8) Τερζάκη Έμμ. άναπήρου, και
- 9) Χαμαράτου Ζαχαρίου, συνταξιούχου.

Άρθρον 2.

Έδρα της Έπιτροπής όρίζεται ή Νεάπολις Μεραμβέλλου Λασηθίου ή δε διάρκεια αυτής διετής.

Άρθρον 3.

Σκοπός της Έπιτροπής έσεται ή διενέργεια έράνων διά προσωπικών εισφορών βάσει διπλοτύπων άποδείξεων μεταξύ τών κατοίκων Νεαπόλεως Μεραμβέλλου - Κρήτης και τών εν τώ έξωτεριω έγκατεστημένων Μεραμβέλλιωτών διά την έπισκευήν και επέκτασιν του έν Νεαπόλει Κρήτης κέντρου υγείας.

Άρθρον 4.

Η Έραδική Έπιτροπή εύρίσκειται έν άπαρτίχ άν τά παρόντα μέλη είναι περισσότερα τών άπόντων αί δε άποφάσεις αυτών λαμβάνονται διά της πλειοψηφίας τών παρόντων μελών και καταχωρούνται εις ειδικόν βιβλίον τηρούμενον παρ' αυτής υπογραφόμενον δε υπό τών παρόντων μελών.

Άρθρον 5.

Τά καθαρά έραδικόν προϊόν κατατίθεται παρὰ τη Έθνικη Τραπέζη της Έλλάδος έν όνόματι της Έραδικής Έπιτρο-

πής ή δε άνάληψις και διάθεσις αυτού θα γίνη κατά τας διατάξεις του Νόμου 5101.

Είς τόν αυτόν επί της Κοινωνικής Προνοίας Υπουργόν ά ατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις τῆ 14 Αυγούστου 1952.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ό επί της Κοιν. Προνοίας Υπουργός
ΦΩΚ. ΖΑΙ-ΜΗΣ

(6)

Περί έξουσιοδότησεως Μορφωτικού Συλλόγου Έλληνίδων Κυριών Πατρών προς όργανωσιν Παιδικών Κατακτηήσεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψιν 1) τας διατάξεις του άρθρου 3 του Νόμου 749)48 (περὶ Παιδικών Έξελχών κλπ.) και 2) γνωμάτευσιν της Κ.Ε.Π.Ε. ληφθεύσαν κατά την υπ' αριθ. 368)28.7.52 συνεδρίαν αυτής, προτάσει του Ήμετέρου επί της Κοινωνικής Προνοίας Υπουργού, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν.

Άρθρον μόνον.

Παρέχομεν την έξουσιοδότησιν εις τόν Μορφωτικόν Σύλλογον Έλληνίδων Κυριών Πατρών, προς όργανωσιν Παιδικών Έξελχών κατά την θερινήν περίδον 1952.

Είς τόν αυτόν επί της Κοινωνικής Προνοίας Υπουργόν ά ατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις τῆ 14 Αυγούστου 1952

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ό επί της Κοιν. Προνοίας Υπουργός
ΦΩΚ. ΖΑΙ-ΜΗΣ